

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sermones

Augustinus, Aurelius

[Basel], 1494-95

Materiarum ac sententiarum memoria dignarum ex sermonibus de
tempore [...] summaria brevisque Annotatio

[urn:nbn:de:bsz:31-306774](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-306774)

Annotatio notabiliū sententiarū

Materialiū ac sententiarū memo-
ria dignarū ex sermonibus de
tempore Dni Aurelij Augustini col-
lectarū: summaria breuiſq; Anno-
tatio.

B Bosum pcurās tantorū homici-
diorū se reū esse ſciat: quāti genera-
ri potuiſſent. cc. xliij. B.
Abraham ſuo exemplo nos docet debere
habere virtutem charitatis quę omnia cre-
dit. xlvj. E. §. B.
Abrahā in his imitari debem⁹. xlvj. J.
Abraham hiſtorialiter legim⁹ egreſſum
de terra ſua ⁊ cognatiōe ⁊c. in nobis ſpiri-
tually implendū eſt. l. A. lxxvij. A. B. L.
De eo qđ abrahę dicit: Sume tibi vaccam
triēnem ⁊c. liij. per totum.
Abrahę fidei nominisq; chriſtiani habe-
bat: qđ totū illi credulitas donauit qđqd
legali poſſet obſeruari de cōferri. lxxvij. A.
De tribus viris qđ aparterūt abrahę ſub ar-
bore: ⁊ qđ figurēt. lxxvij. L. D. lxx. p. totū.
Abrahę per fidē accepit filiū in ſenectute: quē in
iuuentute habere nō poterat per naturā.
lxxvij. E. lxxij. B.
Credidit abrahā deo et reputatū eſt illi ad
iuſticiam: exponit. lxxvij. A. E. c. x. D.
De myſterio quō iubet immolari filiū ſu-
um. xlvj. §. B. lxx. lxxij. lxxij. per totum.
lxxv. L. et. c. x. D.
Nō dubitauit credere quādo ei filius pmit-
tebatur: ideo nō trepidauit qđ exigebat
offerre. lxxij. A. in ſi. lxxij. L.
Nō fecit ſibi quęſtionē quaſi de pceptis
dei ſibi qđuerſantib⁹: qđ credidit ſuſceptu-
rus filiū: credidit occiſurus: vbiq; fidelis
nō crudelis fuit. lxxij. B. lxxij. A.
Quicquid de abrahā ſcriptura dicit: factū
eſt: ⁊ pphetia fuit. lxxij. B. lxxij. B.
Abraham ſi parricidiū fecerit iuſt⁹ eſt: ſi nō
fecerit in deuotus eſt. lxxij. A.
Ideo iubet filium victimare: vt manifeſtē
mūdo qui iā notus erat deo. lxx. B. lxxij.
E. lxxij. L.
In immolatione filij oſtendit eius patien-
tia fortis: ⁊ deuotio cōſtans. lxxij. D.
De eo qđ mittit puerum ad rebeccam. lxxv.
per totum.
Abrahę erat pphetie ſpiritu plen⁹ et nouit de
ſemine ſuo chriſtū natiū: ideo nō per car-
nale ſemur: ſed p deū viuū iuramētū exi-

gebat. lxxv. A. in medio.
Quid figuret qđ filio ſuo iſaac dedit omnē
ſuam ſubſtātiā: ⁊ filiis cōcubinarū largi-
tus eſt munera. cc. xliij. L. L.
Abrahę iuſtificatus ſit gratia nō pſumptio-
ne. c. x. D. circa finem.
Abrahę quid nos imitandū docet. lxxij. §.
Abrahę inter diuitias pauper fuit: ideo paupe-
rū factus eſt ſuſceptor. c. x. D. E.
Abrahę filij dicunt omnes in chriſtum cre-
dentes. liij. A.
Abſoluere eſt innocētē iudicare. c. ix. B.
Abſtinendum eſt nō tantum ab illicitis: ſed
etiā a licitis: qđ qui conceſſa immoderate
appetit: cum qđ cōceſſit offendit. lxxij. L.
c. lxxij. D.
Nō acceptor pſonarū: ſed meritorū diſcre-
tor eſt deus. vij. B.
Accidens omne ſcđm tempus vel eſſe vel
nō eſſe poteſt vel potuit aut etiā poterit.
xxxvij. k. Q.
Qui ſe accuſat in peccatis: hunc diabolus
nō accuſabit in iudicio. lxxv. A.
Accuſationem ingratā nō repellit niſi ſub
ſecuta deſenſio. c. xvij. A.
Se accuſat qui in peccatis eſt ⁊ alium ac-
cuſat. c. xxx. k.
Adam quas virtutes ante pctā habuit: et
quę mala poſt peccatū incurrit. liij. B.
Abrahę ſe et omnem plem ſuā ſerpentis pſuaſi-
one ſeductus p cibi vetiti perceptioe iu-
go ppetuę ſeruitutis addixit. xlvij. D.
In actu adē cuiſgilantis quid figuret. c. xlix.
L. c. liij. A.
Adā nō niſi intemperātia pronocāte euam
cognouit. lxxvij. B.
Poterat inter delicias paradīſi incōcuſſus
ſtare: ſi eua ibidem cū diabolicis ſuaſioni-
bus nō fuiſſet. lxxvij. L.
Quia ſe cōtra deū erexit: cecidit: ideo chri-
ſtus ſe humiliat vt oēs erigeret. c. j. B.
Adam ibi ſepultus ſerf vbi chriſtus cruci-
fixus eſſe legitur. lxxij. E.
Aduutorū diuinū accedit vbi cōſiliū huma-
nū deſicit aut nō exquiriſ. Exēplū. lxxij.
D. lxxix. E.
Aduentus domini ſcđm carnē cū quāta re-
uerētia ⁊ deuotione ſit ſuſcipiendus: pbaſ
ſimilitudine. j. A. B. ij. A.
Aduentū chriſti digne ſuſcipere volens a qđ
bus ſe cuſtodiat. j. D. ij. A. L. E.
In aduentu dñico ſolutus eſt ois paterne

Annotatio

preuaricationis metus. xj. A.
 Cū venit in carne vitia carnis mundatur
 factus est p̄sens qui virtute nunq̄ fuit ab-
 sens. xij. L. (xx. L.)
 Quātū iusti antiq̄ aduētū ei⁹ desiderabāt.
 Aduēt⁹ christi duo: prim⁹ in carne: scōs ad
 iudiciū: figuraliter ostendūf. xvij. L. D.
 Qd̄ in primo aduētū donauit: exactur⁹ est
 in scōo. lxxxj. f. cc. xx. A.
 Aduentus christi primus occult⁹ fuit: scōs
 erit oib⁹ manifest⁹. c. xxx. L. cc. xx. A.
 Occultū oportebat venire vt iudicaret: ma-
 nifestus aut̄ veniet vt iudicet. c. lxxiij. A.
 Aduētus christi nō terreat quos ei⁹ ascen-
 sus letificabat. c. lxxix. L. c. lxxx. L.
 De aduersario n̄ro cui concordare debem⁹
 in via. xvij. B.
 Q̄ aduersari⁹ ille sit sermo diuin⁹. xvij. L.
 Aduersarius noster est ois qui p̄dicat cōtra
 vitia nostra. xvij. D.
 Cū aduersario nō cōcordat q̄ ex timore be-
 ne facit. xvij. B.
 Concordare cū aduersario est ⁊ bene velle:
 ⁊ incipere talem odisse qualem odit de⁹.
 xvij. L. in fi. Ad. cc. xxxvij. E.
 Aduersitates t̄pales q̄ nobis accidūt: nō i
 iusticię dei: sed nostris peccatis imputare
 debem⁹. c. xj. A. (dio.)
 Aduocat⁹ n̄r christ⁹ ē ⁊ iudex. c. xix. D. i me
 Adulteriū ⁊ fornicatio differūt. cc. liij. D.
 Prima adulteriij oculoꝝ tela sunt: scōa ver-
 borū: sed qui nō capit oculos pōt resistere
 verbis. lxxxiij. B.
 Adulter veneno libidinis ardet: nō flāma
 charitatis lucet. Ibidem.
 Q̄ q̄s debet amare in aliena cōiuge castita-
 tē: quā diligit in sua: exemplū. lxxxiij. L.
 xvij. L. circa finem. cc. xliij. B.
 Adulteriū hinc p̄bat magnum esse crimen.
 xv. f. c. xx. f. cc. xliij. B.
 Q̄ vt mors sit timendū qz ad mortē ducit.
 c. lxxxiij. A. in fi.
 Qui adulterant i gehēnā vadūt. c. lxxxiij. L.
 Adulteri corpe viuētes: in aīa mortui eē p̄-
 banf. cc. xliij. B. (L. circa fi.)
 In adulterio pl⁹ vir q̄ femina peccat. xvij.
 Adulteriū ita oīa iuast vt p̄ lege ⁊ s̄uetudo
 habeat. xvij. f. A. cc. xliij. L.
 In adulterio cū par sit p̄ctiō: innocētiorē
 videt vix q̄ femina: non diuina veritas:
 s̄ hūana pueritas est. xvij. f. cc. xliij. L.
 Ab adulterio mulierē phibent custodia: le-

gū p̄cepta: diligētia maritalis ⁊ terror le-
 gū publicorum: sed virum castū facit ipsa
 virilitas. xvij. D. cc. xliij. A.
 Omnia crimina p̄ter adulteria detestāf ho-
 mines p̄pter pueritatem: sed si nō adul-
 ter adulteris accesserit: quasi non sit vir ir-
 ridetur. xvij. D.
 Adulteriū nulla vnq̄ scripturay auctorita-
 te licet: sed vxorē ducere licet. cc. xliij. B.
 Adultera sit aīa de domo viri sui non rece-
 dens: si in ei⁹ cōiugio fornicat. xvij. L. D.
 cc. liij. D.
 Nō adulteriij facin⁹ p̄termisum putet q̄ in-
 dulgētie lege dephēsus euasit. cc. xxxix. E.
 Affectiones quō ferūt aīam ad malum siue
 ad bonū. cc. xliij. ⁊. 2.
 Africa varijs cladibus deuastat. c. xj. L.
 Agn⁹ ille legalis cui⁹ immolatione egyptio
 rū seruit⁹ abijcit qd̄ figurabat. c. xlix. A. B.
 Cur immolabat ad vesp̄erā. c. liij. A.
 Cur i vna domo comedi iubeat. c. lxxxj. D.
 Agri nomine mundus intelligit. lxxv. E.
 c. xxvij. L.
 Alleluia verbū est bebr̄cū: ⁊ significat lau-
 date d̄m: ⁊ cur t̄pe paschali p̄cipue ca-
 nit. c. l. D. B. c. li. D.
 Altaria duo a salomōe in templo cōstructa
 scz holocausti ⁊ incēsi qd̄ significēt. cc. lv.
 Altū p̄ supbia ponit. cc. xliij. A. (D. L.)
 Amalech q̄ israel expugnat qd̄ figurabat. B.
 xliij. D. E. c. j. D. in fi.
 Abeli⁹ est modica amaritudo in faucib⁹: q̄
 eterna tormēta in viscerib⁹. xvij. A. in fi.
 Exemplū. Ad.
 Amādu⁹ est de⁹ gratis ⁊ p̄pter se. lxxij. f.
 in fi. cc. xxxiiij. L. D. cc. lvj. B.
 Non amant christū qui plus amāt q̄ chri-
 stum. cc. xxxiiij. B.
 Nō amat deū q̄ in se malū amat qd̄ odit de-
 us. cc. lvj. B.
 De triplici genere amoris. liij. p̄ totum.
 Amator dei: mulierum amore nō vincitur.
 lxxxiij. L.
 Nō ab ipso amore sed ab his que turpiter
 amāt phibemur. cc. xlvi. f.
 Ribil vilius q̄ q̄ hō seipsum nō in deo sed
 in seipso amat. cc. xliij. D.
 Qui alterū puerse amat: nec se recte amat.
 lxxxiij. B. in fine.
 Amor oīa seua ⁊ grauiā facit vt p̄pe nulla
 eē videat. xlviij. f. (c. lxxix. D.)
 Amor p̄xiimi ex deo est ⁊ odiū ex diabolo

Notabiliū sententiarū

- Amare amātes se cōe est ⁊ naturale. lix. E.
lxj. E. E.
- Ille veraciter amat amīcū qui deū amat in amīco: aut q̄ est in illo: aut vt sit in illo. cc. lvi. B.
- Amicitia rara est miseris cc. xxiiij. A.
- Amicos cōiunctio animoz facit: quozū idē est velle ⁊ idē nolle. xlvj. §. circa fi.
- Non sit tibi amīc⁹ qui te deo vult facere inīmicū. cc. xxxj. D. cc. xxxij. B.
- Pro amīco noli fieri inimicus: nec amabis vitia amīci tui: sed amīcū. cc. xxxvij. §.
- In amygdalo tria sūt: cortex: testa ⁊ nucle⁹: ⁊ qd mystice significent. xcix. B. L.
- An angeli nomine deus intelligi debeat. c. xcix. S. h. J. k. lxx. L. D.
- Quē anathematizent a fide catholica. vj. E. et. c. xxxix. B. L.
- Utrū sit aīa mūdi vniuersalis. c. xliij. h.
- Anima melior est q̄ corpus qz inuisibilis. c. xliij. B. et. c. xlv. B.
- Animā qdā philosophi imortalē: alij mortalē senserunt: ⁊ argumētationib⁹ defendētes ipsas suas defensionē conscriptas posteris reliquerūt. c. xxxix. D.
- Aīas a deo dari et ab ipso factas credim⁹: nec eas ante peccasse vel in cēlo conuersatas: q̄ ad corpa mitterent. c. xcj. §.
- Si quis crediderit animā humanā dei portionē vel dei esse substātiā: anathema sit. c. xxix. B. in fine.
- Quoibus mēbris adest vt viuāt: sed officia dat singulis. c. lxxvij. D.
- Nō sequit mēbrū p̄cisū aīa. Ibidē in fi.
- Aīa aliud agit q̄ ratio et tū eadē est aīa. iij. A. c. lxxxj. A. ante medium.
- Quid de animarū iustozū vel peccatorū reuolutione qdā p̄bi senserūt. c. xxxix. D.
- Si in cēlo reuersurę sint ad corpa: q̄rit vtrū sciant se esse passuras hui⁹ vitę miseras: aut nesciant. c. xliij. E.
- Contra eos q̄ dicūt aīas purgatas in cēlo amore corporum redire ad corpora. c. xliij. D. E. §.
- Animę beatę semper incorruptibilia corpa sua habebūt: nō fugient. c. xliij. S. h.
- Anima qū beata vel misera dicat. j. L.
- Anima aut a legitimo rege regit aut a tyrāno vastat. lxxxiiij. B. L.
- Sunt animę adulterę: sūt ⁊ fornicarię. xcvi. L. D. cc. liij. D.
- Anima ch̄risti habuit mentē: intellectū ⁊ rationē: nec fuit illi verbū p̄ mente vel intellectu aut rōne. c. xlv. E. c. xlix. D. i medio.
- Apollinaris hereticus quid de ch̄risto sentiebat. c. xcj. D. c. xciiij. A.
- Diuidat aquę ab aquis qd sit. c. xxxiiij. B. ⁊ q̄ circa finem. D.
- Ex aqua oīa generant. xcvi. A. in medio.
- Aquę egyptiacę in sanguinem versę: quid significēt. lxxxvij. B. §. xcvi. A. in medio.
- Aqua amara ligno dulcorata: quid significet. xcj. A. B. xcviij. L.
- Aqua tūc spiritaliter i vinum cōuertit. xj.
- Harō ch̄risti typū habuit. xcix. A. (B. D. Har
- Quid significet q̄ stetit inter mortuos ⁊ viuos. xcviij. L.
- Arca Noe quid figurabat. xlvj. L. D. lxx. B. in medio. cc. liij. A.
- Arca bicamerata et tricamerata: trinitatis cōtinet sacramētū. lxx. D.
- Arriana heresis olim p̄figurata erat. c. xcix. S. et. cc. A.
- Arrius quo tpe natus sit: ⁊ quō mortuus. c. xcix. E. in fine.
- Arrianus insana audacia disputat de verbo ⁊ sapientiā in corde patris manēte: qui nec seipsum pōt intelligere. iij. §. B.
- Arrianozū puerstas turbauit quōz infirmiores ecclesię: sed in dei misericordiā superuit catholica fides. xl. S. c. xcj. A.
- Arrius sic in ch̄risto hominē p̄fectū suscipit vt deū illū neget esse p̄fectū: cōtra quē profert auctoritas apostoli. c. xciiij. A. B.
- Arriani dū inter deū ⁊ hominē distinguere nesciunt: dei substātiā diuiserūt: ⁊ dū ad sola hoīs verba respiciūt: deū sine intellectu limine p̄diderūt. c. lxxvj. L.
- Quid dicūt spiritū sanctū patre ⁊ filio minorē. Q̄ dicūt: alī⁹ est pater: alī⁹ filius: sed minor filius. c. xcix. B. in fi.
- Quomodo conuincunt ex verbis hermeti qui deū patrē nūq̄ sine filio testat. c. xcix.
- Itē conuincunt ex auctoritatib⁹ veteris testamēti. lxxvij. D. et. lxx. B. L. D. c. xcix. S. h. J. k.
- Arriani in q̄bus concordant cū catholicis: aut discordāt. c. xcix. S. R.
- Arrian⁹ dicit: erat tēpus qū nō erat fili⁹: cōtra qd p̄ferunt testimonia scripturarum. c. xcix. E. Y. Z.
- Nō negat patrē deū: nō negat filiū eē deū: s̄ patrē dicit maiorē: filiū minorē. c. xcix. Y. in medio.

Annotatio

- Conuincunt exemplo naturali. c. xcix. &
 Ideo dicitur maiore esse patrem quam mittit: et mi-
 nores filium quam mittit: quod probare nititur ex ver-
 bis prophetarum. c. xcix. 2.
 Contra quos iterum alia profert prophetarum au-
 thoritas. c. xcix. AA.
 Quod arrianus sibi non consentientem rebapti-
 zare contendit. c. xcix. EE.
 Arma christianorum aduersus inimici insi-
 dias hec esse debent. c. xcix. L. cc. xxx. A.
 Arma inimici nostri misit christus in tabernaculo
 suo: quasi nos qui domus diaboli eramus per ipsius
 gratiam templum dei esse meruimus. c. xcviij. B.
 Ascensio vel descensio dei non localiter est in-
 telligenda. lxx. B.
 Ascensio christi ad celum olim prefigurata fuit.
 c. vij. S. cc. j. B.
 Ascensionem christi dauid prentendit.
 Cur ascendit quadagesimo (c. lxxix. A.
 die post resurrectionem. c. lxxxiij. A.
 De desiderio apostolorum cupientium ascende-
 re cum christo. c. lxxix. B. c. lxxx. A.
 Quanto gaudio ascendentem celestis spiritus
 mirantes suscipiunt. c. lxxviij. B. L. c. lxxix.
 A. c. lxxx. B.
 Credimus christum ad patrem ascendisse quia vide-
 mus ad apostolos spiritum paraclitum promissum
 descendisse. c. lxxxiij. B. c. lxxxiij. A.
 Cum eleuatum audis: agnosce militie celestis
 obsequium: nam sub vna eademque persona in eo
 qui eleuatur diuinam potentiam: in eo autem qui eleuatur
 humanam cognosce substantiam. c. lxxvj. B.
 Si non in vero corpore ascendit conditioni no-
 stre ascendendo nil contulit. c. lxxvj. D.
 Nisi ab oculis carnis formam serui subtrax-
 isset: dominum apostoli spiritaliter non vidis-
 sent. c. lxxviij. A.
 Ascendit ad patrem per id quod homo erat: sed man-
 sit in patre per id quod deus erat: quia in carne ad
 nos processit et a patre non recessit. c. lxxviij. B.
 Si quis dixerit quod in carne quam assumpsit non
 ascenderit et sedet ad dexteram patris: ana-
 thema sit. c. xxix. L.
 Ascendere corpus in celum quodam philosophi de-
 negant propter ordinem ponderum. c. xlviij. D.
 Posse corpus ascendere in celum contra garruli-
 tatem illorum fides catholica credit. c. xlviij. L.
 Ideo exemplis et rationibus naturalibus. c. xlviij. S. B.
 Modum tibi ascendit si nil amplius quam homi-
 nem credis. c. liij. B. c. lv. D.
 Ideo ascendit ut fides edificet. c. xl. D.
 Ascendens christus in altum captiuam duxit et
 exponit. c. lxxxiij. B.
 Ascensio christi nostra est glorificatio. c. lxxxiij.
 A. c. lxxv. B.
 Quod sit pignus nostrum. c. lxxix. B. in fi.
 Ascensionis dominice quod christus terram ad celum leua-
 uit magnam et regale mysterium. c. lxxviij. A.
 Ubi caput ascendisse credimus illic membra se-
 cutura esse confidimus. c. j. D.
 Ideo ascendit ut nos desuper protegeret.
 c. lxxxiij. A.
 Ideo ascendit ut te secum ad celestem gloriam per-
 duceret. c. xxij. L. in medio. et. c. xxxj. L.
 circa finem.
 Ascensio christi nos consecrauit. c. lxxvj. D.
 Ascensio christi catholicę fidei confirmatio
 fuit. c. lxxvj. A.
 Nemo ascendit in celum nisi filius hominis qui
 est in celo. Et videbis celos aptos et ange-
 los dei ascendentes et descendentes et exponit.
 lxxix. L. D. E. c. lxxxiij. L. cc. xxxiiij. B.
 Sicut ille ascendit ne ea nobis recessit: sic
 et nos cum illo sumus spe non re. c. lxxxiij. L.
 Ascendere debemus post christum affectu pari-
 ter et profectu. c. lxxvj. L.
 Facile corpus ascendit in celum si non premit
 spiritum sarcina peccatorum. c. lxxxiij. L. in fi.
 Si vis ascendere: ascendente charitate tenet
 quia nemo nisi in illo ascendit. cc. xxxiiij. B.
 Ascendentes non extollemur de nostris meri-
 ritis: quia non supbia sed humilitate ascendi-
 tur. c. lxxv. B.
 Cum christo non ascendit supbia non auaricia
 nec vili vitium: ideo qui vult ascendere prius vi-
 tia deponat. c. lxxvj. A. c. lxxvj. L. c. lxxvj. J.
 Ascendendi scalam de vitijs nobis facimus si vi-
 tia calcamus. c. lxxvj. L.
 Ascensus noster in corde nostro esse debet.
 v. L. in fi. xiiij. J.
 Assina Balaam quid figuret. c. liij. B.
 Ab omni auaricia et non simpliciter ab auari-
 tia cauere christus precepit. c. xcvi. A. B.
 Qui auaricia non habet: inter deos numeran-
 di sunt. c. xcvi. B.
 Parum est auaricia pecunie: caue auaricia vitii
 te. c. xcvi. L. (cc. v. L.
 Auaricia est velle esse diuitem. non tamen esse diuitem.
 Sarcina auaricie ideo est reicienda. cc. xxx.
 D. cc. xxxix. AD.
 Grauiora imperat quam sapientia. cc. xlv. B. J.
 cc. xxxij. L.
 Quanto plus accedis: tanto plus queris. cc. l. A.
 Qui auaricie student: quantum malis se obli-

Notabiliū sententiarū

gent. cc. xliij. D.
 Quō se palliat sub nose pietatis .xcvj. F.
 cc. xxxix. L. Ad.
 Quod generet vermes: exemplū. xxi. D.
 Auari aīa febricitat curis et timorib⁹ agitat:
 vt sacculus nūmis impleat. l. L.
 Quod vane cōturbet. l. B. L. D.
 Ut acq̄rat aurum pdit fidem: foris vestit:
 intus spoliat. l. D. xcv. E. §. cc. xv. L. cc.
 Ideo van⁹ q̄ vanis colli (xxxvij. L.
 git. l. E. §. xcvj. F. cc. xxxix. H.
 Auari cum multa collegit vanitas: parata
 inuenit hostilis crudelitas. l. §.
 Nō solū auarus est q̄ rapit aliena: sed q̄ cu-
 pide seruat sua. c. xcvj. B. in fine.
 Duplici se bñdictōe dei puat. cc. xix. B. i. si.
 Unde auarus est cecus nisi q̄ credit se ha-
 bere: nā qd̄ habet nec habet: q̄ qd̄ habet
 videre nō potest. cc. xxxix. P.
 Quod tantū iubet diligere deū: quātū diligit
 aurum. cc. xxxix. Q.
 Tāto seruēt⁹ ad acq̄rendū inardescit: quā-
 to cit⁹ relictur⁹ ē qd̄ acq̄rit. cc. xlvi. B.
 Plus aurū q̄ aīam amat. cc. xxxij. L.
 Ubi aux purgat tria sunt necessaria: palea
 ignis: fornax et artifex ante fornacē: q̄ spiri-
 taliter sunt intelligēda. cc. liiij. §. B. H.
 Plus ē aurū facere q̄ habere. c. x. h. c. xlvj.
 E. cc. xij. L.
 Aues: spirituales significāt. liiij. B. L.
 Auguria q̄ ex auiū sunt cōsideratione: nō
 sunt obseruāda. cc. xli. A. in medio.
 Qui ea cōtemnūt molestias q̄q̄ a diabo-
 lo patiūt aut dāna: q̄ veris fidelib⁹ vertūt
 in victoriā: sicut aut i scādālū. cc. xli. B. D.
 Augures q̄q̄ vera p̄dicūt ex instinctu de-
 monū deo pmittente. cc. xli. L.
 Qui augurijs vel auruspicijs intēdit ac ma-
 leficijs ceteris credit: oīa bona q̄ facit pdit.
 cc. xli. E. xcvj. L. cc. xv. D. E. cc. xvj. E.
 Augustin⁹ iuuenis cogit p̄sentib⁹ senib⁹ lo-
 q̄: q̄ poti⁹ elegit audire q̄ docere. xlvj. A.
 Et humilitas i docēdo. cc. xxxix. B. i. si. F.
 Pie vult p̄fiteri ignorātiā suā q̄ temere sci-
 entiā vendicare. c. lxxxix. A. in fi.
 Libere se scire cōfiteat qd̄ christus voluit in-
 dicare. c. lxxxix. B.
 Licet ppter multimodas causas suis semp
 adesse nō poterat: nūq̄ tñ eis charitate ab-
 fuit. xliij. A. xliiij. A. cc. xvj. A.
 Quātū diligebat et pcurabat salutē eorum
 q̄s in christo regenerabat. c. xxvj. A. c. lvj.
 A. c. lx. L. D. et. c. lxiiij. B.

Augustini diuiti: bona erat vita subdito-
 rum. c. xliiij. h. in fine.
 Augustin⁹ paup̄ paupes dños suos vocat.
 c. x. A. circa finē. D.
 Quod erat suis p̄secutor. cc. xxxvij. B.
 Quātū req̄rebat errātes et reuocabat pere-
 untes. c. lxxv. h.
 Nō timuit q̄relas hoīm cōtra vitia loquēs.
 xcvj. D. cc. xxxix. F. cc. xliij. B.
 Ante tribunal christi se vult habere excutū:
 q̄ vitia nō tacuit. nec talentum sibi cre-
 ditū abscondit. c. lx. E. in medio. c. xliiij. h.
 circa fi. c. lxiiij. L. cc. x. D. cc. xxxj. J.
 Jam senex plen⁹ charitate: de charitate dis-
 putat. xxxix. D. E.
 Balaam in arte magica famosissim⁹ Bal
 b erat: et in carminibus noxijs p̄po-
 tens. Non enim habebat potesta-
 tem vel a se verba ad benedicēdū: sed ad
 maledicēdū. c. liij. A.
 Cur prius phibit⁹ postea iustus transit ad
 maledicēdū. c. liij. B.
 Balaam et balach quid interpretēt: et quid
 figurēt. c. liij. L. (p̄ref. Ibidē.
 Cur balaam mō laudēt mō i scriptura vitu
 Bullū bap̄tisma iudeorū p̄ p̄uaricationis
 malū potuit cōferre medicinā. xxxix. B.
 Bap̄tism⁹ iohānis nō crimina cōmissa de-
 leuit: sed emēdauit errantes. xxxvij. B. Bap
 Peccatorū remissio bap̄tismo christi serua-
 bat. xxxvij. B.
 Oibus aquis bñdictionē dedit qñ in iorda-
 danē christus bap̄tizat⁹ est: nō tñ ipse indi-
 guit. xxxix. B. L. xxxvj. L. (F. xxxvj. L.
 Cur bap̄tizari voluit q̄ mundus erat. xxxix.
 Quod bap̄tizat⁹ sit eo die post multos annos
 quo nat⁹: vt vno eodē tpe et ederet p vir-
 ginē et p mysteriū gigneret. xxxvj. A.
 In christi bap̄tismo aque sunt purificatē.
 xxxvj. A. xxxvij. A.
 Bap̄tism⁹ christi altera natiuitas ei⁹ quo-
 dāmodo fuit. xxxvj. B.
 Bap̄tism⁹ christi ideo mirāduū ē. xxxvj. L.
 In bap̄tismo christi humilitas declaratur.
 Cur bap̄tizato christo ce- (xxxvij. B. D.
 li aperit. xxxix. §. i. si. xxxvj. B. xxxvij. D.
 Quod sine bap̄tismo christi nemo saluat: figu-
 raliter ostendit. c. vj. L.
 Bap̄tismi figura olim p̄cessit. Ibidem. es
 cc. j. D. cc. viij. D.
 In bap̄tismo oīa peccata dimittūt: figura
 liter ostendit. xlvj. J.
 Quod delet quicquid p̄uaricatio sordiderat.
 A 4

Innotatio

c. xxxviiij. C.
Quia peccata delet: velut mare rubrum egyptios: et qui baptizandi acius impugnet. lxxxv. A. xc. A. B. xcj. A. c. xix. B.
In eo omnia peccata dimittuntur: nec debet iterari. c. xxxv. D.
Cur peccati fomes post baptismum remaneat. xlv. E. lxix. B. circa finem.
Nisi ecclesia ad aquam baptismi venisset: christo sociata non esset: figuratiter ostenditur. lxxxv. L. E. lxxx. A. B. lxxxvj. A.
Baptismus christi nobis est sepultura. c. xxviii. D.
Ad baptismi gratiam cuius figura olim precessit qualiter nos preparare debeamus: et qualiter post baptismum sit viuendum. l. A. B. E. lxix. B. in medio. lxxxiiij. E. c. xxxiiij. D. in fine.
Utrum baptizati exemplo christi ieiunare debeant. c. lvij. E.
Cur accipiant candidam vestem. c. lxiiij. B.
Baptismum suscepturus qualis esse debeat: et a quibus se custodire debeat. c. xv. B.
Baptizandi tempestiue offerendi sunt: ne negligant. lxxxj. F.
Ideo baptizari quidam differunt ut flagitia et scelera multa committant. xcij. B. in fine.
Baptizandi tertio immergendi sunt: figuratiter ostendit. xc. B. c. vj. A. cc. j. E.
Qui de baptismo paruulos leuant: pro eis apud deum fidei iussores existunt: et ideo eos fide et oratione diuina docere debent. c. xv. E. c. lxiiij. L. cc. xv. B.
Supflua videri possent baptismata paruulorum nisi peccatum originale per parentum viscera in plebem excurreret. cc. xlvj. A.
Quod sit unum baptismum. c. xcj. F.
Rebaptizare non licet baptizatum in nomine trinitatis. c. xcix. FF.
Post baptismum reciduiare quod malum sit. lxxxiiij. D. E.
Beati omnes esse volunt: sed unde beatificentur non omnes volunt. c. xlv. D.
Homo sicut a se fieri non potuit: ita nec beatus a se esse potest. cc. xxxix. K.
Unde se fieri putat beatus homo amat. Ibidem.
Nulla res terrena te beatum facit. c. xlv. D.
Beatitude est vera cognitio dei. c. xlv. A.
Qui beatitudinem querit: bonam rem querit: sed hic eam inuenire non potest. c. xlv. E.
Beatitude veram quam in diuersis diuersi ponunt homines: in hac vita haberi non potest. xxxviii. A.
Quod non acquirit nisi relicto corpore. c. xliij. F.

Beatitude adipiscuntur qui hanc professionem fidei ingrediuntur. vj. D.
Ad beatitudinem perueniet nemo nisi deo per fidem placeat. xxxviii. A.
Beati omnes erunt: et quod acturi sint. c. lvi. L. D.
Bellum continuu in hac vita est: et quando videtur corona. xlv. B. h.
Quale sit illud bellum. xcvi. P.
Benefacere deus semper est paratus: sed bonum minus malicia perhibet. cc. xix. C. in medio.
Beneficia dei que nullis precedentibus meritis nobis collata sunt: ideo frequenter sunt cogitanda. lxxvij. D. E.
Bona valde licet omnia dicantur: sed bono summo comparata vilescunt: quia bonitas nostra diuine bonitati comparata in malicia vertitur: quod per bas scripturas. xliij. D. E. F. G. xlvij. B.
Bona omnes habere volunt et boni esse nolunt: c. xliij. h. cc. v. A. in fine. cc. xxxix. L.
Bona temporalia contra sunt bonis et malis. cc. xx. B.
Laborandum est: ut quod bonitatem sequitur bonum esse iudicet. cc. xxxviii. J.
Quicquid boni dixeris in hoc mundo: habebit boni: habet et mali. cc. xlv. B.
Esto bonus qui habes bona. cc. xxxvj. J.
Bona omnia que sancti omnes habuerunt per naturam aut adquisierunt per gratiam: quia sint. xliij. B.
Quod dixerit apud bonum cum dicebat: Non est quod volo bonum hoc ago. c. xliij. p. totum: sed precipue. D. E. xlv. p. totum. xlvij. A. B.
Quod ago bonum: et non proficio bonum. xlv. G. in fine. xlvij. B. (B. J.)
Quid sit homini facere bonum. cc. xxxvj. A.
Sicut omne bonum per bonos agit deus: ita omne malum per malos operatur diabolus. lxxxv. B. C.
Boni malos semper lucrari volunt. lxxxvj. A.
Quisquis bonus est: ideo non potest continere malum: nec te solum putes esse bonum. cc. xxi. A. D. E.
Esto bonus tolera malum: Esto simpliciter bonus: et dupliciter tolera malum: bonus non nisi intus: nam nisi intus non est bonus. xlvj. D.
Esto bonus christianus ut vincas. (cc. l. h. calumiosum paganum. cc. liiij. J.)
Si bonus es non de tuo bono es: quia malus fuisti: sed de bonitate dei que nunquam fuit malus. (cc. liiij. h.)
Nemo bonus nisi solus deus: sic intelligitur.
Botrus allatus per exploratores filiorum israel ex terra promissionis: quod significet. c. p. totum.
Botrum in nobis inueniat qui per nobis botrus calcatus est. c. lx. D.
Adauer a cadendo nomen accepit: quia cecidit a se alicuius corpus cadit. c. xliij. B.

Notabiliū sententiarū

- Cal** Caluarie locus vnde dicitur. lxxj. E.
- Chan** Chananei a cham orti gēte ex fratre sem orti expellentes terrā eorū occupantes que chananeorū vel terra repromissionis appellat: post iusto dei iudicio amittūt. c. v. per totum.
- Can** Canū noie qui significēt. xxvij. B. in fine. lxxij. J. K.
- Qui cantat et operat in psalterio: canit et cithara. cc. xxij. A.
- Canticū nouū significat amorem nouū. cc. lvi. A. in fine. (xcv). K.
- Quid sit cātare canticū nouum vel vetus. Cantica canticorū sunt cantica sancti amoris et sancte charitatis: sed enigmata sunt paucis intelligētibz nota: et paucis pulsanibus aperiunt. c. lxx. S.
- Canilenis turpibus animi illecti eneruāt et decidunt a virtute defluentes in turpitudine. xcvi. S.
- Cap** Capilli samsonis qd significēt. c. vij. S. B.
- Laput p sensu rōnali ponit. c. lxxvij. D.
- Char** Charitas alia est diuina: alia humana: humana: alia licita alia illicita. liij. A.
- Charitas humana licita vel illicita que sit. Charitas humana licita tam liij. B. S. bonorū est q̄ malorū. Ibidem.
- Charitas humana illicita que sit: et quomodo cauenda. liij. C.
- Quillicita nō pōt esse cum charitate diuina Charitatis quattuor sunt specii liij. D. es seu virtutes: prima que oīa tolerat: secunda oīa credit: tertia oīa sperat: quarta oīa sustinet et nunq̄ excidit. xlvj. B.
- De sanctis qui his virtutibz charitatis ornati sūt. Ibidem.
- Exemplū de prima specie charitatis. xlvj. C. D. cc. xxij. K.
- Exemplū de scda. xlvj. E. vsq̄. J.
- Exemplum de tertia. xlvj. J.
- Exemplum de quarta. xlvj. K.
- Qui charitatem habere cōtēdit sine dei adiutorio: simile est ac si deū habere velit sine deo. cc. xxij. S.
- Quis donū dei: auctoritatibus ostēditur. Quis diffundit p spiritūsan. (cc. xxij. A. A. ctū in cordibus. cc. xxij. K.
- Qui charitatē nō habet sine deo ē. c. lxx. D.
- Ideo maior est fide et spe: qz manet. liij. D.
- Quis sit arx oīm virtutū: pmissio regni: et p̄missiū sanctorū. Ibidem.
- In oibz p̄ceptis optinet p̄ncipatū. liij. E.
- Quis sit radix oīm bonorū sicut cupiditas est radix oīm malorū. xxxix. C. xliij. D. xliij. E.
- Sine charitate quicqd boni fuerit nihil esse poterit: et que sit vera charitas. xliij. C. liij. A. cc. lxx. B.
- De radice charitatis quā deus plātavit nihil vnq̄ mali exurgit. xliij. C. D. E.
- Tene charitatē et in ea inuenies omnē scientiam. xxxix. A. C.
- De eius excellentia. xxxix. B. D. xliij. A.
- Secura possidet totā magnitudinē et latitudinē diuinorū eloquiorū. xxxix. C.
- Hec sola est quā sua felicitas nō extollit: cōscientia mala non pungit: inter opprobria secura: inter odia benefica. xxxix. E.
- Charitate nihil forti: et nihil facili. Ibidem.
- Quis magnas habet vires: qz tanta est in terris quāta in cēlis. xlvj. L. in fine.
- Vera charitas corporaliter diuisos spiritaliter copulat. xliij. A. xliij. A.
- Quis oleo compaf. xliij. B.
- Quis bona sit ordinatrix. xliij. C.
- Habe charitatē: et exerce in primo tuo quocunqz volueris. xliij. D.
- Charitas dulcis est: qz sitiētī potus est: esurienti cib: amaris dulcedo et tristibus cōsolatio. xliij. E. xliij. B.
- Charitate in verbis nihil breui: in rebz nihil magnificentius dici pōt. xliij. B.
- Charitas vera est nō que ore sed que corde seruat. xliij. C.
- De charitate nemo se p̄sumat. xliij. E.
- A charitate non habenda nemo se excusare potest. liij. A. lxx. A.
- Charitatis dulcedo sic totū cor occupet: vt locū nō habeat odij amaritudo. lxx. A. i. si.
- Quis sit dulce vinculū mētiū cū qua paup diues est: et sine ea diues pauper est. xxxix. D. xliij. B. xliij. B. lxx. A. B.
- Charitas diuidi nō pōt. c. ix. B. in medio.
- Qui charitatē talē nō habuerit q̄lē christi p̄cepit: regnū celoꝝ nō intrabit. c. lxxvij. E.
- Que sint que generent charitatē. c. lxx. D.
- Perijt charitas vbi cupiditas crescit: redit charitas et perit iniquitas. cc. vj. B.
- Quibz rebz in nobis accēdit aut extinguit. Charitatis tāta ē possessio: vt (cc. lxx. B. in singulis tota sit et oibus integra esse potest. cc. vj. C.
- Tā diu auget q̄ diu erogaf. cc. vj. D.
- Hac habet virtutē vt bonos meliores faciat: et malos de p̄ctoꝝ tenebris ad lucē vertat. A 5

Annotatio

- ritatis reducat. Ibidē. (cc. xliij. D.)
 Ea dicenda est charitas que nō est vilitas.
 Quāto maior est: tāto magis p̄ eo qđ dilligē
 gē tolerat. cc. xliij. R.
- Car** Carnē solus filius assumpsit: p̄bas exēplis
 et auctoritatibus. iij. A. B. L.
 Qđ nō assūpsit carnē suę aīa rōnali. xix. B.
 Carnē solus fili⁹ assūpsit: sed carnē filij tota
 trinitas fecit. c. xix. L.
 Qđ assūpsit carnē verā: non fantasticā: cū
 aīa rōnali. c. xxv. B. c. xxix. A. circa fi.
 Caro christi muscipula erat diaboli. xliij.
 Qđ fuit vestis christi. c. xix. L. (A. xxj. A.)
 Caro cōcupiscit aduersus spiritū: et spiritus
 aduersus carnē rē. exponit. xlv. L.
 Qđ tāq̄ ancilla a domina: ita debeat et ca
 ro ab anima gubernari. lvj. D. L.
- Cast** Castā feminā faciūt custodię multę: virū ca
 stū facit ipsa virilitas. xcvj. D. cc. xliij. A.
 Cast⁹ qñq̄ erubescit iter ipudicos. xcvj. D.
 Castitas angelica est vita: q̄ cū humilitate:
 spiritus sancti meref habitationē. cc. xlix. A.
 Dominem celo iūgit et angelis facit ciuem.
 cc. xlix. L.
 Assuecat iuuenis castitatem: vt dignus sit
 sapientia dei. cc. xlix. B.
 Licet oib⁹ sit necessaria: tñ p̄cipue clericis.
 Castitatē si amauerit mox ha
 bebis: qđ blanda et sancta et suavis est: cui⁹
 amplexus nō habet amaritudinē: nec et⁹
 cōuersatio in domo cōsciētę cōtradictio
 nē. lxxxij. L. circa fi.
 Secura est de victoria castitas cui est iudica
 tura virginitas. c. xvij. L.
 Talē merebit iudicē apud quē nō periclitet
 verecūdia. Ibidē.
 De Castitate cōiugali. cc. xliij. p̄ totum.
 Que impediunt vel adiuuant castitatem.
 cc. xliij. D. cc. xlix. B.
 Nō tibi verecūdū sit fugere si castitatis pal
 mā cupis obtinere. cc. l. B.
 Qđ inter feminas custodiri non potest. cc.
 xxxvij. lk. cc. l. L.
 Inter oīa christianorū certamina sola dura
 sunt p̄elia castitatis: vbi quotidiana pu
 gna et rara victoria. cc. l. D.
 Graue sortita ē inimicū: qđ quotidie vincit
 Ideo qđā adolecētes (et timef. Ibidē.
 castitatē seruare nō volunt. cc. xliij. A.
- Car** Lathagorie decē sunt. xxxvij. D.
 Cōtra cataphrigos agit. c. xxi. §. i medio.
 De Cataclysmo. lxxx. B.
- Car** Causa oīm q̄ sunt: fuerūt vel futura sūt: de⁹
 est. xxxvij. S.
 Melior ē cā q̄ defēdit et p̄bat. c. xvij. B. L.
 De ceco illuminato a christo transeunte: et
 quid figurer. lxx. L.
 De ceco a natiuitate et illuminato. c. iij. A.
 Lec⁹ ē qđ lucē veritatē nō videt. c. lxxxij. B.
 Celū p̄ anima seu sp̄i ponitur. c. xxxij. D.
 c. xxxv. B. circa finem.
 De centuriōis euāgelici humilitate et fide.
 lxxxij. AB.
 Censura diuina si nō inter primos peccātis
 lapsus cōsuleret: sed vltionē suspenderet:
 scelestorū lati⁹ p̄cederet audacia. xcvj. L.
 Libus aīę qđ sit. lvj. L. c. vj. A. in medio. **Ed**
 Libum caro quotidie p̄cipit: aīa vero vix
 post plures dies. lvj. D. in medio.
 Sit cibus tēperat⁹: et plus de cibo animę q̄
 corporis cogitare debem⁹. Ibidem.
 Libi q̄tidiana sūt medicamēta. lxxxij. D.
 Cibus de paradiso nos eiecit: esuries redu
 cat. lxx. A. B.
 Cib⁹ christi salus n̄fa: et cib⁹ ei⁹ sum⁹ dū acq̄
 sūt ecclesię in mēbra ei⁹ corpusq̄ trāsm⁹.
 cc. liij. §.
 De comedēte exiuit cib⁹: exponit. c. vj. C.
 Cynomia muscā caninā significat: vnde et
 cynici dicunt qđ voluptatē et libidinē sum
 mū bonū p̄dicant: Et plura de eorū secta
 turpissima. lxxxvij. L. §. xcv. D.
 Cyprian⁹ sac⁹ p̄iusq̄ martyrizaret laudē
 inuenit: cōfessionē p̄misit: in fide p̄māst:
 mortē nō timuit: sanguinē fudit et diabo
 lū vicit. xciiij. §. (nūf. cc. xlvj. L.)
 Eius verba ex epla de habitu virginū po
 Circumciso cur fiebat die octaua: et cultis
 petrinis. c. xlj. C. (xliij. §.)
 Circūcisionē christ⁹ accepit vt eā auferret.
 Cur christus circūcisionē accepit et non chri
 stianus. c. lvij. L.
 Cyrene libya est: cōtigua africa: inde cyre
 neus qđ crucē christi angariatus portauit.
 c. lxx. Y.
 In cithara tria sunt: ars: manus et chorda: **Et**
 ars dicat: man⁹ tangit: corda sonat: et qđ
 significet. iij. B. in fi. (c. lxxxij. B.)
 Claudi dicunt qđ fidē rectā nō bñ sequunt.
 Clamor sanctorū audis apud deū p̄ silentiū
 Clerici q̄les eē debeāt. cc. xlix. D. (cc. C.)
 Cogitationes qñ ascēdāt vel descendāt in
 cor. c. xl. B. in fi.
 Cogitatio nostra deo patet sicut ante ho
 mines facta nostra xlix. L.
 Sicut modo cogitationes nostrę nosmetip⁹

Notabiliū sententiarū

- his in luce sunt: et proximis in tenebris: ita deo patet et post resurrectionē cunctis patebunt. c. liij. L. cc. xxxvij. L. D.
- Cognatio nostra que sit. l. j. B.
- Aliter nouit deus iustos que peccatores. lxx. B.
- Abeli cognoscit hominem que homo se. lxxij. E. §.
- Quo cognouerunt gentiles deum per creaturam. c. xxxix. E. c. xliij. A.
- Ad cognoscendum se deus fideliter querentibus et instanter meditantibus offert: quia cognitione dei nil melius: nil beatius est. c. xij. A.
- Tunc cognoscimus christum et habemus: si in ipsum credimus. c. xxxix. E.
- Cognitio diuinitatis virtus est boni operis. c. xij. A.
- Cognitio perfecta non erit nisi beatis. c. liij. L.
- Col** Solit nos deus: et nos colimus deum. c. xix. B.
- Deus colitur pietate non crudelitate. lxxij. A.
- Quo non sit colendus propter bona temporalia. cc. xlv. L.
- Quo gratis et propter se solum sit colendus. lxxij. §. in fine. cc. xxxiiij. L. D.
- Color: non est nisi in corporibus. xl. B.
- Color quid figuret. cc. xvij. L.
- Colorum simplicitate significat. liij. L. i. meo
- Quo significat spirituales. liij. B. (dio.
- Com** Operantes que dicuntur: et que. c. xvj. A.
- Quales esse debeant et a quibus consuetudines suas custodire debeant. c. xvj. B. L.
- Communio sanctorum quod sit. c. lxxxj. P.
- Communio sancta ibi est: ubi fides sancta est. c. xv. D. in fine. c. xxxj. D.
- Conuersione ecclesiastica propter conscientiam delictorum fugientes: reatu congregantur: et remedium salutis deuiant. lviij. A.
- Con** Christus conceptus est in equinoctio uernali et natus in solsticio hibernali: et qua die est conceptus in utero uirginis: ipsa die resurrexit ab inferis. xxij. B.
- In conceptione christi sermo fuit maritus: et uxor auricula. xv. A.
- Cur concipi uoluit sine uirili semine de uirgine. xlv. §. in fi.
- Et si non intercessit semine hominis: tamen ex carne formatus est que constat ex semine. c. xciiij. B.
- Conceptus sine semine ideo quidam denegant quia contra naturam esse credunt. xj. B. L.
- Quo conceptus sit non de substantia spiritus sancti sed potentia: non generatione sed benedictione. vj. L.
- Ubi uirginitas conceptus integritas parit: ibi dei est virtus conscientia non uoluptas. xxiiij. A.
- In conceptione christi non fuit spiritus sanctus per semine. c. xcj. D.
- Qui conceptus est de spiritu sancto natus ex uirgine: exponitur. c. xv. L. c. xix. B. c. xxij. B. c. xxv. B. c. xxix. A. circa fi. c. xxxj. L.
- Concordia fratrum uoluntas dei est: iocunditas christi: perfectio sanctitatis. c. lxxix. B.
- Concordiam non potest habere cum christo qui discors uoluerit esse cum christiano. c. xix. L. c. lxxvij. A. in medio.
- Concupinam habere non licet. c. lxxiiij. L.
- Qui concubinas tempore christianorum ante legitimas nuptias habuerit: peius peccatum facit quam adulterium. cc. xliij. D.
- Ideo concubinarij a conuersione non suspenduntur: quia hoc scelus non a paucis sed a multis committitur. cc. xliij. L.
- Qui concupiscit rem proximi: lucrum habet sua eccitate: sed damnatum de domini nube. xcv. L. l. D. cc. xv. L. cc. xxxvij. L.
- Qui rem alteri concupiscit internam fidem perdit. Non concupiscas uxorem proximi tui: exponitur. c. xvj. P. in fine. D.
- Abelius est non habere concupiscentias: quam eas vincere. xlv. L. D. §.
- Post concupiscentias tuas non eas: exponitur. Et concupiscentias carnis ne pecceritis: exponitur. xlv. D. L.
- Concupiscentia quam agit malum et non proficit. xlv. §. xlvij. A. B. L.
- Quo sic quis insidiat sanctis: ut faciat dormientibus quod non potest uigilantibus. xlv. §. i. fi.
- Concupiscentia mundi quanto fuerit in hominem ardentior: tanto sit pro eo quod concupiscit omnium molestiarum patientior. cc. xxij. R.
- Concupiscentia malorum non est de sursum a patre luminis: sed terrena: aialis et diabolica. cc. xxij. P. in fi. R. in fi. S. in fi.
- Si ex mundo est concupiscentia malorum: quod ex eorum dicit uoluntate que mundum diligunt. cc. xxij. L.
- Qui confidunt in deo cur beati: et confidentes in se miseri et maledicti. xciiij. L.
- Confessio non solum est peccatoris: sed etiam laudatoris. xlvij. A.
- Quid prodest ecclesie confiteri. Ibidem.
- Cur uelit deus ut confiteamur peccata nostra cui omnia nota sunt. lxxj. A. (iterare. Ibidem.
- Abagnus est salutis indicium peccata confessio non deus confessionem nostram desiderat: ut habeat causam ignoscendi. lxxj. B.
- Confessio iustificat: ueniam donat: quia est opus misericordie: salus egroti: uinculum cum peccatis

Annotatio

tētia aīe medicamētū. lxxj. L. (lxxj. B.
 Non est fructuosa confessio apud inferos.
 Confessio paradysu aperit. c. xxx. k. i. fi.
 Coniugiū a deo est institutū vt homines p-
 pagarentur. viij. B.
 In coniugio cōsensus requir. lxxv. D. in fi.
 Coniugati deo r sibi inuicē fidē debēt. xcvi.
 L. circa fi. S. B. c. lxxij. L. cc. xliij. A. i. fi.
 Ama in coniuge aliena quod amas in tua.
 lxxij. L.
 Ad coniugatos exhortatio. vij. h.
 Cōsciētie puritas quāta sollicitudine sit cō-
 seruanda. lxxij. A.
 Cōsciētia nobis necessaria est: sed fama ppi-
 mo. cc. xxxvij. J. k.
 Cōsiliū dei hō explicare nō pōt. cc. liij. S.
 Consilia dei non sunt temere discutienda.
 xlvij. D.
 Consiliū differt a pcepto. lxj. D.
 Cōreplatiōi dei oīa iustificationū merita:
 vniuersa vtutū studia postponit. xliij. D.
 Cōtinētiōes quāq; femine sunt viris. xcvi.
 L. post. me. et. cc. xliij. A. in medio.
 Sedū est virū nō posse cōtinere vbi femina
 cōtineat. xcvi. D. cc. xliij. A.
 Quib' tēporib' sit cōtinēdū. cc. xliij. L. B.
 Qui incōtinenter viuit est quō q agrū suū
 in vno anno pluries semiauerit: vnde nec
 legitimū fructū hēre poterit. cc. xliij. L.
 Quē pstant causam incōtinētie. cc. xliij.
 D. cc. xlix. B. lxxvij. B.
 Cōtinētia in quib' cōsistat r a quibus cōti-
 nere oporteat. cc. xlvij. B. L.
 Cōtinētia est nō credere felicitati terrene: r
 vsq; ad finem quērare felicitatem eteruā.
 cc. xlv. A.
 Ideo se qdā cōtinere nō debere putāt qz cō-
 iuges nō habent. cc. xliij. B.
 Qd p incōtinētiā inquinat: ieiunijs r ora-
 tionib' diluat. cc. xliij. D.
 Cōtumaciē crimē est: qd iubet: cōtinere: qd
 p̄cipitur nolle: quod imperatur declinare.
 c. lxxij. A.
 Ne tardes cōuertī ad dñm nec differas de
 die i die rē. exponit. c. ij. B. i. fi. c. lxxx. AD.
 Qui studiū ē christū colere: pus cordis r cor-
 poris suscipiat conuersionis indumēta. cc.
 xxxvij. J.
 Vera cōuersio sine vestimētōrū cōmutatio-
 ne sufficit: vestimētōrū cōuersio sine bonis
 opib' iustū dei iudiciū sustinebit. lxxvij. h.
 circa fi.

Ad cōiuiua vtrū solum pauperes r nō ami-
 ci aut parētes sint vocādi. ij. D.
 Cor quō sit mundandū: r quare. c. lxxv. L. Cor.
 cc. xxxij. L. cc. xlvij. L. cc. lv. L.
 Cordis accusator esse non potest nisi inspe-
 ctor. cc. xxxij. L. in fi. (xxxvij. E.
 Cor qñ sit rectū vel distortum. xcvi. L. c.
 Cor sursum leuare qd sit. cc. xxxix. h.
 Q sit leuandū ad celū ne putrescat in ter-
 ra. exemplū. xliij. L. i. k. liij. L. i medio
 c. xlv. B. in fi. (c. lxxv. B.
 Sursum cor nō superbia ad dñm vocatur.
 Eborde decē q sint. xcvi. S. in fi. (J.
 De chordis r tricordū differūt. xcvi.
 Quō in singulis chordis nō singulas besti-
 as: sed greges vitioꝝ interficias. xcvi. P.
 Q in ipsis decē chordis nō solū ornamētū
 sed etiā ligamētū inueniat. xcvi. Q.
 Correctio debet vitio nō nature. xcviij. h.
 c. ix. J.
 Multi amore: multi timore correcti su nr:
 p tremorē timoris ad amorem puenerūt.
 xcviij. h. i. fi.
 Qui nō corrigit crudelis est. xcviij. J.
 Sepe plagis disciplina corrigit si nihil p̄si-
 ciant tormēta iustorū. xcviij. E.
 Sepe corrigunt multi in paucis ne ira inci-
 piat grassare in multos. Ibidē.
 Quē nō corrigūt verba nō corrigūt experi-
 Corrige te dū viuis ne po- (mēta. l. J.
 stea velis cū nō possis. c. lxxij. D.
 Deus amat cū corripit. xcviij. A.
 Sic corripere debem' vt eos quos corrigi
 volum' i veritate diligam': exemplū. lxxvij.
 Qui corripit in quē p̄as dat: ele- (E. S.
 mosynā facit. cc. iij. D.
 De' nō tam coronat merita nostra q; dona
 Fur agunt quāq; velocius (sua. xlix. J.
 corpa grauiora q; leuiora. c. xlvij. S.
 Vtrū corp' omne sit fugiēdū. c. xliij. S. h.
 Nō oē corpus ē vinculū erūnosū. c. xliij. S.
 Quō dicant corpa spiritalia vel animalia.
 Corpus glorificatū verū erit (c. xlvij. h.
 corpus nō spūs. cc. xxxij. J.
 Corpus glorificatū quattuor: virtutes ha-
 bebit. xcix. L. (A. c. xliij. S.
 In eo recedēt mod' r pōdus. c. lix. A. c. lx.
 Ibi mox erit vbi eē voluerit. c. xlvij. D. h.
 Cōtra eos q negāt corpus terrenū posse su-
 per celos trāsferrī p̄t elem' ētorū pōdera:
 p̄ferūt exēpla r rōnes. c. xlvij. D. S. S.
 Coruorū noie gētiles signifi c at. cc. j. B.

Notabiliū sententiarū

- Cre** Las cras vox est coruina: et si imitatis occurret tibi ruina. c. lxxij. D.
- Cre** Si quis dixerit creatorē mundi nō esse deū anathem ita sit. c. xxix. B.
- Si quis nō dixerit oīa per filiū et spiritū sanctū patrē creasse: id est visibilia et inuisibilia anathem ita sit. c. xxix. D.
- Unū creatorē vniuersitatis esse ostendit. c. xxxij. B. D.
- Creauit oīa siue visibilia siue inuisibilia absq; vlla difficultate: q; iussione creauit. c. xcij. A. B.
- Creauit ea facilitate magna quā parua. lxxij. B.
- Quomodo creator p creaturam agnosci poterit. c. xliij. B.
- Nulla creatura est de substantia creatoris. xxxvij. S. c. xxix. B. in fine.
- Credere deo: credere deū et credere in deū differunt. c. lxxxj. L.
- Credere i christū vocat fides. cc. xxxvij. B.
- Credere nos iubet deus: nō p rationē fidē inuestigare. c. xxxj. B.
- Credere debemus nō discutere. c. lxxxj. L. c. lxxxix. A. c. xc. A.
- Utrum credere debeat aliq; quod nescit. liij. A. c. lxxxix. A.
- Non debes videre quo credas: sed credere vt videas: credere q̄dū nō vides: ne cum videris erubescas. cc. xlv. D.
- Credere solēt homines q̄d vidēt: q̄d nō vidēt difficultē credūt. c. xlvij. B. c. lvij. B.
- Crede vt mūderis vt postea p fidem increaris videre. c. lxxv. L.
- Quę sint credenda vel nō. vj. D. E. c. xxix. B. L. D.
- Qui bene credit difficile est vt male viuat. cc. xxxvij. B.
- Si credis deo demonē relinque: et q̄cqd ei displicet deuota. c. xxij. A.
- Dis q; credit in christū quattuor habere debet: scilicet germē: frondes: flores et fructū. ij. D. xxix. S.
- Credim⁹ in deū patrē omnipotentē et. exponit. iij. E. c. xv. A. L. c. xix. A.
- Chri.** Christus a chrysmate: id est vnctione dicitur et q̄d sit vnct⁹. lxxxix. L. c. xxxj. L. c. lxxxj. D.
- Christū pmissum et venisse: ex lege et pphe- tis ostendit. iij. A. vsq; P.
- Idem pbat ex scripturis gentiliū. iij. P. Q. c. xix. S. B. B.
- Christū venisse oīs natura testat. iij. R.
- Quod erat de⁹ occultus et homo manifestus. xliij. A. xv. A. xxvj. B. c. liij. B.
- In christo geminas esse naturas cōstemur vel substantias. vj. A. xxvij. D. E. lxxj. E. c. lvj. D. in fine: et. c. lxxvj. B. L.
- Quod cōstat ex hoīe et deo. c. xlv. B. circa fi.
- In christo sic pfitemur vnā filiū eē psonā vt credam⁹ duas itegras eē substantias: dei- tati scz et humanitati. xix. D. c. xcij. A. B.
- Sicut aīa et caro vn⁹ est homo: ita de⁹ et ho- mo vn⁹ est christ⁹. c. xlvij. E. c. xlix. D.
- Quod simul fuit in celo et in terra: figuratiter ostendit. lxxxix. L. D. c. xxix. L.
- Christ⁹ hō sine grā nō est nisi hō. xlvij. L.
- Christ⁹ cui⁹ fili⁹ sit. si dauid: quō eū dñm vo- cat: exponit. cc. xxxij. et. cc. xxxv. p totū.
- Quod sit de⁹ et homo: vt intelligat cor pur- gandū est. cc. xxxij. L. E.
- Robis salutē exhibuit: sed diuine sue na- ture nihil diminuit. c. xxij. A. c. xxxvij. B. circa finem. c. xxxvij. A.
- Christi humilitatē multi cōtēnentes: ad ei⁹ diuinitatem nō peruenerunt. xliij. S.
- In christo fuit fortitudo dei et infirmitas humana: ostendit figuratiter. c. vij. B.
- Ideo suscepit mala nostra: vt donaret no- bis bona sua. c. xliij. A. c. xlv. S.
- Quod dicit fact⁹ ex muliere. c. xcij. B.
- Quod nō sit creatus s; p te creaturā suscepit. xcvj. L. ante medium. E. B.
- Quod figurā quattuor animalū Apocalyp- sis in se habuit. c. lvij. B.
- Quod trib⁹ modis in scripturis christ⁹ intelli- git: primo scdm diuinitatem: scdo scdm humanitatē: tertio in plenitudine qua ca- put et corpus ecclesie est. xl. A. D.
- Testimonia scripturaz de pmo mō. xl. B. L.
- Testimonia de scdo. xl. D.
- Testimonia de tertio. xl. E. B. D.
- Testimonia de duob⁹ p̄mis modis. xl. B. J.
- Quia christus et ecclesia vn⁹ hō est scdm car- nē: nō scdm deitatē: auctoritatib⁹ pbat. cc. xxxij. B. B.
- Quod sit caput et corpus ecclesie. xl. A.
- Christ⁹ licet vn⁹ sit: singulis diuersus tñ effi- cit put indigeat is q; opat. xcix. B.
- Sicut credēti est salus: ita nō credēti onus. exemplū. c. L.
- Christian⁹ nō pōt dici q; christū nō portat se: et q; christi p̄cepta ventre p̄dit. xvij. E. i.
- Christianū oportet christianę fidei rationē scire. liij. A. c. lxxxix. A.

Annotatio

- Qui nō est christianus ppter futurā vitam nōdum est christianus .xcv. E.
- Parū ē vocari christianū sine ope. .xcv. F.
- Q̄ debet christi passiones imitari non delicias conquirere. c. lxx. F.
- Ad christianū pertinet nō solū bona operari: sed quę mala sunt tolerare. c. lxx. G.
- Christianus quomō christū imitari debet. c. xcv. B. L.
- Hō est christianus qui nō est in christi ecclesia. c. lxxxj. D.
- Christianū nomen parū tibi pdest: si opera bona nō feceris. cc. xv. A. cc. xvj. B.
- Ne nomē christianū vane portet ad iudiciū sed ad remedium: debet hęc obseruare. cc. xv. B. L.
- Q̄ sepe cogitare debet cur christian⁹ nomenē: et christi signū i frōre portet. cc. xvj. A.
- Qui dicant boni christiani. cc. xvj. B.
- Quales esse debeant. cc. xlvij. B. L.
- Non est christianus qui maleficos: mathematicos aut sortilegos cōsultat. vel qui verba turpia et luxuriosa profert. cc. xv. D. E. cc. xvj. E. cc. xlv. A.
- Christiani mali: christiane viuere prohibēt. ljj. E.
- Multi appellant christiani qui gratiē quā acceperūt morib⁹ contradicūt: inter quos boni genuit vt grana inter paleas. c. lx. L. cc. liij. F. G. H.
- Quomodo mali christiani bonos nitantur sub falso nomine decipere. c. lx. E.
- Cru** Crux christi olim multis signis et enigmatib⁹ p̄figurabaf. lxxxix. B. lxxx. E. lxxxix. D.
- Fructus crucis glorię est resurrectio. c. j. E. c. xlv. A.
- Crux christi ferię sunt et nūdinę spiritales. c. xxx. A.
- Q̄ crux ante erat nomē cōdēnationis: nūc facta est res honoris et salutis. c. xxx. A.
- Crux christi festiuitas epulationis. c. xxx. B. L. D.
- Q̄ sit clauis paradisi. c. xxx. E.
- Crux christi insigne regni est. c. xxx. A. B.
- Crux christi: fallēs gaudia et parturētē dāna diaboli. c. xxxvij. D.
- Q̄ crux fuit mortifera christo: sed salutifera christiano. c. xxxvij. A.
- In cruce preciiū nostrū pependit et regnum. Ibidem.
- Visi iligno crucifigeret: p̄uaricatio ligni nō tolleret. c. xxxvij. B.
- Cur crucifigi voluit et ciuitatē. c. xxx. L. D.
- Cur de cruce descendere noluit. c. xxx. D. c. lxxij. B. in fine.
- Crux dñi mulpula diaboli: esca qua cape ret mors domini. Ibidem.
- Crucis supplicii elegerat: vt sublimiorem victoriā pararet p̄na deterior. c. lxxxj. G.
- Non obfuit: sed profuit: q̄ nobis christus vicir: q̄ i ea supari nō potuit. c. lxxvij. A.
- Crucis significatio quid sit: et quare dominus crucifigi voluit: triplex ostēdit ratio: c. lxxxj. E.
- Sine crucis mysterio nulla cōficiunt sacramenta. Ibidem in fine.
- Crux erecta vel iacēs: magnū cōtinet sacramentum. c. lxxxj. F.
- Quid figuret crucis latitudo: lōgitudō: altitudo et profundum. Ibidem.
- Crux christi magna res est: et ideo preciosa et magna ea signari debet. cc. xv. A.
- Qui male cogitat: loquit̄ vel operat̄: q̄ se cruce signat demōnem potius in se includit q̄ secludit. cc. xv. A. cc. xlv. F. circa fi.
- Cur apparebit in iudicio. c. xxx. A. B. H.
- Lubiculū cordis: secretum significat. lix. F. lx. D.
- Lupiditas ideo radix dicif malorū omniū q̄ in ea nil boni vnq̄ pōt inueniri. xxxix. L. xliij. L. D. E.
- Lupiditas mundi quanto maior fuerit in peccatoribus: tantomagis p̄ eo qd̄ cōcupiscat̄ omnia tolerātur. cc. xxij. H.
- Amari nō debet quis priusq̄ eius culpa cepit manifestari. lxxxix. D.
- Dānati sicut foris flāmis: ita intus cōscientia pp̄ia torquent. lxxvj. B.
- Damascus in diuitijs seculi florēs quid figuret. xxxij. L.
- Daniel ideo vir desideriorū dicif. lxx. B. i. fi.
- Dare vult de⁹ quę sua sunt et nō habet vbi ponat: q̄ videt man⁹ aliunde occupatas. cc. xxxij. B. in medio. L.
- Dauid in his figurā christi gessit. c. xxvij. p̄ totum. et. c. xxvij. A. B.
- Dauid cū plequebat̄ inimicos suos nō perniciosus: et cū vinceret nō extitit impius. c. xcix. L. in fine.
- Debitor est deus bonitate sua: nō p̄rogātia nostra. c. l. E.
- Debitor es ei q̄ falli nō pōt: habes et tu debitorē pximū: hoc facit deus debitori suo qd̄ tu facis debitori tuo. c. lxx. B.

Notabiliū sententiarū

- Quando debitor est deuotus ad reddēdū
nō potest molestus esse exactor. c. xcix. A.
Debitor dicitur peccata: quę totiens cōtra-
hūf quōtēs delinquit. c. xxvj. D. c. xxxv.
D. c. lxx. B. cc. vj. A.
Decimas a nobis repetit deus non sibi sed
nobis p̄futuras: qui dignatus est totum
dare vnde reddat. cc. xix. A. L.
Si tardi⁹ dare peccatū est: quāto peius est
nō dedisse. cc. xix. A.
Q̄ sint tributa egentū aīarum. Redde er-
go tributa pauperib⁹: et offer libamina sa-
cerdotibus: nec p̄stas gratis qđ cito cū
magno sc̄nore recipies. cc. xix. B.
Iude decimas dare expedit: vnde viuīs:
demilitia: de negocio: de artificio. Ibidē.
Houē partes quę deus auaris subtrahit:
qđ decimā dare nolūt: quā tñ eriget: et nisi
dederis tu ad decimā reuocaris. cc. xix. L.
Decime ex debito requirunt: et qui eas da-
re nolūt: res alienas inuadunt. cc. xix. D.
Quāti paupes mortui fuerint fame: tātoꝝ
detētoꝝ decimaz re⁹ erit homicidiorum.
Q̄ debēt fideliter dari a christia (Ibidē.
nis. cc. xv. L. in fi. cc. xvj. B.
Decor verus est qui nō alienos oculos ca-
pit nec mētes fragiles vulnerat. lxxxiij. A.
Quicquid in dedicatione templi vel alta-
ris visibiliter gerit: totū in nobis spiritali
edificatione cōplef. cc. luj. A. cc. lvj. E.
Dedicatio habet exultationem: sed edifica-
tio laborē. cc. lvj. A.
Delectatio carnis aīam occidit et p̄terit: mi-
serā facit et transiit. vij. L.
De demonio muto et surdo eiecto et septem
nequiores se assumēte. lxxxiij. D. E.
Demones quę hoībus a sua amicitia rece-
dēt: varios morbos immittūt et dāna.
cc. xlj. B.
Denarius a decē nomen accepit: et cur qua-
dragenario cōiungit. c. lvij. circa fi.
Nunq̄ deserit deus hominē nisi prius ab
hoīe deseratur. lxxxiij. B.
Desertum cōueniens est saluti. lxxviij. L.
Tunc desertū pectoris nostri deus inhabi-
tat. lxxviij. D.
Descendere de⁹ dicit: quādo curā fragilita-
tis humanę habere dignat. lxx. B.
Ille desperat: qui deū aut nolle aut nō pos-
se misereri diffidit. lvij. L.
Nec ideo desperandū est qđ deus iuste pec-
cata punit. liij. L.

Desperatio ex multitudine peccatorum na-
scit et ex desperatione obduratio. lxxxiij.
B. E. lvij. A. B.
Desperatio nec cōfitef de scelere nec indul-
gentiā sperat de iudice. lxxix. A. in fi.
In desperationē nō ducit magnitudo pec-
catorū: sed impietas. c. lxxxi. R.
Quid maxime soleat inducere desperatio-
nē. c. lxxxi. E.
Nemo iam desperet quā illi qui christū cruci-
fixerunt veniā sunt cōsecuti. lxxxiij. D.
Cōtra detractores et susurratores: exponit:
Corrumpunt bonos mores colloquia pra-
ua. Et sepi aures tuas spinis. cc. xxxix. D.
Deus est nomen potestatis nō p̄prietatis.
c. xxv. A. (L. E. B.)
De vno deo colēdo. xxv. A. in medio. xxvj.
Q̄ sit vnus deus pater et fili⁹ et spiritus san-
ctus nō tres dī. ij. A. iij. L.
Deum vnū nō tres deos cōfitemur: patrem
et filiū et spiritū sanctū: nō sic vnū deū quasi
solitarium: nec eū deniq; qđ ipse sibi pater
sit ipse et fili⁹. c. xxv. A. c. xxxix. A.
Deus de⁹ est et pater est: de⁹ potestate et pa-
ter bonitate. c. xix. A.
Si quis trinitatē nō deū sed deos esse dix-
erit: anathemata sit. c. xxxix. D. in fi.
Qui vnicū nomen in deitate trinitatis esse
nō cōfitef: maledict⁹ sit. vj. E.
Qui indiuisam deitatē patris et filij et spūs-
sancti nō cōfitef: anathemata sit. Ibidē.
Qui p̄pria noīa psonarum tres deos: aut
tres dīos: aut tres spiritus confitef: ana-
themata. Ibidem.
Qui dei naturam vult scire hoc sciat qđ ne-
sciat: nec ideo cōtristef. c. lxxxi. A. c. xc. A.
De deo nemo sic nouit disputare quomo-
do deus sit. c. lxxxi. B.
Deus hoc est qđ cū dicit dicit non potest: cū
estimat nō potest estimari: cū cōparat nō
potest cōparari: cū diffinit ipsa diffinitio-
ne crescit. c. xc. B.
Deum qui iniuste cōparat violat. c. xc. D.
De deo quēdā substantialiter: quēdā relati-
tue dicunt. exempla. xxxviij. F. B. B.
De⁹ de deo nō pater s̄ fili⁹ dicit. xxxviij. B.
Quicquid ad seipsum dicit de⁹: et de singulis
p̄sonis dicit: et simul de ipsa trinitate non
pluralitē: s̄ singularitē dicit. xxxviij. F.
Nō est aliud deo esse et magnū esse: sed hoc
idē est illi esse et magnū esse: et bonū esse.
xxxviij. F. B.

Annotatio

- In deo nihil scdm accidēs dicif: qz nihil in eo mutabile ē: nec tñ omne qd de deo dicit scdm substantiā dicif. xxxviiij. k.
- Qz p immensitatē nature suę totā creaturā suā impleat z cōtineat. xxxviiij. M.
- De deo scriptura decē modis loqf: sed aliter pprię: aliter trāslatiue: aliter relatiue. xxxviiij. P. Q.
- Qz sit sup omnē existentiā: omnē vitā: omnē intelligentiā: qz ipse summa essentia: sūma intelligētia z vita sūma. xxxviiij. S.
- De deo omne qd dicif: id ipsum est. xl. k.
- De deo quedā dicim^o: qz nō inuenim^o melius qd dicam^o. xl. L. M.
- Deus tūc pprie nobiscū esse dicif. viij. L.
- D**is Diabolus qd sit: z cur sēptauit p̄imos parentes: z quę bona eis abstulit. iij. B.
- Nemo diabulo astutior est ad fingendū: et cur fingit de bonis mala. cc. xxxiiij. D.
- Qz immittat securitatē vt inferat pditiōnem. c. xx. S.
- Qz faciat leue qd de^o graue facit. c. lxxiiij. B.
- Qz possit ad malū inuitare nō trahere: delectationē inferre nō potestātē: cōsiliū ingerere nō cōsiliū. vij. S.
- Diabolo sic dat locus. lxxij. S.
- Quō dicat p̄ncip̄ mundi z rector tenebrarum harum. xlviij. B. liij. A.
- Qz cōparet malleo quo iust^o tundit vt p̄bet: peccator vt corrigat. cc. xxij. D. E.
- Quō dicat vsus z leo. c. xcviij. D.
- Diaboli crudelitas i christū: sibi attulit exitium: nobis remedium. c. xxj. L.
- Qz suo trophęo victus sit. c. lxxiiij. B.
- Qz a christo ligatus sit vt canis: z qz latrare possit: mordere non possit nisi volentem. c. xcviij. S.
- Quō i iudicio accusabit peccatores. iij. D.
- D**ies Dies vnus nō duo: est pater et fili^o. iij. E.
- Dies dñi nec initio inchoat nec termino cōcludit. c. xcix. M.
- De tribus diebus z eoz mysterio. xc. A. B. lxxj. B. et. c. vj. A.
- Dies septim^o cur nō habuit vesperā: z cur sanctificet. xcviij. B.
- Dies dominica siue paschę inter omnes dies mater est quō maria inter omnes feminas principatū tenet: z vna de septem est et extra septē est: qz octaua est. c. xxxvj. A.
- Qz hui^o diei gratia mutata sit ynuerſa et antiqua illa festiuitas populi iudeozum. c. xxxvj. A. in fine.
- Dies dominica quibus p̄uilegijs p̄ ceteris diebus decoret. c. liij. B. cc. l. B.
- Dies dominica ideo instituta est celebranda. cc. l. A.
- Cur sic vocetur. c. liij. B. cc. l. B.
- Qz sit celebrāda a vespa i vesperā. cc. l. L.
- In ea p̄cipue est ecclesia frequētanda: ita vt nullus se a missarū celebratione separet. cc. l. D.
- Contra eos qui dominicis diebus ad ecclesiam conueniunt: nō vt instant precibus aut expectent missarum celebrationē: sed aut causas dicere aut diuersis studēt calūnijs impugnare. cc. l. E. S.
- In ea nō licet cās dicere vel audire. cc. l. S.
- Hoie diei fideles intelligunt. cc. xxxviij. L.
- Dies obseruare z annos vel menses ad aliquid opus inchoandū aut pagēdū vtrū liceat. cc. xlj. A. circa fi. L. in fi.
- Dies quō dicant boni vel mali. c. xiiij. B.
- Qz ex cōsuetudine huius vite boni dicant. c. xiiij. L.
- Qz potius crescentibus decidunt qz accedunt. c. xiiij. B.
- Dies vltimus vnicuiqz ppe erit: licet dies mundi vltimus longe sit. xliij. J. xcviij. B. c. lxx. B. in medio. cc. xxviij. B.
- Difficile z impossibile differunt. cc. v. B. **D**is
- Quomodo de^o iniq̄s diligit aut iustificet vtrū cū scriptū sit: **D**isti omnes operātes iniquitatem. cc. xxiiij. S.
- Non potest aliquis diligere deū nisi prius diligit a deo. **I**bidem.
- Deus p̄stat vt diligit. c. xliij. A. in fine.
- Hoc quisqz diligit quo se beatū fieri putat. cc. xlviij. k.
- De triplici dilectione: diuina scilicet: humana licita z illicita. liij. per totum.
- Nō aliter recte diligit z teipsum nisi sic diligas deū: vt nō ideo eū minus diligas qz conuerteris ad teipsum. cc. xiiij. B. in fi.
- Qui se solum diligit nec sibi sufficit nec primo debitū reddit. cc. vj. L.
- Cur in dilectione primi data sit regula et nō in dilectione dei. cc. xxxix. E.
- Discutit quō qui iniquitatem diligit: nō se nec primū diligit. cc. xxxix. S. B.
- Nō humanus: sed beluin^o dicendus est homo qui talia in se z in primo diligit qualia beluę. cc. xxxix. B.
- Quomodo dilectionē primi dixerit apostolus sufficere ad implēdā legē. cc. xxxix. J.

Notabiliū sententiarū

- N**ō diligit primū tanq̄ seipsum q̄ nō vult
secū diuidere substantiā suā. cc. xxxix. R. L.
- D**ilectio dei in bñficijs sit gratuita: sed pri
mi sit benefica. cc. xxxiiij. J.
- D**ilectio erogando crescat: et quātū alijs pl^o
impendit: tantū in se abundantius cumu
lat. cc. vj. L.
- Q**ue sit vera dilectio. cc. lvi. B.
- Q**ui faciat magnanimū: nō ē falso loquā: nō
inflat: nil dedecoris admittit. c. lxx. E.
- I**n dilectione sunt gradus. lix. A.
- S**i omne genus humanū diligas vt te: nō
est quo peccatū intret in te. xliij. D.
- D**iligere debemus bonos q̄ boni sunt: et
malos vt boni fiant. cc. vj. D.
- C**ontra eos qui nō diligūt nisi bonos: aut
diligētes se. lxx. L.
- C**um dilectio primi p̄cipit: non solū amici
sed etiā inimici debēt intelligi. c. lxx. A.
- Q**ui nō diligūt parētes vel amicos: bestijs
peiores sunt. lix. E. lxx. E.
- P**lena et perfecta dilectio qua possit quis
nō solū amicos sed inimicos diligere: est
primū anime medicamentū. c. lxxviiij. A.
- D**iligēdus est inimicus nō vt inimicus: sed
vt homo. lix. A. cc. xxxvij. F.
- P**lus diligēdi sunt inimici q̄ amici. lix. E.
- L**ur diligēdi sunt etiā pagani et iudei.
cc. xxj. A.
- E**xempla veteris testamenti quibus doce
mur diligere inimicos. c. lxxviiij. L.
- M**aledictio seipsum cōdemnat: qui de dile
ctioe inimicorū p̄cepta dei cōtemnit: odiū
in corde seruans. Ibidem.
- A** dilectione nō habenda nemo se excusare
potest. lix. B. lxx. A. B.
- D**iliges primū tuū et odio habebis inimi
cū tuū: exponit. c. lxxviiij. L. in fine.
- D**e dilectione inimicorū exponit: Si esurie
rit inimicus tuus ciba illū et. c. lxxviiij. D.
- E**t inimicos diligamus christus nobis ex
emplū p̄buit et sancti. lix. L. D. c. lxx. E.
- D**iluuiū quid figurabat. lxx. B. L.
- D**imitte et dimitte vobis et. Et si dimise
ritis hominib⁹ et. exponit. lix. F. lxxij. F.
cc. iij. L.
- D**imitte nobis debita nostra sicut et nos
et. exponit. c. xvj. B. c. xxvj. D. c. xxxv. D.
c. lxx. A. B. c. lxxviiij. B. cc. xxxiiij. F.
- D**imittere primo cordis est opus: quia vo
luntate agit: voluntate p̄fici. c. lxxij. L.
- D**iscere a christo quid debeamus. lix. E.
- D**isciplina a discendo dicta est. cc. xxxix. A.
- Q**uāto labore discūt pueri lras vt habeat
pecunia: honor vel dignitas. cc. xxxix. R.
- D**isciplinē dom⁹ est ecclesia: et quid in ea di
scit: q̄re discit: q̄ discunt et a q̄. cc. xxxix. A.
- Q**ui discit in ea bene viuere: vt pueniant ad
semp viuere: discūt christiani et docet chri
stus. Ibidem.
- I**n domo disciplinē multi nolunt audire di
sciplinā: et quod puerius est habere disci
plinā: sed indisciplinā. cc. xxxix. B.
- Q**uid in ea discat. cc. xxxix. L. vsq. R.
- D**isciplina est magistra religiōis et vere pie
tat: q̄ nec ideo increpat vt lēdat: nec ideo
castigat vt noceat: quia mores hoīm irata
corrigit: inflāmata custodit. cc. xxxviiij. A.
- N**ihil est quod nō disciplina aut emendet:
aut saluū faciat: quā si q̄s sapiēs apprehē
derit nec gratiā amicitiarū pdit: nec peri
culū damnationis incurrit. Ibidem.
- O**mnia inspiēs natura cōfunderet nisi mū
dū disciplinē rō gubernaret. cc. xxxviiij. B.
- S**ub metu disciplinē omnia vitia latent.
cc. xxxviiij. D.
- S**i intuitu disciplinē aut res que sunt ho
neste cogites: aut que sunt pudendē casti
ges: iam nō est in quo vindex scelex dese
uiat flamma. cc. xxxviiij. D.
- M**ulti sunt q̄ ibi nomē crudelitatis impo
nūt: vbi p amore disciplinē crimē admissi
sceleris supplicio vindicant. cc. xxxviiij. D.
- Q**ui disciplinē legibus etiā restrictio senten
tię seculari obsequit: impugnādo turpia:
refecando criminosā. cc. xxxviiij. D.
- Q**ui homo per disciplinā non solū criminis
penā vitare potest: sed etiā gratiā laudis
acquirere. cc. xxxviiij. E.
- M**inor culpa est nō puenisse ad disciplinā
q̄ legē disciplinē respuisse. cc. xxxviiij. F.
- H**ostis ē anime suę q̄ spretis disciplinē mo
nitis: diabolicis occupat officijs. Ibidem.
- Q**uibus est onus disciplinē graue aut dul
ce. cc. xxxviiij. G.
- Q**ui apud quosdā perditos homines: et non
apud animalia muta perit ordo discipli
nē. cc. xxxviiij. H.
- N**isi in cōtemptu mūdi amauerit quis di
sciplinam: parū sibi pdest conuersationis
fama. cc. xxxviiij. J.
- I**n omni actu tuo vitā tuā disciplina comi
tet si placere vis christo. cc. xxxviiij. K.
- S**icut q̄ disciplinā abicit infelix ē: sic disci
B

Innotatio

plinā q̄ negat crudelis est. xciiij. J.
Si vis tuorū p̄ficere disciplinā: exerce cen-
surā. xcviij. E.
Vult⁹ seuerus custos est disciplinē. Ibidē.
Disciplina assidua vertit animū delinquen-
tis in desperationē. cc. iij. B.
Discordia christianorū triūphus est satha-
ne. c. lviij. K.
Dicitur Nihil diuīus deo: qui ideo p̄ nobis pauper
effect⁹ est vt nos illi⁹ inopia rē. c. xlvj. E.
Dives Tūc vere diues es q̄ nulli⁹ (cc. xxxix. A.
indigens eris. lxxiiij. A. in fi.
Ille vere diues est in quo charitas q̄ deus
est habitat. xxxix. D. xliij. B. xliij. B.
Dives in cōsciētia securior dormit q̄ diues
in purpura. cc. xij. C. in fine.
Dives pl⁹ gaudeat q̄ christian⁹ est q̄ q̄ di-
ues ē: nec dedignē frater pauperis apel-
lari. cc. xij. F.
Diuītes q̄ multū habent (lari. cc. xij. F.
multum indigent. lxxiiij. A.)
Lauda diuitē humilē: lauda diuitē paupe-
Sunt qui se diuites affe- (rem. c. x. B.
ctant nihil habētes ⁊ sunt qui se humiliāt
cū sint diuites: exponit. cc. xij. A. F.
Adagnus est diues: q̄ nō se ideo magnū pu-
tat q̄ diues est: q̄ autē se ideo magnū pu-
tat: superbus ⁊ egenus est. cc. xij. B.
P̄cipe diuitibus hui⁹ seculi nō supbe sa-
pere neq̄ sperare rē. exponit. xcj. D. cc. v.
C. D. cc. xij. B. C. E. F. G.
Sunt diuites hui⁹ seculi: sunt diuites non
hui⁹ seculi. cc. xij. C.
Diuites nō hui⁹ mūdi quō ipsi mō nō sen-
tiāt suas diuitias: exēplo ostēdit. cc. xij. D.
Christus nō cōtemnit diuites seculi q̄s sua
paupertate lucratus est. cc. xij. E.
Si iuste vixerint ⁊ caste ⁊ misericorditer: ne-
mo eos reprehendere debet. cc. xxv. D.
Teneant sibi quātū sufficiat ⁊ plusq̄ suffici-
at: ⁊ dent partem egenis. cc. v. D.
Dives si dat ptē sarcinē suę pauperi comiti
suo secū p̄viā ambulāti: ⁊ illū adiuuat ⁊ se
releuat. cc. xxxix. A.
Contra diuites q̄ sic bene optant egenis vt
nihil tribuant de suis. cc. xxxix. L.
Q̄ volūt ēquales vincere diuitijs non ele-
mosynis. xcviij. T.
Quō diuites mentiunt cū dicūt seruo filijs
meis: q̄ si vn⁹ mort⁹ nō faciūt christū he-
redē nec partē illi⁹ egeno tribuūt. xcviij. E.
Cōtra diuites q̄ largas res (cc. xxxix. A.
donāt venatorib⁹ ⁊ histrionib⁹ ad fauorē

populi: sed egenis nihil. xcviij. F.
Nihil secū auferūt morituri: sed oīa hic re-
linquunt: exemplo viatoris stabulū intran-
Diues quāto ditior: tanto (tis rē. c. x. F.
est sollicitior. cc. xij. E. K.
Q̄ vult magis esse diues in opinione q̄ ve-
Diuitē fides facit q̄ (ritate. cc. xlv. L.
credēdo diues est nō vidēdo. cc. xxxix. P.
Q̄ colligit sciūt: sed quib⁹ colligit igno-
Diues purpurat⁹ q̄ di- (rant. cc. xx. C.
lexit opulentia non inuenit apud inferos
misericordiaz. c. x. C. cc. xij. B. cc. xxviij. L.
De diuite cui⁹ ager vbe (D. cc. xxxix. F.
res fruct⁹ attulit rē. exponit. cc. xij. K. L.
De diuite cui⁹ dñs ait: Uade ⁊ vnde oīa rē.
exponit. cc. xxxiiij. L. cc. xlv. K.
Facilius est camelū intrare p̄ foramē acus:
q̄ diuitē rē. exponit. cc. v. B.
Qui volunt diuites fieri in hoc seculo inci-
dunt. rē. exponit. c. x. B. cc. v. E.
Dives ⁊ pauper occurrerunt sibi rē. exponi-
tur. cc. v. F.
Diuitie vere quas christi paupertas nobis
attulit est immortalitas. cc. xij. L.
Diuitie vere que sint. xcviij. B.
Nihil diuitijs interiorib⁹ meli⁹. c. v. B.
Q̄ sint petendę ab eo q̄ vere diues est: ex-
emplū. cc. xij. D.
Nihil sic timēdū est in diuitijs quō supbia:
q̄ vermīs diuitiarum supbia. c. x. B. cc. v.
Q̄ sint plene piculis. c. x. F. (C. cc. xij. B.
Q̄ cōseruatę putrescūt: exēplū. xcj. D.
Q̄ sint migrādę de tra ad celos: ⁊ p̄ quos:
h. J. K. L. cc. xx. D. cc. xlv. K. i. fi. L. D.
hoc p̄sint diuitie: ne sit tibi difficultas tri-
Redēptio aīę viri di- (buendi. cc. xij. F.
uitie ipsius: exponit. cc. xij. h. vsq̄ D.
Per diuinationes de⁹ illudi hoīes ideo p̄mit-
tit vt p̄benē boni si sint in dilectione dei
firmi: ⁊ mali vt p̄ sua desideria seducant.
Diuinationib⁹ intēdēti (cc. xij. B. L. D.
nullū opus bonū est meritorū ad salutē.
Diuisiones ⁊ scādala nō sp̄ri (cc. xij. E.
tales sed carnales facere solent. liij. B. C.
Christus qui nos docet cathedrā in celo ha-
bet ⁊ scholā in terra. cc. xxxix. F. in fi.
Qui bona docet ⁊ mala agit audiēdus est
nō imitandus. c. lxx. L.
Sciosus est sermo doctoris nisi spiritus san-
ctus assit cordi auditoris. c. lxxij. A. in fi.
Bonus est doctor qui executor est saluato-
ris. c. lxxiiij. L.

Notabiliū sententiarū

Doctor nō erubescat discere quod ignorat.
Doctrina catholica simplex (xxxviii. B.
esset si nullis extrinsec^o hereticorū dogma
tū assertionib^o cingere^t. xcviij. A.

Dñs a dño est filius a patre. c. xcix. J.

Dom^o dei q̄ nos sum^o: qñ et ex quib^o edifi-
cat: t̄ hāc nō faciūt nisi charitate cōiuncti.
Domus vnde dicat bona vel (c. lvi. A.
mala. xliij. D.

Domus capite deorsum pendet vbi meli^o
viuit femina q̄ vir. xcvi. L. circa si.

Donatus heresiarcha primo sibi fecit ptem
sed illius errore pmenianus confirmauit.
In sola africa ecclesiam catho- (c. lvi. J.
licā esse heretici dicūt. Ibidē et D.

Donatistę cōiuncti t̄ dñati iudicio impera-
toris t̄ episcopozū: iterū cōtentiose appel-
lāt. Nec vnitatē amāt nec oī (lant. c. lvi. D.
entali ecclesię cōicant. xxxij. B.

Non recipiunt catholicum orientalem nisi
consentiat falsitati t̄ rebaptizet. c. lvi. D.
c. xcix. J. J.

Pars donati de numidia nata ē. c. lvi. U.

Contra donatistas agit. c. lvi. B.

Dormitio iesu in nauī qd̄ significet. cc. xxi.
L. cc. xlv. D.

eb **e** **ebrius** patit̄ aduersariā consuetu-
dinem: a qua si superet̄ regnum dei
non possidebit. xlv. E.

Qui aliū inebriat: t̄ ppriā t̄ illi^o aiām pdit.
cc. xv. L. cc. xxxj. L. cc. li. B.

Ebrietas iam nec putat̄ nec credit̄ esse pec-
catū: ita vt irrideat̄ q̄ min^o bibere possūt.
cc. xxxj. A. cc. xxxij. A. D.

Corpora nostra qñ abundantiori ebrietate
irrigant̄: nec spiritalē culturā recipiūt: nec
fruct^o animę necessarios reddunt: exēplū.

Omnes ebriosi sunt quō pa (cc. xxxj. B.
ludes in qb^o nil vtile aut durabile nascit̄.
Ex ebrietate multa mala tā cor- (Ibidē.
poris q̄ aię nascūt. cc. xxxj. L. cc. xxxij. D.

Ebriosi quō se miserabiliter (si. cc. li. B.
excusare conant̄. cc. xxxj. D. cc. xxxij. B.

Ebriosus ore suo cōfite^t apud se deum non
esse: quo inspirāte possit̄ erogare pauperi-
bus. cc. xxxj. D.

Q̄ comparet̄ insano. cc. li. B.

Ebriosi bestijs peiores sunt: ideo. cc. xxxj.

Ebrietas quid mali in (L. cc. xxxij. B. B.
se habeat: auctoritatib^o pbaf. cc. xxxj. J.

Ebriosus si penitentiā non egerit: sed vsq̄
ad mortem in sua ebrietate permāserit in

eternū peribit. cc. xxxj. B. cc. xxxij. D. J.
Ebrietas quasi puteus inferni esse dicitur.
Sicut p̄ cōsuetudinē acquirif (cc. xxxj. B.
ita studio superat. cc. xxxj. B.

Tolerabilius est in carne mori q̄ in aīa per
ebrietatē interfici. cc. xxxj. B. cc. xxxij. B.

Contra clericos q̄ cū ebrietatē deberēt phi-
bere ipsi cogūt bibere. cc. xxxj. J. cc. xxxij.

Ebrietatis malū tanq̄ inferni fo- (D. E.
ueā vitare debem^o. cc. xxxij. A.

Victor ebrietatis vituperat̄ t̄ vict^o ab ebrī-
tate laudat̄. cc. xxxij. A. in si.

Qui ebrietati resistit t̄ p̄ ipsa aliquas ptu-
lerit tribulationes: ad martyrij gloriā sibi
reputabit. cc. xxxij. B. in fine.

Qua cōscientia vis nō habere seruū ebrīo-
sum: t̄ ipse vis inebriari. cc. xxxij. L.

Per ebrietates aīas suas occidunt q̄ in ho-
nore hoīm vel angelozū aut sanctorū bibe-
re hortant̄. cc. xxxij. E.

Contra eos q̄ falsa aut cōdita sibi cibaria p̄-
curant: vt fortius bibant. cc. xxxij. J.

Qui nimīū p̄stat amico ad bibendū effici^t
inimicus: q̄ corpus debilitat: t̄ animā oc-
cidit. cc. xxxj. D. cc. xxxij. B.

Qui dissimiles sunt paganis in fide: simi-
les in ebrietate fieri nō debēt. cc. xxxij. J.

Sobrius ebriosum corripit. cc. xxxij. B.

Ecclesia catholica nō solū post aduētū chri- (Ec
sti: sed ab initio mūdi multis figuris et sa-
cramentis est p̄signata. cc. xvij. A.

Q̄ de^o repudiata synagoga ecclesiā sibi ex
gētib^o despōsaut: p̄figuratū fuit. lxxiiij. B.

J. B. AD. lxxv. C. lxxviiij. A. in medio. B.

Q̄ cōstet ex circūcisōe t̄ p̄putio quasi du-
obus parētib^o ipso sūmo angulari lapide
christo cōplectēte: quoz prim^o erāt pasto-
res: alter magi. v. A. xxx. A. E. xxxj. A.

xxxij. A. xxxiiij. A. xxxv. A. lxxx. B. in si.

Q̄ sit post synagogā vocata: s̄ ante syna-
gogā pmissa t̄ p̄figurata. cc. liij. A.

Nō ex vna gente vt regina saba ad salomo-
nem: sed ex vniuersis mundi partibus re-
ges paritura aduenit. cc. liij. B. L. D. E.

Tunc in christū credidit cū ad patrē ascen-
dit. c. liij. B.

Ecclesiā christus virginē se (dit. c. liij. B.
cit de meretrice. c. xix. J. c. vij. L. E.

Q̄ sit oīm credētū mater: q̄ natos ad mor-
tē regenerat ad salutē. cc. liij. A.

Ecclesię est sicut marię p̄petua integritas: t̄
in corrupta fēcūditas. x. E. xij. B. c. xix. J.

Q̄ sit mater viscerib^o charitatē: t̄ virgo in-
B 2

Annotatio

tegritate fidei. xvj. L. et. c. xix. S.
 Virgo esse nō posset nisi sponsum cui trade-
 ret filiū virginis inuenisset. xv. D.
 Intrinsecus est viri sui dignitate ornata: nō
 forinsecus mēdacio fallente turpiter colo-
 rata. liij. Y.
 Quō dicat nigra et formosa. lxxxvj. B.
 Quō dicat vidua. cc. j. D. et. cc. vj. A. B.
 Quō dicat ciuitas in mōre posita. cc. xvij. B.
 Cōparat torculari. cc. liij. AD.
 Cōparat arecē in qua grana et paleę cōtinen-
 tur: sed in iudicio vētilāda. c. lx. L. cc. xxj.
 Quō non solū spirita- (D. E. cc. liij. H.
 les: sed et carnales habeat: figuraliter ostē-
 dit. xlvj. C. D. liij. B. C.
 In ecclesia boni et mali pmixti sūt vt gemi-
 ni in vtero rebece. lxxxvij. B.
 Quō habeat i fortes et infirmos: iustos et iniu-
 Ecclesia militās recipit (Ros. c. vij. B. L.
 bonos et malos simul: triūphans nō nisi
 bonos: qđ figuraliter ostēdit. xlvj. L. D.
 c. xlvij. A. B. L. c. lx. L.
 Cōplectit bonos et malos: exēplū. cc. xlvij.
 Ecclesia facit qđ in sin (B. cc. liij. B. L.
 gulis suis membris facit: exēplū. c. lxxxvj.
 D. c. lxxxvij. B. c. lxxxvij. B.
 Quō pficit exercitatiōe hereticorū. xvij. A.
 Si ecclesiā que dom⁹ dei est di- (cc. j. B.
 ligimus: nos ipsos diligim⁹. cc. liij. A.
 Ecclesia sancta catholica nos sum⁹ quotqđ
 christiani sum⁹ toto orbe diffusi. c. xix. S.
 Ecclesiā credere nō in ecclesiā (c. lxxxj. D.
 credere iubemur. c. xxxj. D. c. lxxxj. D.
 Extra ecclesiā catholicā nō est verū sacrifi-
 cium: nec opus bonum fructuose pagitur.
 Multi qđ in ecclesia sūt male (c. lxxxj. D.
 viuēdo ab ecclesia excludēdi sunt: et multi
 qui foris esse videntur ita futuri sunt vt in
 eternū ecclesię socienē. cc. xxj. A.
 Multi sunt ecclesię hereticorū: sed qđ nō est
 catholica nec sancta dici potest. c. xv. D.
 Quō sit vna toto orbe terrarū (c. xxxj. D.
 diffusa. c. ix. S. c. xlvij. J. et. c. lvij. C.
 Quō sicut vitis crescendo toto orbe terrarum
 diffūdit. c. lxv. J.
 Testimonia qđbus pbat in toto orbe esse ec-
 Quō ecclesiā in sola afri (desiā. c. lxv. R.
 ca donatistę cōtēdūt ex eo qđ scribit Ubi
 pascis vbi cubas in meridie. c. lxv. S.
 Quō p̄dicta vba debeāt intelligi. c. lxv. T.
 Quō ecclesiā in africa et ex africa ortā falsę
 interpretant ex versu psalmi: Deus ab au-

stro veniet et. c. lxv. A.
 Exponit Aug⁹ p̄dictū versū ostēdēs eccle-
 siā ab hierusalē ortā p̄ oēs gētes. c. lxv. X.
 In ecclesia nihil incōgruū et inbonestū agi
 debet. cc. liij. E. cc. lj. E.
 Qui i ecclesia vel litigat aut verbosatur p̄
 se et alijs est redditurus rōnē: qđ. cc. xv. L.
 Qui in ecclesia vel ante basilicas sanctorū
 saltationes exercere nō meruit: chustian⁹
 nō est. cc. xv. L. cc. xvj. L.
 Edificare supra petrā aut supra arenā quid Ed
 Ideo egere seruos suos (sit. c. lxv. S. Es
 de⁹ qđs pmittit vt alios p̄bet. c. lxv. L.
 D. et. cc. j. L.
 Egyptus tenebrę interpretatur: et significat
 mūdū. lxxxvij. B. L. lxxxv. A. B. lxxxvj.
 Quid significet qđ egyp- (A. lxxxvij. A.
 tij maritimos fluctus ingressi aqua vindi-
 ce puniunt. lxxxix. A. xc. B. (xc. D.
 Egyptij tūc spiritualit̄ in nobis extinguit:
 Egyptus quātū distet a iudęa. lxxxij. A.
 Elementa de⁹ cōtra sui naturā agere cōpel Et
 leret si hō voluntati ei⁹ pareret. xc. L. in fi.
 Quis sit elementorū ordo: et vtrū vnū pos-
 set esse supra alterū. c. xlvij. D. S. S.
 Elemosynarū plura sunt genera: sed qđ bo-
 rū sit maximū. cc. ij. D. cc. xliij. D.
 Elemosyna corporalis oibus integra eē nō
 potest: spiritualis omnib⁹ integra manet.
 Elemosyna magni meriti est (cc. vj. L.
 debitū relaxare cōfratri tuo vt tibi relaxe-
 tur debitū tuū a deo. c. lvij. R. c. lx. S.
 Ab elemosynis faciendis nullus paup̄ se ex-
 culari potest: qđ difficile aliquis inuenit qđ
 nō habeat vnde alteri aliqd tribuat. lxij.
 L. c. lvij. R. L. cc. xxvij. A. cc. xxxij. J.
 Quę sint p̄fectę elemosynę. xvj. S.
 Elemosynę meritū angelū meruit habere
 operariū: Et facit oculoꝝ purgationē: qđ
 liberat a tenebris pctōrū. cc. xxvj. D.
 Elemosynā multū valere ad delenda pctā:
 scripturis pbat. l. AD. R. D.
 Facile curat a vulnerib⁹ pctōrū qui necessi-
 tatē curauerit pauperū. lxxxvj. A.
 Quō non possint nefanda crimina: sed mi-
 nuta sine quibus hęc vita nō agit: elemo-
 synis redimi. xcvi. L.
 De minimis grauis elemosynę quidā glo-
 riāf: et aceros obliuiscūt pctōꝝ. xcvi. A.
 Quō nō sit faciēda p̄pter laudē humanā: sed
 vitā eternā. c. lxxxij. B. in fine.
 De elemosyna nemo supbiat: qđ si paup̄ in-

Notabiliū sententiarū

diget pane: tu forte iusticia. c. xlvj. D.
Quādo elemosyna sit in dextera vel in sinistra: figuratiter ostendit. cc. xvij. B. C.
Te faciente elemosynā nesciat sinistra tua quid faciat dextera: exponit. lix. lb. et. lx.
Elemosyna publica tūc fit occulta: (p totū. ta: et occulta publica. lx. B. C. cc. vj. D.
Non valenti ieiunare elemosyna sine ieiunio sufficit: sed ieiunium sine elemosyna omnino nullū est bonum. lxxij. B.
Quod p̄cipue i festiuitatib⁹ sūt tribuēde. ij. L.
Elemosynas ideo quidā facere nolūt quia paupertatē timent. cc. xxv. L.
Lū pauperi dat nō amittit: sed in celo reponit. l. J. in fine. lk. cc. xxxiij. L.
Qui facit elemosynā nō pdit qd donat: sed perdet si nō dederit. c. lx. §. cc. xxxiij. L.
Quod in terra egeno dat p eū ad celū mittit: exemplū. l. L. cc. xx. D. in fi. cc. xlv. H.
Si per elemosynas aperueris pauperi manus: aperiat tibi christ⁹ ianuas paradisi. Cur a te nō accipiat elemo. (cc. xxvij. B. syuam: qui tecū accepturus est regnum? ij. L. in fine. D. cc. xxv. D. E. cc. xxvij. L.
Qd p elemosynas hoies dare possent: quō quādoq; luxuriose cōsumunt. cc. xxxj. D.
Electionē dei nulla nostra. (cc. xxvij. A. pcedunt bona opera aut merita: auctoritate ostendit. cc. xxij. F.
Quomodo eligat iniquos q̄s odiat: exemplo demonstrat. cc. xxij. Y.
Cur nō elegit rhetores: nō cōsules nō diuites: nō potentes: sed piscatores: et infirma mundi. cc. xxv. E.
Em Emanuel nobiscū de⁹: exponit. vj. A. viij. E. xx. L. xxvij. L. circa fi. c. xliij. C.
En Dictum virgilij quomodo p̄neas ad inferos descendit et pater suus ostēdit sibi aias magnorum romanorum ad corpora redituras. rē. c. xliij. D.
Engriphie grēce qd sit. lxxvij. D. lxx. L.
Ephi triū modiorum mēsurā est: et figurat. (c. xxvij. B. no dicit. xxx. A. xxxj. L. in fi. xxxij. A.
De tribus epiphanijs christi sub diuersis temporib⁹ eodē tñ die. xxix. A. xxxvj. A.
Er Nō curat diabolus quomō. (xxxvij. A. quisq; erret q̄ omnes errātes sine iudicio colligit. c. lxx. D.
Errantes reuocandi sunt. c. lxx. B.
Es inter oīa metalla diutius durat: et plus sonat: et quid significet. c. j. C.

Esau carnales figurat. lxxvij. B.
Estatis nomine quid figuret. cc. xij. D.
Sicut quattuor sunt differētie statū in corpore humano: ita et in aīa: qd figuratitē ostēdit. xcix. §. cc. xxxvij. A.
Lum auditur sine initio eternitas: nulla ibi querenda est etas. c. xcix. Y. in fine.
Eua cur de latere viri sit formata. cc. liij. A. Eu
Quibus maledictionib⁹ subiacebat p trāsgressione mandati. xv. B. xxj. L.
In eucharistie institutione christus p̄cipue humilitatē suā cōmēdauit. c. xxvij. B.
Eucharistiā pcepturus prius diligenter cōsciētā suā examinare debet. c. xxvij. D.
Qui vult accipere vitā: mutet vitā. j. A.
Ille digne percipit. j. D.
Ibi percipit vbi vita eterna percipit. c. xl. L. D. c. xlvj. B. in fine.
Ante eucharistie pceptionē aliquot dieb⁹ cōtinēdū est a cōcubitu. cc. xlvj. L.
Nō p̄sumat accipere: qui se aliquo crimine vulneratū esse cognouerit: nisi prius orationibus: ieiunijs et elemosynis se mūdat.
Qui se ab altari humili. (uerit. cc. liij. B. ter p emēdatione vitę remouerit: ab eterno illo qd in celis est remoueri penit⁹ non timebit. cc. liij. B.
Qualē sniam merebit audire: qui ad altare dñi aut ebriosus aut adulter vel odiū in corde retinēs p̄sumit accedere. cc. liij. C.
Qui ad istud altare casto corpore et mundo corde venerit: ad illud qd in celis est felici transmigracione pueniet. cc. liij. D.
Eucharistia nō est suscipienda in anima sordibus peccatū plena: exemplo ostenditur. cc. liij. E.
Eutyces dogmatizat in christo vnā tñ esse naturā. cc. ix. A.
Qui euangeliū annūciant licite sumūt vitę de viuāt: nō vt rē magnā vili precio vendant. c. lxx. L. circa fi.
Tanta est euangelij auctoritas vt qz in euāgelistis vnus loquebat spiritus: verū sit etiā qd locutus est vnus. c. xl. A.
Euangelistę aliqua singuli dicunt alij tres non dicunt: aliqua duo dicunt alij non dicunt: aliqua tres dicunt et vnus non dicit. c. xl. A. c. lv. A.
Nō omnia omnes dicunt quę ab alijs p̄termissa sunt: sed ita vt inter se nō repugnent. c. xxxix. A. et. c. liij. A.
Quāquā inter se sint contrarij: ostensum est

Annotatio

- ab eis qui hoc potuerunt adiutorio dei.
 Cur duo euangelistę marcus et lucas nõ fuerit apostoli. c. xlvj. A.
 Eunomianus errore suo ecclesiam orientalem infecit. c. lxxv. J. circa finem.
- Ex** Excommunicatio ex charitate procedat. xlvj. D. circa finem.
- Qui suũ reatũ agnoscens ipse se humilit̃ ab altari ecclesię p̃ emendatione vite remouere voluerit: ab eterno illo et celesti cõuiuio excõicari penitus nõ timebit. cc. liij. B.
- Qui exemplum prebet proximo male vite: quantum in ipso est eum occidit et pro eo rationem redditurus est. c. lxxv. E. cc. xxxj. J. cc. xxxij. E. cc. l. E.
- Quãtiscũq; quis exẽplũ sanctę vel male vite prebuerit: cũ tantis et pro tantis mercedẽ accipiet aut dãnationem. c. lxxij. L. circa finem. cc. l. E.
- Exire debemus ex tribus. l. A. B. L. lxxvij. A. in fine. B. C.
- Exploratores terre promissionis quid signabant. c. A. B. c. vj. B. L.
- Exultare debemus deo nõ nobis: et cur cũ tremore. xciiij. B. (c. ix. J.)
- fa** Facies dei p̃ scriptura sancta ponit. f Non facies alteri quod tibi nõ vis fieri: sic intelligit. xcvj. Q. in fi. R.
- Facinus quid sit pprie et quomodo curet. Qui curam bonę fame colis: studio tuo gratiã integre opinionis acquire. cc. xxxvij. J. (c. lxxij. B.)
- Magis est malis actibus nõq; dedisse locũ: sed fortius est falsis suspicionib; nõq; laborasse. cc. xxxvij. K.
- De fame samarię et eius mysterio. cc. xj. per fastidium nullũ erit vbi nullus defectus. c. liij. D. circa finem.
- Tunc fatigat christus quãdo fidelẽ populum inuenire nõ potest. xcij. A.
- Q; fatum nihil sit. xxxj. B. xxxiiij. L. D.
- fe** Febres anime q̃ dicat. xcvj. Ad. (lxij. L.) Nil felicius felicitate interiori. c. v. B.
- Cur felicitate mudi habeat mali et boni in felicitate. cc. xx. B.
- Non est socialis felicitas quã torquet felicitas aliena. cc. xxxix. L.
- Semine nomine: carnis concupiscẽtia significatur. lxxiiij. B. in fi. lxxix. B. L.
- Qui feminarũ extranearũ nõ vult familiaritate vitare suspectã: cito dilabit in ruinã cc. l. L. D.
- Ad feminas exhortatio vt iuuenilia desideria fugiat et florẽ carnis suę alienis oculis nõ ingerant. cc. xlvj. B.
- Generari est minus dare et plus accipere. c. xlvj. D.
- Esto generator dei. Ibidẽ. et. cc. xlv. Ad.
- Qui generat quãdo accipit gaudet: quando reddit plorat: vt accipiat p̃catur nereddat calumnias. c. xlvj. D.
- Qui feria quinta ob honore iouis laborare nolunt: duriter castigandi sunt. cc. xv. J.
- Festa ecclesię recte colunt: qui se filios ecclesię esse cognoscunt. cc. liij. A.
- Cur festa sanctorũ celebrant. cc. lj. A.
- Ideo p̃ singulos annos celebrant: ne quod semel factũ ẽ de memoria deleat. c. lxxij. A. c. lxxxvj. A.
- Ira festiuitas pagat: vt relaxatione corporũ mentis puritas nõ obfuscet. c. lvij. A.
- Siculnea trienio steril qd significet. c. lj. B. f. id
- Cur infructuosa maledicat a xpo. lxxij. B.
- Fides appellata est ab eo quod fit quod dicit. Duę syllabę sonat: prima a facto: scõa a dicto. cc. xxxvij. B.
- Antiqui nõ erant alieni a fide christi quorum charitate nobis p̃nunciatus est christus: sine cuius fide quisq; mortaliũ nec futur: nec est: nec esse poterit aliquãdo iustus. cc. xxij. K.
- Q; sit earundũ rerũ q̃ nõ vident. c. xl. D.
- Q; succedit spei. liij. D.
- Nulla erit merces fidei si modo vis videre quod teneas. cc. xlv. D.
- Q; sit bonorũ oim sũdamẽtũ: et humane salutis initium. xxxvij. A. in medio. c. lxxxj. A.
- Facit opus esse meritorũ salutis: et ipsa donum dei est. cc. xxij. U.
- Fide catholica omnis homo: maxime p̃dicatores populi addiscant. xxxvij. B.
- Cur que corde seruetur: ore sit proferenda. Fidem simpliciter et immobili. (c. lxxxj. D.) ter tenere debemus nõ rationes fidei inuestigare. c. lxxxj. L.
- Lex fidei nostre i trinitate consistit. c. xxxj. B.
- Q; fides vera non nisi apud catholicam q̃ nõ in angulo: sed vbiq; est. liij. U.
- Fides a terra in celum erecta est. xxj. L.
- Fidei exẽplũ abrahã fuit. xlvj. E. vsq; J.
- Dat fides quod natura negat. lxxvij. E. J.
- Q; libeter accipit quicquid arduum videbatur incredulis. lxxvij. B.
- Cur post passionẽ christi creuit: figurati.

Notabiliū sententiarū

ter ostendit. lxxxiiij. A.
Fides catholica christiano necessaria est: qz
in ipsa distinguū filij dei a filijs diaboli:
filij lucis a tenebrarum: hęc porta vite zc.
Alius habet facultatē defenden (liij. A.
di fidem: alius illā facultatē nō habet sed
ipsam fidē habet. c. xxxix. A. circa finem.
Qui nouit defendere fidem titubantibus
est necessarius non credentibus. Ibidē.
Quia in defensione fidei curantur vulnera
dubietatis et infidelitatis: qui ergo defen
dit fidem bonus est medicus nō sanorum
sed male habentium. Ibidem.
Qz pficit exercitatione maloz. lxxxviij. A.
Sine dilectione inanis est et demonis: sed
cum dilectione christiani. c. lxxxj. D.
Sicut ociosa est sine operibus bonis: ita ni
hil pficiūt opa bona sine fide recta. liij. B.
Fides quorundā dormit: z quorundā vigi
lat. cc. xxj. L. cc. xlv. D.
Omnes fidem exigunt sed nō omnes red
dere volunt. cc. xij. J. in fine.
Lum reddif habet: cum nō reddif non ha
berur. Ibidem.
Lucet ad oculos cordis quō aurum ad ocu
los carnis. Ibidem. et. xxvj. R.
Fidelis omnis q̄ in christo credit quattuor
habebit in se. iij. D. xcix. S.
Fis Figulus christus dicit: ager figuli ecclesia.
c. xiiij. L. c. xvij. L. c. xxj. D. in fi. c. xxviij.
A. B. L.
Su Filius dei ideo multis nominib⁹ appellat.
c. xc. B. in medio. L. (c. lxxxix. L.
Nō potest dici filius nisi habuerit patrem.
Qz sit talis qualis pater. c. xc. B.
Qz sit ex patre z cū patre: omnipotēs: equa
lis deus ex deo: dies ex die: lumen de lu
mine: attamē vn⁹ dies z vnū lumē. iij. E.
Qz sit deus z dominus tantus quantus est
pater: sed nō aliunde q̄ de patre. c. xc. D.
Non est factus aut adoptatus: (c. xcj. B.
sed genitus: vnus cum patre substantiē:
ac per omnia equalis. c. xcj. B.
Filius semp filius est. c. xcj. L. in fine.
Qui filio subtrahit equalitatē: bonū z om
nipotentē denegat patrē. cc. A. in fi.
Si quis dixerit filium nō natum de patris
substantia: anathema sit. vj. S. c. xxix. L.
Qz natiuitas filij nō est facta vel creata vel
condita. vj. S.
Qui verum filium dei ex voluntate tantū
dicit esse z non potius de natiuitate: male

dictus est. vj. S.
Qz non sit a patre quasi ex coniungio na
tus. c. xcix. D.
Nunq̄ sine patre fuit: ostenditur ex dictis
gētilium. iij. P. Q. c. xcix. E. S.
Qz filius dei nō sit minor patre: ex lege z p
phetis ostenditur. c. xcix. B. vsq. M.
Qz tanta est vnitas: tāta similitudo z chā
ritas patris et filij: vt in patre sit filius: et
in filio pater: nec tamen ideo filius est pā
ter. c. xcix. U.
Qz sit coeternus patri: nec fuit tēpus quan
do non erat filius: quia omnia per ipsum
facta sunt: z etiā ipsum tēpus. c. xcix. X. Y.
Si pater deus: fili⁹ deus: pater maior: fili⁹
minor: iā nō ē vn⁹ de⁹ s̄ duo dij. c. xcix. Z.
Filius filius est: z nunq̄ nō fuit filius z co
eternus patri: exemplo ostēdit. c. xcix. &
Qui dicit: erat tempus quando non erat fi
lius: maledictus est. vj. S.
Qui diuinitatē filij dei dicit initiū habere
de tēpore: ortū ex nihilo: nomen quasi ad
optōis ex altero: maledictus est. Ibidē.
Qz sit vnicus patri equalis eiusdem sub
stantiē cuius est pater: et coeternus in se
apud se et apud patrē. c. xix. B.
Qz sit verus deus ex deo vero: lumen de lu
mine: omnipotens de omnipotente: vitā
ex vita: perfectus ex perfecto: non crea
tus sed genitus: nō ex nihilo sed ex patris
substantia. c. xxv. A.
Filio proprium nomē est filius. Ibidem.
Filius nō est pater: sed nar⁹ ex patre. c. xxix.
A. c. lxxxix. L. in fine.
Si quis dixerit filium esse patrem vel para
ditum: anathema sit. c. xxix. B.
Qz sit alius q̄ pater non aliud: similitudi
ne ostenditur. c. xcix. &
Filius solus filius est. xxxviij. C.
Qz solus sit deus de deo: lumē de lumine:
imago de imagine. xxxviij. B. in fine. H.
Nunq̄ nō erat fili⁹: aut esse desinet. xxxviij.
hoc solus habet proprium q̄ sit (H.
genitus. xxxviij. L. D.
Qz equalis est patri: nulla temporis: nulla
etatis lege concluditur. vj. A.
Lum patre vnus deitatis habet potentia
substantiam et maiestatem: non per rati
nam sed per naturam. vj. B. xxxvj. D.
Qz non sit minor: sed equalis patri: ex ver
bis salomonis ostēditur: et ex verbis apo
stoli. iij. B. xl. E.

Annotatio

Utrum in forma dei possit ostendi iniqua/
 Quid non sit minor prudentia: po (lis. ix. J.
 tentia et ceteris que de deo dicuntur. xl. Ik. L.
 Ideo in nullo iniquis est deo: qz. xl. AB.
 Qui unum de vno: filium de patre impassi-
 biliter ante omne principium vel initium ge-
 neratum non confiteatur: maledictus est. vj. F.
 Qui de sempiterno filio dicit non erat ante
 quod de maria nasceretur: maledictus est. vj. F.
 Quid non sit creatura sed coequalis et vnus cum
 patre substantie. xcvi. L. E. H.
 Quid filio tantum honoris et seruitutis debeat
 quantum patri: quia cum patre est maiesta-
 te equalis. c. lxxxj. D.
 Ideo vnice dicitur: quia nec comparationem cum
 creaturis nec similitudinem recipit: quia
 creator est: homines aut filij dei dicuntur
 per gratiam. Ibidem.
 Solus filius carnem suscepit in qua et pas-
 sus est: exemplo ostenditur. c. lxxxj. H.
 Quid vna sit persona filij dei iuxta suscepti ho-
 minis veritatem. c. xcj. D. c. xcij. A. B.
 Qui non confiteatur dei filium eundemque christum fi-
 lium hominis: nec patrem ei proderit confi-
 teri. c. xcij. A.
 Qui crediderit hominem a filio dei non assum-
 ptum: anathemata sit. c. xcix. B.
 Filius dei et filius hominis non sunt eiusdem
 nature vel substantie: auctoritatibus probatur.
 c. lxxxvj. B. C. c. xcj. D.
 Ad nos veniens patrem non deseruit. iij. E.
 circa finem. xiiij. A. in medio. xxj. L. in fi-
 ne. Quid manens apud patrem in diuinitate: susce-
 pit naturam infirmam in humanitate. vij.
 A. B. L. xxvj. A.
 Si quis dixerit quod in carne constitutus filius
 dei cum esset in terra in celis cum patre non
 erat: anathema sit. c. xcix. L.
 Filius dei factus est filius hominis suscipi-
 ens quod non erat et manens quod erat. iij.
 Ik. vij. A. xiiij. E. xiiij. A. xvj. A. xix. A.
 Ideo factus est filius hominis ut filios hominum faceret filios
 dei. xxvij. L.
 Duplici de causa factus est filius hominis.
 vij. D. xxvj. B.
 Quid factus est filius hominis per misericor-
 diam: quia homo sollicitate diabolo per
 superbiam esse voluit deus. ix. A. xiiij. A.
 Factus est filius hominis vnice filius dei
 ut multos filios hominum faceret filios
 dei. xxiij. C.

Ideo factus est homo ut homo fieret de.
 xiiij. A. xvj. A. xvij. L.
 Christus et deus et homo: non confusione na-
 ture: sed vnitatis personarum. xix. A.
 Quid factus est homo manens tamen deus.
 c. xcix. H. in fine.
 Filium hominis quidam asserunt factum fi-
 lium dei: sed filium dei non factum filium ho-
 minis. xix. B.
 Confitendum est cum qui filius dei erat ut de
 virgine nasceretur: assumpta forma serui fi-
 lium hominis factum: quod erat manens: et quod non
 erat assumptum. probatur auctoritatibus.
 xix. L. D. xxiij. L. xxvij. L. D. E.
 Absit deus filium suum factum ex muliere factum
 sub lege re. exponitur. c. xcij. B.
 Testimonia de eius incarnatione ex prophetis
 et nouo testamento proferuntur. c. xcix. AB. H.
 Quomodo modo minor et modo equalis pa-
 tri legitur. vj. A. post medium. B. c. lxxxvj. A.
 Quid apud patrem et cum patre equalis est: cum
 sempiterno sempiternus: missus et veni-
 ens: in susceptione hominis minor non so-
 lum patre sed etiam angelis. iij. B. c. xcix. BB.
 Quid sit minor in forma serui et equalis in for-
 ma dei: probatur ex verbis apostoli. xl. B. D.
 cc. xxxv. B.
 Ideo non facit aliquid ex se: quia non est ex se
 sed a patre. xiiij. B.
 Quomodo filio omnia tradita leguntur a pa-
 tre. xlviij. D. in medio.
 Non ideo minor est quia missus: imo potius
 equalis esse ostenditur ex verbis Isaię.
 Nec ideo minor quia claritas (c. xcix. p. AA.
 tem a patre petit. c. xcix. BB.
 Quid idem sit deus et homo: filius dei et fili-
 us hominis: voce patris de celo facta ostē-
 ditur. c. xcix. DD.
 Quomodo nemo nouit filium nisi pater. re.
 Filij dei efficiuntur regenera (xlviij. D.
 tione spiritali et adoptione. lix. D.
 Filij libere et filij carnis sic discernuntur.
 cc. xxij. BB. in fine. LL.
 Inter filios christus adoptandus est. xcvi.
 F. cc. xxxix. H.
 Filij israel cur mortuo ioseph operibus egyp-
 tiorum oppressi magis creuerunt. lxxxiiij.
 per totum. lxxxv. A. lxxxix. B.
 Quid iusto dei iudicio terram repromissionis
 possidebant: non alienam usurpabant. c. v.
 De filia archisynagogi a christo (per totum.
 sto suscitata. lxxxiiij. F. G. B.

Notabiliū sententiarū

- fir** Firmamēti noīe qđ intelligat .c. xxxiiij. B.
- fla** Flagella dei patiēter sunt tolerāda: exemplū .lxxxij. D. E. c. v. §. cc. xxxviij. A.
- Quidā flagellāt vt hostes: quidam vt filij: exemplū .lxxxviij. L. D.
- Lur non omnes ita misericorditer flagellat vt nullū se indurari pmittat. lxxxviij. E.
- Sive flagellamur sive cū alijs flagellamur: ad mouemur vt corrigamur. c. ix. D.
- Si except^o es a passione flagellozū: except^o eris a numero filioz: q: si vnicū flagellauit sine peccato: nunqđ relinquet ad optatū cū peccato. c. lxxv. §. post mediū.
- Ideo flagella dei pseuerāt in populo: quia pseuerant delicta. cc. xj. A. B.
- fla** Sicut nō deslere mortē corporū est philoso-
phicū: ita nō flere mortē animozū inspiēs est irreligiosum. c. lxxxj. R. in fi.
- flu** Fluuius a fluendo nomē accepit: et signifi-
cat voluptatem seculi. cc. x. A.
- fon** Fons bonus christus q nos de hui⁹ vitę in-
cēdio refrigerat et ariditatē pectoris tem-
perat. xcij. B.
- for** Fornicatio p idolatria (perat. xcij. B.)
ponit. xcij. L. cc. liij. D.
- Fornicationē nō esse peccatū quidā dicūt:
Utrum q fornicet cū fornice (c. lxxiiij. B.)
aut pstituta violet pceptū: Nō mechabe-
ris: aut nō cōcupiscas vxorē pximi. xcviij.
D. cc. xliij. B. C. D. cc. xliij. B.
- Lū fortis ille dicat qui neminē timet: puer-
se fortis est qui deū nō timet. cc. xliij. A.
- for** Fortit^o christū solū hominē nō deū esse cre-
didit. c. xcj. D. cc. xvij. D. cc. xxxv. L.
- Frātis noīe oīs homo intelligit. v. D. i fi.
cc. xxj. A. cc. xxxix. §.
- fra** Frātis nomine oīs christianus intelligit.
lix. L. lxj. §. in medio. cc. xxxix. §. in fi.
- fu** Fuga christi in egyptum quid significet.
xxxij. D. circa finem.
- Nō est locus fugiendi a deo. cc. xxxij. A.
- Qui fugit dñm recedit a deo. Ibidē. in fi.
- Sumus quātū se extollit: tāto facilius eua-
nescit: q: solidior est ignis pximus: et figu-
rat superbū. c. ix. R.
- Fur lacrum habet in arca: et damnū in con-
scientia. cc. xv. L. xcvi. E.
- Quod p furtū subducis: de celo pdes. xcvi.
E. §. in medio.
- Fulum quid figuret. cc. xvij. L.
- gau** Audiū verū anima illa habere non
potest: que rē. cc. lv. B.
- Gaudiū beatorū quale erit. liij. X.
- Fide nō comprehendit: spe nō tangit: cha-
ritate nō capit: desideria et vota transgre-
dit: gaudiū qđ parauit deus diligētib⁹ se
Quid figuret q ge- (cc. liij. B. in fi. Sed
deon virga frumēta excutit: et hedum in sa-
crificum obrulit. c. viij. A. B.
- Quid q occidit vitulum septēnem idolis a
patre suo deputatum. c. viij. L.
- Quid q cum trecētis viris p̄liaturus signū
in vellere petit. c. viij. D. E.
- Cur exprimat rozē velleris i peluim. c. viij.
Sedeonis historia moraliter (E. in fi.
replicat. c. viij. §. B.
- Clere gemere ad deū quid sit. vij. B. **Sens**
- Generaciones chusti duas legimus: vtrāq;
mirabilē. xij. A. xij. B. xxv. B. xxvj. A. **Sens**
- Q sine initio sit genitus tñ genit⁹. xij. B.
- Patrē sempiternū genuisse: et filium sempit-
ternū genitū: cogitemus si valemus: si nō
valemus credamus. v. C. et. xij. B.
- Qualis ē generatio cui pat moriēdo nō ce-
dit q: genitū nō eū viuēdo pcedit. xij. B.
- Ad cogitandā ęternā chusti generationem
omne qđ creatū est transcendere oportet.
- Q deū genuit deus: sed simul (xij. B.)
gignens et genitus vnus est de⁹. xxv. A.
- Lum genitū dicim⁹ filiū a patre nō diuine
et ineffabili generationi aliqđ tempus as-
scribimus. c. xcj. B.
- Pater si potuit filiū sibi gignere simlē et no-
luit nō est bon⁹: si voluit et nō potuit non
est omnipotens. cc. A. in fi.
- Q genuit filiū sine cōiugio: pbat exēplo.
c. xcix. B. D. &.
- Ingenitū cū dicat: nō quid sit sed quod nō
sit significat. xxxviij. D.
- Duo parentes nos genuerūt ad mortem: et
duo regenerauerunt ad vitam. xxviij. L.
- Generatio spiritalis nobilior (c. ix. AD.)
est carnali. liij. §.
- Nō gloriaris in virtutib⁹ tuis: q: altez ha- **Slo**
biturus es iudicē: nō teipsum. cc. xij. L.
- Glorificatio chusti resurgendo et ascenden-
do completa est. c. lxxiiij. A. c. lxxv. B.
- Soliath figurā diaboli habuit. c. xcviij. E. **Sol**
- Grādo egyptiaca quid figuret. lxxxviij. D. **Sran**
B. xcvi. E.
- Risi granum frumētū cadens in terram rē.
exponitur. c. xlix. A.
- Gratia ideo gratia dicit⁹ q: nullis pceden- **Sra**
tibus meritis dat. lxxviij. D. E. c. lxxiiij. A.
cc. viij. D. in medio. et. cc. xxij. U.

Annotatio

- Q**uæ etiã puenit fidẽ ex qua oia opa bona eẽ incipiũt: r cũ videt iustis p meritis reddi non desinit esse gratia: qm̃ id adiuuat qđ ipsa est largita. cc. xxij. A.
- G**ratie cõmẽdatio. xciiij. L.
- Q**uid sine gratia dei possit hõ p libez arbitriũ: exẽplo ostẽdit. c. xxiiij. A. c. xxvij. L.
- Q**ui gratiã dei qrit prius auferat nequitia ab anima sua. cc. xxiiij. D.
- G**ratie dei se obediẽtia humana nõ subtra-
Gratia suã deo dare semp est (bat. lxij. A. parat: s̃ hoim malitiã phibet. cc. xix. L.
- S**u Gula nos eiecit de paradiso. lxy. A.
- G**ulẽ semp iũcta est lasciuia. Ibidem.
- H**ab Abitare r inambulare deo in nobis desiderat: si tales fuerim. cc. lvy. L.
- Q**uãtũ habes tũ eris. cc. xxxix. A.
- Q**uãtũ habebis tãtõ eris vt habeas quãtũ ceteri: aut quãtũ pauci: aut plusq̃ ceteri: aut plusq̃ pauci. cc. xxxix. B.
- C**hristus vicissim habitat in nobis r nos in eo. c. xxvij. S.
- S**ignũ vtrũ deo habitat in nobis. xxxij. D.
- D**e habitu adulterino virozũ ac feminarũ.
- H**abitõ impudicus corpis (cc. xlvij. B. C. nũcius est adulterini: r qđ sit habitus adulterinõ. cc. xlvij. L.
- Q**ui habitũ aliũ sibi format q̃ nature congruit: prudẽtẽ creatorẽ quasi inspiẽtẽ deo Idẽ pbat auctoritati (ridet. cc. xlvij. D. bus sanctorũ. Ibidẽ. in medio. L. S.
- H**elias typũ xp̃i habuit. cc. j. B. cc. vj. A.
- Q**uid significet q̃ filium viduẽ suscitauit.
- Q**uid q̃ orauit i morte p plu. (cc. j. E.
- L**ur q̃ pascebat p coruos (uia r̃. cc. j. S.
- L**ur pascẽdõ mittit ad viduã. c. xlvj. L. cc. j. L.
- L**ur heliseus ppter iocularia x̃ba infantũ: ascende caluẽ r̃. quadraginta duos pueros p vrsos fecit dilacerari. cc. iiij. A. B.
- Q**uid significet q̃ pueri indisciplinati heliseo clamẽt: ascende caluẽ r̃. cc. iiij. L.
- T**ypũ ch̃usti habuit in eo q̃ viduã a creditore liberauit r̃. cc. vj. A. B.
- Q**uid q̃ sterili hospiti filiuẽ donauit: r eundẽ mortuũ resuscitauit. cc. vj. E. S. S.
- Q**uid significet q̃ vno tẽpore seruo syro fidelis gloriã attulit: r seruo pfido penã intulit. cc. vij. D. in fi. cc. vij. A. (p totũ.
- D**e heliseo r securi in aquã delapsa r̃. cc. x.
- H**ereditas ch̃usti erimõ r ipse nra. c. xix. B.
- H**ereditas dei indiuisa est possidenda: non partibus dissipanda. c. xix. Q. in fi.
- H**ereditate careat q̃ cõtra testatoris voluntatẽ facere voluerit. c. xix. R.
- I**nter heredes ch̃usti numerãdus est. xcvi. Hermes p̃bus scripsit lv (X. cc. xxxix. A.
- B**ũ de verbo pfecto: cuius verba ponunt. De tribõ heresibus. iiij. A. (c. xix. E. S.
- D**e quinq̃ heresibus. c. xix. A. B.
- L**ur pmittit deus hereses esse. xcviij. A.
- Q**uõs exierũt ab ecclia. c. vij. D. c. lxy. L.
- H**ereses oẽs diabolus sine iudicio cõplectitur: qđ figuraliter ostẽdit. c. lxy. S.
- H**ereticus est q̃ scripturã sanctã aliter intelligit q̃ debet. xcviij. A.
- H**ereticus est qui de trinitate nõ recte sentit p totã faciẽ ter. (tit. c. xxxix. D.
- R**e sicut sarmenta p̃cisa de vite: vbi p̃ciscunt illic pmanenti. c. lxy. J.
- N**on possunt habere spiritũ sanctũ: quõ mẽbra p̃cisa nõ habẽt animã. c. lxxxvj. D. in fi. c. lxxxvij. B. c. lxxxvij. B. in fi.
- L**õparant bestijs ppter rapacitatẽ: montibus et collibus ppter tumorẽ supbiẽ. c. lxy. J.
- Q**uia in ch̃usto oia falsa esse dicũt: ideo rãnis simillã. lxxxvij. B. in medio. L. in fi.
- Q**uõ cõparent vulpibus: r sic (S. xcy. B. capiendi sunt. c. vij. D.
- L**õparant filijs ancille vel concubinarum. cc. xxij. BB. in fi. LL.
- L**õparant pdici. c. lxy. D. circa finem.
- H**ereticus qđ parit p̃focat: qđ nõ parit cõgregat. cc. B. c. xix. S.
- H**ereticorũ voces inter se discordãtes si diuine p̃dicatiõis adhibeãt: veritas ex cõparatione fallos fulgebit. xcviij. A. c. xix.
- I**n heresim p̃lapsi reuocãdi sunt. c. lxy. H.
- R**ecte p imperatores cogunt ad vnitatem: qđ figuraliter ostendit. c. lxy. Y.
- H**omo ex asa r corpe cõstat. c. xlv. B. circa finem.
- H**omo ex asa r corpe cõstat. c. xlv. B. circa finem.
- C**ur erectus gradit. cc. xxxix. H.
- H**umanũ genõ vniuersum: e quasi vnõ hõ.
- Q**ualis ante peccatũ r qualis post peccatũ factõ fuit. l. B.
- Q**uõ pprio arbitrio de sua dignitate cadere potuit nõ resurgere. c. lxxxij. A.
- H**omo qui p ppriã culpã seruitutẽ incurrerat: nõ violentia sed misericordia fuit redimendus. c. lvy. B.
- L**ur nõ p violẽtiã: s̃ iusticiã debuit liberari.
- I**deo deõ hõ factõ est vt (xlviij. D. E. S. hõ se hominẽ cognosceret. lxxxij. L.

Notabiliū sententiarū

- Homo dum precium suum cogitat sibi vilis esse non debet: sed potius vicem liberatori suo reddat. cc. xxvij. B. in fi.
- Homo duo attendere debet scilicet dignitatem suę conditionis ut peccare timeat: et excellentiam redemptoris ne ingratus existat. c. lxxvij. D.
- Si peccare esse non times vel mori ut peccare timeas: Homo et peccator duo sunt (as. xcv. D. nota: hominem fecit deus: peccatorem se ipse fecit homo. xciiij. B. c. ix. J. xcvj. L. c. xix. B.)
- Noli propter hominem diligere vitia: nec propter vitia odire hominem. cc. xxxvij. S. B. in fi.
- Quid sit hominem veterem deponere et novum induere. xcvj. B.
- Homicida est qui fratrem suum odit: et talis a sacramenti perceptione prohibetur. j. D.
- Homicida est qui venena (cc. xxxvij. B. sterilitatis procurat. cc. xliij. B.)
- Qui homicidium committit in seipso quod in proximo committere prohibetur: non innocens iudicatur.
- Nemo illud homicidii (bis. cc. xxij. A. crimine evasisse se putet: quem excusatum secularis iudicii corrupti sententia absolvuerit.
- Homicidarum animę plus (cc. xxxvij. E. plangendę sunt quam corpora. xcv. E.)
- Homouision gręce quid significet. c. xxi. B.
- Honora patrem et matrem tuam ut (c. xxiiij. A. sis longemus etc. exponit. xcv. D.)
- Non honorat parentes: qui contumeliam erogat quam a suis filiis pati non vult. xcvj. C.
- Honor parentum ideo precipitur quia hec vita ab eorum amicitia sumit exordium. xcvj. J.
- Honor exhibitus plato recte vestimento comparatur. c. lxx. D.
- Qui honorem muneribus vel adulationibus acquirat quali pena dignus sit. xcvij. B.
- Honoris laus est virtus humilitatis. cc. xij. L.
- Honor si non deferatur plato malum est illi qui non defert: non tamen bonum illi cui defertur.
- Hora prima vel tertia: sexta (cc. xxxiiij. S. nona aut undecima que dicatur. cc. xxxvij. A.)
- Hospitalitatis consuetudine: loth a periculo liberatus est civitatis: et tempore evasit incertum: et eternum consecutus est premium. c. xcix. B.
- Qui hospites non repellit: angelos suscipere merebitur. Ibidem et. lxx. B. C.
- Ab hospitalitate vix pauper excusatur. lxxij.
- Offere potest hospitium qui non habet tectum. lxxvij. D. lxx. S.
- Hospitalitas apud deum infructuosa esse non potest. lxxvij. E.
- Hospitalium pedes laudati sunt. lxx. E.
- Quidam hospites ut hostes recipiunt Ibidem.
- Tene hospitium si vis agnoscere salvatorem c. xl. C.
- Hospes in terra esse voluit et peregrinatus deus celi ut tu haberes suscipiendo benedictionem. c. xlvj. L.
- Nemo de hospitalitate superbiat: forte quem suscipis iustus est: ille indiget tecto tu celo: ille pecunia tu iusticia. c. xlvj. D.
- Christi hospitio recipi voluit: dignatio fuit susipientis non miseria indigentis.
- Semper hospitio recipi potest (c. xlvj. S. et si non in se tamen in membris suis. Ibidem.)
- Plus christum in corde quam in domo hospitare debemus. c. xliij. S.
- Hostium quinque sunt genera. c. xcix. A.
- Quarta sunt hostium genera. liij. A.
- Abilius est hostem non habere quam vincere. xlv. L.
- Hostem visibilem vincis feriendo: invisibilem credendo. xlvij. B.
- Humilitas christi nostra est sublimitas. xxij. C. Nota
- Eius humilitas medicamentum est humani generis. xxvj. B. lxxiiij. L.
- Quia humilis factus est nostre salutis causa: erubescat ideo homo esse superbus. cc. xij. B.
- Quanta sit vere humilitatis virtus quam deus in omnibus creaturis suis probat: ostendit: quia excelsus deus non superbia sed humilitate attingit. cc. xij. A.
- Honesta est inter homines humilitatis consuetudo: probatur auctoritatibus. cc. xij. B.
- Quantum inclinatur cor ad ima: tantum proficit in excelso. Ibidem in fine.
- Primus humilitatis gradus est. cc. xij. L.
- Qui sine humilitate opera bona agit in verum pulverem portat. Ibidem.
- Eam quam non inuenit humilem veritas humiliare ut exalta (et fugit. cc. xij. L. ris: ne exaltatus humiliaris: quia tanto eris apud deum preciosior: quanto fueris ante oculos tuos humilior. Ibidem.)
- Clere humilitatis virtus sine timore dei haberi non potest. cc. xij. D.
- Iacob patriarcha figurat spirituales (i in ecclesia. lxxvij. B.)
- Figuram christi iacob habuit. lxxix.
- Quid significet quod dormiens (B. lxxix. A. capiti lapidem supposuit et scalam vidit etc. lxxix. L. D. S.)
- Quid significet quod prius gregem rachel adacquavit quam eam osculatur: et post duos viros duxit. lxxix. B.

Annotatio

Quid figuret q post duas uxores ditatum
 est laban psequit. lxxx. C. D.
Quid significet q oib suis iordanē trāsmif
 sis cū angelo luctat ad aurorā: r tacto se/
 more claudicat: attū vincēs bñdictionē pe
 Jacob typū gerit dei pa (tit. lxxx. D. E.
 tris. lxxxj. B. c. xcviij. A.
Ia Idolatrię pticeps est qui vel ad arbores et
 aras vota reddiderit: nec eas destruxerit:
 aut q per gulā vel cōsuetudinē de idolotri
 tis gustauerit. cc. xli. E. f.
Ic Iehusens quē israel delere nō potuit: s tri
 butariū fecit qd figuret. c. xcviij. A.
Quia christ⁹ post baptismū suū ieiunauit:
 nō ideo tanq regulā obseruationis dedif
 se credēdus est: vt post baptismū acceptū
 cōtinue ieiunem⁹. c. lviij. E. in medio.
Ieiuiniū a christo ideo cōsecrat. lxxviij. A.
Quē sit causa ieiunij saluatoris. lxxviij. B.
Ieiuinādi formā nobis christ⁹ tradidit vt tē
 pore ieiuniorū tanq in deserto habitātes
 abstinēamus ab epulis voluptatum: nec
 mulier nobis iūgat. lxxviij. C. D.
Lur ante passionē dñi ieiunem⁹ r illa ieiu
 niorū relaxatio qnquagesimo die pficiat.
Ieiuiniū quadragesimale (c. lviij. f. G.
 vitā p̄sētē significat: sicut dies pasche eter
 nā bñitudinē. lviij. A. c. liij. D. c. lviij. L. D.
De exēplis eorū p quos legitim⁹ numer⁹ iei
 unij qdragesimalis cōsecrat⁹ legit. lxxviij.
 A. lxx. A. B. C.
Q cōgruū sit tēpus ieiunij quadragesima
 lis: nec lōgiore numer⁹ hui⁹ tēporis debe
 mus fastidire. lxxix. A.
Q salutare sit r mysticū. lxxix. B.
Quia medicina aīe ē r corporis: sic celebra
 dū est vt nō iudiciū nobis pariat: sed pfe
In dieb⁹ ieiuniorū a supfluis (ctū. lviij. A.
 occupationib⁹ est abstinēdū: r spiritalib⁹
 exercitijs est magis insistēdū. lviij. B. L. lviij.
Ieiuiniū quadragesimę cō. (B. lxxviij. f.
 parat tpi messis r vindemiarū. lviij. B.
In diebus ieiuniorū qd solebam⁹ prandere
 pauperibus erogem⁹: nec sumptuosas ce
 nas et epulas qd studeat pparare: ne cor
 porū suo commutasse magis q̄ subtraxisse
 videat ciborū abundantiā. lviij. D. lxxviij. D.
Nihil pdest tota die ieiunasse (lxxviij. f.
 si postea ciboꝝ suauitate vel nimietate aīa
Quidā dū ieiunant sunt (obruat. lviij. D.
 delitiosi magis q̄ religiosi exq̄rentes no
 uas suauitates magl q̄ veteres cōcupiscē

tias castigantes. c. lviij. f.
Ita qdā ieiunāt nō vt solitā t̄pando minu
 ant edacitatē: sed vt imoderatā differēdo
 augeant auiditatē: r tantū capiūt mādu
 cādo quātū digerere nō sufficiūt ieiunan
Quid absurdus ita t̄pē (do. Ibidē.
 iunij viuere vt si toto tēpore sic viuaf: vt
 possēt victū patrimonia sustinere. Ibidē.
Ieiuinādū est quotidie p quadragesimam
 nisi infirmitas p̄bibeat. lviij. E.
In ieiunio exceptis dñicis dieb⁹ nemo p̄ā
 dere p̄sumat nisi infirmus: q̄ alijs dieb⁹
 ieiunare remediū est aut p̄miū: in qua
 dragesima nō ieiunare peccatū ē. lxxij. A.
Totū nō seruare sacrilegū est: ex parte vio
 lare peccatū est. lxxviij. A.
Qui ieiunare non potest secreto sibi p̄p a
 ret nec iuuet aliquē ne scādalizet. lxxij. A.
Qui non posset ieiunare debet eo abundā
 tius elemosynas dare: q̄ bonum est ieiu
 niū: s meli⁹ vtrunq̄. lxxij. B.
Ad ieiuniū quadragesimale omnes tenēt
 ideo. lxxij. B. L. D.
Quāto sint plures dies ieiunij: tāto est ma
 ior causa remediij. lxxix. A.
Ieiuinij vtilitas. lxxviij. B. cc. xxx. A.
Per ieiunium hō accendit ad pficiendā dei
 volūtātē: voluptas carnis extinguit: mēs
 purior efficit. lxxviij. B. cc. xxx. A.
Quid interfit int ieiunij r saturitatē: inter
 vētrē vacuū r epulis estuantē. lxx. A. D.
Ieiuiniū separat bonos a malis: luxuriosū
 a casto: christianum a gentili. lxxix. L.
Tantū ieiunia nobis ad animi virtutē con
 ferunt: quātū a corpore voluptatē decer
 punt. lxxviij. A.
Omnis q̄ recte ieiunat: hoc facit. c. lviij. f.
Dū a licitis ieiunam⁹ magis admonemur il
 licita vitare: q̄ nihil pdest corpus a cibis
 euacuare r animā vitis replere. lxxviij. L.
 c. lviij. D. c. lxxij. A.
Ieiuinia christianorū spiritaliter potius q̄
 corporaliter obseruanda sunt. c. lxxij. A.
Tunc grata sunt deo nostra ieiunia: si illi q̄
 necessitate ieiunāt a nob reficiat. lxxviij. D.
Accipiat esuriens christus qd ieiunans mi
 nus accipit christianus. c. lviij. Ik.
Paruum ē ieiuniū abstinere a peccatis: ni
 si addamus r opera bona. c. lxxij. A.
Ieiuiniam qd pbat deus est nō solū inter
 missa corporis refectio: verum etiam a ma
 lis actibus facta discessio. c. lxxij. B.

Notabiliū sententiarū

- Lunc erunt accepta deo nra ieiunia si operibus sanctis fuerit expiata sciētia. Ibidē.
Principalit anim^o ieiunet a malis: et sic corpus subeat exercēdo ieiunia. c. lxxij. L.
Lū sit ieiuniū aiq̄ humiliatio: quale ē humiliari cibo et augeri peccato: Ibidē.
Quē sint quib^o hō et refectus cibo frequēter ipetret qd̄ exoptat: et ieiunās maiora p̄mia cōsequat sanctitatis. c. lxxij. D.
Imple miseratiōis officia: et sanctificasti ieiunia. c. lxxij. L.
Sicut sine potu nō ē plena refectio: ita ieiuniū sine ofone nō nutrit aīaz. cc. xxx. B.
Die Hiericho tubarū clangore subuersa: mūdūz significat rē. c. vj. D. L.
Lur septies circuita corruit. c. vj. F.
Hierosolymis vastat p̄ Titū et Despassanū tpe paschali: āno. xlij. post christi passionē: quē vastatio olim p̄figurabat. cc. iij. D.
Se Iesus naue: figura erat veri iesus: in bis. xlij. D. c. v. L. c. vj. A. c. xcix. L.
Quid significet q̄ p̄cepit p̄lis vt pati essent ad trāseūdū iordanē. c. vj. A. B. L.
Iesus saluator interpretat. c. lxxxj. D.
Iesus christus heri et hodie ip̄e et i secula: exponit. xlij. B. in fi. (fi. cc. viij. A. L.
Is Giezi lepra p̄cuss^o q̄s figurabat. cc. vij. D. in vn^o de pte dei: alē ex pte diaboli. cc. lv. L.
Si igne celi nō accēderis: time ignē gehēne. In igne tria sunt: et hęc tria vnum. (lij. F. sunt. c. lxxxj. H.
Ignis et splendor duo: alter ex altero: nec alter sine altero. c. xcix. & . 2.
Ignis infernalis quomō inextinguibilis dicitur^o potentia nulla vox. (ca. c. lxxxj. G. exponere: nullus sermo explicare p̄t: quia nihil in rebus ei cōferri potest. Ibidē.
Ignorantia veniā habet: temeritas p̄gnā. c. ix. A. in fi.
Im Q̄ homo dicat imago ad imaginē: sicut imago dei non ad imaginē: exemplis ostēdit. xcvj. L. in medio.
Imago dei reddenda est deo in homie: quē admodū i nūmo imago sua reddit cēsari. Ibidē: et. xcij. D. circa fi.
Imaginē suā depictā in tabula quidā polui timent: et nō illā qua ad imaginē dei cōditi sunt. cc. xliij. F.
Imago solis lux sua est. c. xc. A.
Imitari christum nō est nobis impossibile. c. xxx. P.
- Imperū nō est nisi vbi aliqd̄ iubet iniustū
Indulgentiā certe sperare. (cc. xxxvij. A. In p̄t q̄ alijs indulgere nouit. cc. iij. A. cir. fi.
Tale indulgentiā accipiemus a deo: quales dederimus p̄mo. cc. iij. L.
De duplici infantia: vna quē p̄tinet ad veltustatē: altera ad nouitatē. c. lx. B.
Ex inferno christus partē abstulit: partē reliquit: q̄ non occidit funditus: sed momordit. c. xxxvij. B. c. lxxxj. F.
Q̄ apud inferos iusti antiqui in trāquillitate sinu tenebant. c. xxxvij. B.
De splēdido et terribili descēsu christi ad inferos. c. xxxvij. L. vsq̄. G. c. lvj. A.
Infirmitatē christi omnē supauit infirmitatē quicqd̄ infirmitatē audis. (mūdi. c. lxxxj. H. in christo: nē hoc necessitatis: nē redemptiōis est causa: quicqd̄ glorię eius ē p̄prie potestatis. c. xxij. L.
Infirmitas cōfirmāda est ne tēptationibus deficiat: nec falsa spe decipiatur: nec errore frangatur. c. lxxv. F.
Infirmitas et egrotus sic differūt. c. lxxv. G.
Infirmitas ab ecclesia sanitate corporis et aīę suę petat nō a malefactoribus et supstitiois. cc. xv. D. cc. xij. A.
Inimicū bonū nō habebis nisi tu fueris malus. cc. liij. K.
Nemo inimico suo debet aliqd̄ boni impendere: vt p̄ hoc bñficio velit eū eterno incendio cōcremari. c. lxxvij. D.
Iniquus oīs iniquū vult esse deū. xcvj. L.
Innocētes p̄ christo occisi p̄mitie sunt martyrum. xxxij. A. (xlix. A.
Interrogatio christi quid sit. c. liij. D. L. c.
Inuidia p̄prie ē vitii diabolicū: sed habet matrē supbiā. cc. xxxix. L. in me.
Inuidus in secretis cōsciētie quibusdā vngulis se discerpit: et alienā felicitatē tormentū suū facit. lxxxij. L. F.
Sicut erugo ferrū et vipera matrē nascēdo: ita inuidia aīaz in q̄ nascit̄ interimir. lxxxij. L.
Inuidus quē zelo p̄sequit̄ subfugere cum forsitan p̄t: s̄ se fugere nō p̄t: q̄ vbiq̄ se cū hostē in pectore portat. lxxxij. F.
Lōtra inuidiā redde hūilitatē. Ibidē in fi.
Job licet pdidit omne qd̄ dedit deus: nō t̄m̄ ipsum deū. c. v. G.
Lompas tube ductili bñ sonanti. cc. xxij. B. D. cc. xxij. H.
Q̄ ei vxor reseruabat̄ ad seductionē non ad solatiōz. cc. xxij. L. cc. xxij. AD. cc. xxij. C. L

Annotatio

- Abeloz iob erat vulnerib⁹ plen⁹ i stercore: q³ adā i reger i padiso. cc. xxij. L. cc. xxij. AB.
- Sup iob ignis tribulationis accessit: s³ aurū nō stipulā inuenit: abstulit sordes nō puerit in cineres. cc. xxij. L. cc. xxij. D.
- Duob⁹ modis tēptabat int⁹ r foras. cc. xxij. L. AB. H. cc. xxij. A. B.
- Secure pugnat q³ hoste metuēte seruaf. cc. Lū diues erat nullū cōtēptū ha³ (xxij. D. b³uit: cū paup erat neminē blasphemauit: nec cōtra dei dispositionē murmurauit. cc. Quo nomine sit digne appellat⁹ (xxv. A. dus. cc. xxv. B. in medio. L.
- Q³ sit exēplar diuitū r pauper. cc. xxv. L.
- Jon** Jonas ppheta christi passionē r resurrectionē nē pfigurabat. c. xlix. C. in fi. c. liij. B.
- Job** Johānes baptista penitentiā plus exēplo q³ verbo p³dicauit. lxx. C.
- De sancto Jobe euāgelista: exponit: Sic eū volo manere rē. c. xlix. L. in fi. D.
- Joz** Jordanis quid figuret: r quid lapides duo/decim inde ablati rē. c. vi. C.
- Joz** Joseph p³archa figurā christi habuit: i eo. Quid significet q³ tunica (lxxij. B. xci. A. spoliat⁹ i lacū mittit: et hismaelit⁹ vēdit⁹: egyptū a fama liberat. lxxij. C. c. lxx. AB.
- De somnio r ei⁹ mysterio. lxxij. D. L. xci. A.
- Quō latuit patrē in egypto cū in tā p³pquo post⁹: r tanta glia sblimat⁹: r tantē eēt etatis vt vēditōez suā r suos agnosceret frēs. Cur patrē suū de sua morte cō (lxxij. A. C. tristatū: i vinculis tenēdo simeō r beniamī auferēdo ampli⁹ cōtristauit. lxxij. B.
- Cur in carcere negligat a mgro pincernarū. Q³ frēs suos semel r itez medi (lxxij. D. cabili tribulatiōe tanq³ spiritali igne decoxit: nō vt se vidicaret: s³ vt illos de p³icidio corrigeret: nob exēplū reliqt. lxxij. E. lxx.
- Docuit suo exēplo seruos r liberos (ij. D. in peccādo: nō cōditiōe qāles eē sed mēte. Nō suā pulchritudinē ad alienā (lxxij. A. diriuauit iniuriā: s³ ad suā gratiā p³fuauit: q³ nō erat i sua potestate a d³ia sua non videri r amari. Ibidem. (lxxij. B.
- Ad cōcupiscentiā puocat⁹ r rogat⁹ refugit. Q³ pulchrior erat mēte q³ corpe. Ibidē in fi. Repulit cōcupiscentiā alienā: s³ amplexat⁹ est suā. lxxij. C. (uerāt rē. lxxij. p. to.
- Quid significet q³ mortuo ioseph filij israhel bimittere. xvij. D. S. B. h.
- Nō solū erat ex genere sacerdotali: verū etiā ex regali filii⁹ dauid: pphetaz soci⁹ r scriba Q³ erat p³ christi cura castita (rū. xvij. h. tis r honorificētia d³ginitatis. xvij. k.
- Q³ erat testis inocētiē: assertor pudoris: nec se amississe spōsā: s³ glia aguisse deū: seq³ nō vt marit⁹ s³ obsequiū vt famul⁹. xxij. C.
- Q³ erat faber lignari⁹: r p³ putatiū⁹ christi. De ioseph q³ petijt a pilato cor (xxxvj. B. pus iesu. c. xxij. A. c. xxxij. p. totū.
- Nō minori deuotiōe christi cōdiuit q³ maria cōcepit. c. xxxij. B.
- Quid significet q³ Josue angelū quē hostē estimat adorat. c. xxix. k.
- Jouinian⁹ heretic⁹ asserit nullā meritoz in futuro esse differentiā. c. xci. S. in fi.
- hypocrita grēce simulator dicit. lix. B. D³ hypocriteoz maculā nō habere: aut pauco/ rū: aut nullorū est. Ibidē. (A. in fi.
- De⁹ irasci sine aliqua p³turbatione. cc. xxij. S.
- Ira pus nocitur⁹ q³ nocēdis nocet. cc. l. A.
- Per iram fraternitas perijt. xcv. L.
- Clemētia leuius irasci: quia citius miseref. Ira debet eijci de corde pulq³ oc (xcvij. A. cidat lux ista visibilis: ne te deserat lux in/ uisibilis. cc. xxj. B. cc. xxxvij. B.
- Cū inueterat sit odiū. Ibidem. (vj. B.
- Q³ sit festuca: sed nutrita sit trabes. cc. xxx.
- Qui irā retinet: ei⁹ nec oblatio nec oratio a deo recipit. cc. xxxvij. C. c. xxxvij. C.
- Isaac ex credulitate nasci: nō fm carnem. J lxxvij. L. S. lxxij. A. lxxij. B.
- Quid figuret q³ portat ligna. lxx. C.
- Quid q³ non imolat: sed p eo aries inuenit lxx. D. L. lxxij. J. lxxij. D.
- Q³ ibi imolat vbi christ⁹ crucifigil. lxx. E.
- In eo typum christi habuit. xlvj. S. B. lxx. B. lxx. C. lxxvij. A. c. xxvij. A.
- Quid significet q³ egredit⁹ vespere ad meditan- dum in agro. lxxv. C. (vij. A.
- In eo typū dei patris habuit. lxxix. B. c. xc.
- Isai mittens filiū suū dauid ad frēs suos typū dei patris habuit. c. xxvij. A.
- Judas ideo adhefit xpo vt diuitias cumu- laret et fraudes faceret: q³ figurat⁹ oñdū. cc. vij. D. in fi. cc. vij. C.
- Sūgebat disciplina virtutis: et fact⁹ ē discipulus cōslij iniquitatis. c. xvij. A.
- Cū videret publicari suā cōscientiā: adhuc tū mittit manū ad buccellā. c. xxj. A.
- Per pacis iudiciū iudas rūpit pacis sacramentū. Ibidem. (eret. c. xvij. C.
- Nō habebat iudas stetus quib⁹ culpā ablu

Notabiliū sententiarū

Judas pēdet i laq̄o argentū iacet in tēplo:
null° gratulaf de tali cōmercio. c. xxj. D.
Non sufficiebat ei sacrilegij carere mercede:
nisi ⁊ careret salute. c. xxvij. A.
Judex ideo vnū deū confitef: q̄ trinitatē
non nouit. c. lxxxix. L.
Quia vnū deū solū colūt: christū nō deū sed
hoiem fuisse cōtendūt. c. xcix. B.
Quō cōuincāt ex v̄bis gētiliū. c. xcix. E. §.
Ex sua lege cōuincunt. c. lxxvij. D. lxx. B. L.
Q̄ negent christū ve (D. c. xcix. B. v̄sq̄. L.
nisse: sed futurū sperāt: cōtra quos p̄ferū/
tur testimonia scripturarū. iij. L. AB. H.
Eos latet q̄ venerit s̄ volētes. cc. xxxiij. A.
Q̄ lucernā legi tāq̄ lignea cā. (cc. xxxv. A.
delabra sensu carentia gentib⁹ demonstrāt.
Judex portat christū in lege: sed a (iij. S.
gra quā in mysterijs portat auersus est: si
guraliter ostendit. c. L. D.
Judex portat christianis l̄as diuinas nō ad
adiutoriū salutis suę: sed ad testimoniū sa/
lutis n̄s. xxx. L. in fi. xxxj. D. xxxv. D.
Q̄ sint mēdaces a se ⁊ veraces contra se: q̄s
alijs vitę fontē ostendūt ipsi i siccitate mo/
riunt. xxxiij. B. in fi.
Q̄ seruiāt christianis: portando codices: vt
maior: miori ad cōuincēdos paganos. xxx.
D. xxxij. E. lxxvij. L. c. xcix. AA. circa fi.
Q̄ iudeorū plus christū cōtēneret: ⁊ gentiū
mistrudo ipm suscipet: figuratē ostēdit.
c. xxvij. C. c. xxvij. A. B. cc. j. A.
Judex christū interrogantes retro ceciderūt: ⁊
ab eo leuati in grati exiterūt. c. xxj. B.
Nō mittebat p̄ciū christi in arcā: s̄ sanguinē
christi in cōscientiā. c. xxij. L. c. xxj. D.
Lū crucifixerūt christū: nō intellexerūt acti/
ones suas: ⁊ fecerūt causas n̄as. iij. S.
Quia christo seruire noluerūt: ideo serui fa/
cti sūt mali: bonorū seruorū christi. xlvi. L.
Lur nō ex toto deleantē p̄pheta. (lxxvij. L.
tū fuit. xxxj. D. E.
Exhortatio ad iudeos vt puertant ⁊ intrent
ad fidem: nec desperēt. c. xcix. DD.
De iudicio salomonis. cc. p̄ totū. c. xcix. S.
Judicare terrā quid sit. xciiij. A.
Judices trē corp⁹ suū castigēt libidies frenēt
amēt sapiā: vincāt cupiscētā. Ibidē.
Terra iudicis terrā timere debet eū q̄ i celo
est iudicans terrā. xciiij. D.
Si re iuste agentē: iudex iniuste damnat: te
deus iust⁹ coronabit. xciiij. §.
Utrū aliq̄s esse possit iudex meritis vel pe/
cunia vt iusticię seruiat. xciiij. B.

Judex pius iudicare debet se ex se: ⁊ tūc pri/
mum quomō se. Ibidem.
Q̄ p̄seq̄ debet peccata nō peccatē. xciiij. B.
Judex bonus et cōstans: ne sanguinē inno/
centis addiceret: nec inuidię cedere debet:
nec timori. c. xvij. D. in fi.
In iudice duo esse debēt: misericordia sc̄z et
disciplina. cc. iij. B.
Lū accipit pecuniā pdit animā. cc. xv. C.
Quando iudicas: dilige hominē: odi vitū.
cc. xxxvij. §. (cc. xxxvj. C.
Iudiciū p̄uersum nō est iudiciū sed vitium.
Auctoritas iudicij secularis magis ad p̄sen/
tis vitę cōfussionē q̄ ad criminis absolutionē
Abale iudicare de ho (ptinet. cc. xxxvij. E.
nis naturalit̄ insitū ē vulgo. cc. xxxvij. J.
Ideo neminē iudicare debem⁹: q̄ nescimus
qualis futurus sit. c. lxx. D.
Quid sit iudicare ante temp⁹. cc. xxxvij. D.
Esto iudex tuus: ascēde tribunal mētis tuę:
adhibe tortores cōscientię ⁊c. xciiij. B.
Ante iudiciū cōpone causam tuā: q̄ iudex
nō fallit nec corrumpit: nā erit iudex cause
tuę q̄ mō est testis vitę tuę. xcvi. A. circa fi.
Qualit̄ iudicemur i die iudicij (c. lxxxj. B.
in nostra potestate est. lxx. §. lxxvij. B.
Ex nō iudicio iudicat nos de⁹. cc. iij. C.
Qui se iudicat sine adulatione: iudicare de/
bet primū cū dilectōe. cc. xxxvij. E. in fi.
Tūc homo seipsum recte diiudicat: si deum
laudat ⁊ se accusat. cc. xxxvj. D.
Iudiciū diuinū ⁊ humanū in hoc differunt.
Q̄ nō sit iudicat⁹ p̄ v̄l sp̄s sanct⁹ (c. xxx. J.
sed solus filius: q̄ vicit iudicat⁹ q̄ sine pec/
cato est iudicat⁹. xlix. C. D. c. xvij. A.
Iudicia dei plerūq̄ sūt occulta: nunq̄ tū in/
iusta. lxxxij. B. lxxxvij. L. c. v. A.
Lur multa referuent in iudicio: ⁊ quedā iu/
dicant in p̄senti. cc. xxj. B. in fi. L.
Q̄ deus nō taceat ante sententiā ne iueniat
quos puniat. c. ix. D. E.
Ante iudiciū iudicauit sententiā sed nō p̄/
tulit: p̄dixit nō fixit. c. ix. B.
Iudicij dies: figuratē ostendit: ⁊ quātum
sit timēdus. liij. D. E.
Quia differēt: iō nō timef. xcvi. A. c. lxxxj. B.
Cito erit futurū qd̄ lōge abesse putat. xcvi.
Solū iudiciū negat futurū (B. cc. xxvij. B.
attamē oīa completa videm⁹ q̄ p̄dicta fue/
runt p̄ scripturas. c. ix. §. cc. xxvij. B.
De signis iudiciū p̄cedētib⁹. c. xxx. L. AB.
Ita terribile erit: vt etiā ab angelis timeat.
c. xxx. AB. circa fi. L. 2

Annotatio

Q^{uod} sepius sit cogitandū de eo et ipso predicā
dum. lxxvij. A. B. c. lxxxj. L. AD.
Si hō futurū iudiciū respiciat et causā reddē
de rōnis intēdat: iā nō ē in quo fides vnq̄
erubescat. cc. xxxvij. D.
Si futurū iudiciū non vis timere: ea q̄ seculi
legib^{us} prohibent etiā cauere debem^{us} et vin
cere. cc. xxxvij. E.
Irremediabile periculū est sic aliquē vitij
frena laxare vt se rationē deo in iudicio nō
putet redditur. c. xx. §. circa fi.
Quō in iudicio stabit diabolus accusatur
eos q̄ post renunciationē seculi ad peccata
relapsi sūt. iij. D. (Cercit iudiciū. c. xx. E.
Credim^{us} in maiestate iudicatur q̄ i cruce ex
tenditur ad celsū. c. xxxj. L. c. lxxxj. K. c. xcij. E.
Quō dicat iudicare viuos et mortuos: figu
raliter ostendit. xcviij. L. D.
Deus iudex iust^{us} falli ab accusatore nō po
test. cc. xxxiiij. D. (c. xix. D. in me.
Ipse erit iudex q̄ nūc est aduocatus noster.
Lerte veniet s̄ vide quō te inueniat. c. xl. D
In iudicio redditur^{us} est p̄ meritis. c. ix. B.
c. lxxxj. K.
Cur sola opera pietatis facta aut non facta
cōmemorabunt. xliij. L. l. AD. A. D.
In iudicio quō christ^{us} improperabit ingrati
bificia sua. lxxvij. D. E. c. lxxxj. L.
De iudicio Aug^{ustinus} disputauit. cc. xxxvij. A. E
Iugū christi ferre qd̄ sit. xlvij. E.
Quō leue sit iugū. c. lxxxij. B.
Sicut iugū seculi p̄mit: ita iugū xp̄i leuare
p̄suevit: exemplū. c. L. D. cc. xix. D. in me.
Signū qm̄ q̄s portat iugū xp̄i vel seculi. c. E.
Quō iugū seculi amatoribus facile videat.
xlvij. §.
Juratio dei est testificatio vitę. c. lxxv. K.
Ideo iustus deus dicit: qz hō in rebus vltra
iusticiā nil melius cogitare p̄t. xl. L.
Iusticia dei nō aufert misericordiaz ei^{us}. c. ix. B.
Iusticia habet pulchritudinē suā. xcviij. R.
Q̄ sit vbiq̄ tota et ab oibus videat. xl. L.
Iusticia nil aliud ē q̄ nō peccare. lix. §. cir. fi.
Missi abūdauerit iusticia vestra tē. exponit.
cc. v. D. in me.
Ut inueniar in illo nō habens meā iusticiā
quę ex lege est: sed illaz quę ex fide est iesu
christi: exponit. xlix. per totū.
Quō iusticia dicit^{ur} nostra vel dei. xlix. §.
Iusticia p̄fecta qm̄ erit. xlix. B.
Iusticia p̄fecta semper in bonis seruat te
norē sui. lxxvij. D.

Integra manet: qz mutato debet parcere q̄
iustus est. c. ix. B.

Plenior est iusticia q̄ nō verbis astruit s̄ ve
ritate fulcit. c. xvij. B. (excusari. Ibidē.
Nolo sic defendi iusticiā quō solet iniquitas
Inter iustū et iniustū tantū distat quātū in
ter celsū et terrā. c. lxxxij. E.

Iustus et iniustus eundē habent aspectum
qz vterq̄ hō. cc. liij. L. (viuit. xlix. K.

Nemo qui iuste viuit cōparet se illis q̄ male
Qui ideo iuste viuit vt laudē cōsequat hu
manā mercedē perdet. lix. §. (cc. xlvj. A.

Iuuetus flos est etatis sed periculū mētis.
Iuuetutiu enenū est quicqd̄ veritas p̄cipit
et esca quicqd̄ diabol^{us} suggerit. cc. xlvj. L.

Periculosum est vlcus iuuetutis qd̄ cupidit
tatibus cōtabescat. cc. xlvj. D. E.

Exhortatio ad iuuenes vt sapiētia nō vani
tatē ament. cc. xlvj. §.

Aban typū diaboli tenuit. lxxx. L. Lab

1 Labora pro aia tua quantū pro ca
rne tua et saluaberis. lv. B. lvi. B.

Plus laborat mali pro seculo q̄ boni p̄ ce
lo. xlvij. §. et. cc. xxij. B.

Laborum tolerantia facit vis desideriorū.
cc. xxij. L. D. E.

Lachryme christi mūdi sūt gaudia. c. liij. L. Lab

Lachrymas Petri lego: satisfactionē nō le
go. c. xvij. L.

Lana carnale aliqd̄ significat. cc. xvij. B. Lab

In lanificio duo sunt instrumēta: scz colū et
fusum et significāt spiritaliter. cc. xvij. L.

Lapidū noie gētilis significat. xxvij. L. Lab

De beato latrone. c. xx. per totū. Lab

In eo q̄ se accusauit deum laudauit et vitā
suam beatificauit. xlvij. L.

Tūc credidit cū apli negabāt. c. ix. E. in me.
c. xx. L. c. xxij. E. c. xxx. B. c. xliij. E.

Adhuc i latrocinijs posit^{us} iuisibile deū an
gelicū iā oculis videt. c. xx. L. cir. fi. c. xxx. B.

Q̄ ex latrone sit cōfessor: qz et si p̄na cōpe
rat in latrone: nouo genere cōsumat i mar
tyre. c. xx. D. c. xxx. B.

Dum p̄ne multitudinē patit ad p̄mia eter
na p̄ducit. c. lxxij. B. circa fi.

In latrone illo nō solū cōsiderandū est cre
dulitatis cōpendiū: sed et deuotio et tempo
ris occasio. c. xx. B. c. xxij. E.

Qui si scisset christi fidē: prius forsitan inter
aplos nō postremus fuisset i numero: qui
por factus ē in regno. c. xx. B. c. xxx. B.

Q̄ latronis mentē sero penitentis christus
mutauit et in paradysum induxit: maximū

Notabiliū sententiarū

- Signū potētē xp̄i clemētē fuit. c. xxx. E. §
In tribulatiōe factus est p̄bus: et in cruce
doctor. c. xxx. J. k. (ij. D.
Ratō ille totū gen^o hūanū significat. c. xx.
Raturarij q̄ dicant. l. R. cc. xx. D. cc. xlv. H.
211a Erubescāt q̄ ob supbiā nolunt lauare pedes
sanctorū vel pegrinorū p se vel p suos: cum
videāt christū p̄us lauasse pedes discipulo-
rum suorū. c. xxvij. A.
In ablutiōe pedū illoꝝ p hūilitatē non solū
sordes aiaz et minuta sed etiam capitalia
peccata purgamus. Ibidē in fi.
211b Laudare deū digne lingua n̄ra nō valet quē
cō: n̄m adhuc p̄fecte vidē nō pōt. xxv. A.
Quī deū laudam^o tanq̄ eū qui sine peccato
est p̄dicamus. xlvij. A. circa fi.
Qui se laudat deum nō laudat: sed se a deo
Sic sibi vult dici laudē vt (auerit. xlv. k.
nō sit inter nos discordia. cc. xxxij. S.
Hoc laudat in d̄no qd̄ dat d̄nis. cc. xxxvj. A.
Laudans inuocabo d̄m: et ab inimic̄ meis
saluus ero: exponit. xlvij. B. circa fi.
Abeli^o laudamus deū corde q̄ cithara. c. liij.
Laudare deū opus est beatorū (D. in me.
fastidio carens. c. li. S. c. liij. D.
Perfectius deū laudāt angeli in excelsis q̄
homies in terris bonē volūtatis. xlvij. B.
212 Lazari suscitatio et ei^o solutio qd̄ significēt.
xlvij. A. in medio. c. liij. p totū.
Lazarus medic^o quos figurabat. c. x. L. D.
21c Leo in ore omnē habet fortitudinē: et signi-
ficat diabolū. c. xcvij. D. (c. lxxij. B.
Dictus est diabolus leo feritate nō virtute.
Figurat christū p̄pter fortitudinē. Ibidē.
Lex vetus nō est data ab alio q̄ a deo: nec ē
euāgelio J̄ria. xlv. B. lxx. B. lxxij. L. D.
Si q̄s dixerit alterū p̄fē legis: alterū euāge-
liorū eē datorē: anathema sit. c. xxxix. B. i. fi.
Lex ver^o cur data ē que nō sanabat. xlv. B.
Reū faciebat nō absoluebat. c. ix. B. cir. fi.
Lex intrauit vt absūderet delictū: exponit.
Cōpat̄ bacto helis̄ci. xlv. §. cc. vj. §. (xlv. B.
Lex inuocat christū. xlvij. D.
Nō implet sine ḡra christi. c. xlvij. E.
Eam iudē seruabāt timore penē: nō amore
Etrū reos tenebat q̄ fm̄ (iusticię. xcv. k.
iusticiam que ex lege est cōuersabānt in ea
sine querela. xlv. A. E.
Legis amaritudo sic cōuertit in dulcedinē
spiritualis intelligētē. xcv. A. B.
Cōdelector: legi dei fm̄ interiorē hoīem: § vī
deo aliā legē rē. exponit. xlvij. p to.
- Lex spiritalis ego aut carnalis rē. qd̄ sit. xlvij.
Legibus diuinis etiā districtio le- (D. E.
gis secularis obsequit. cc. xxxvij. D.
Reges sub armis silent. c. xxx. R.
In letania: ser. c. lxxj. c. lxxij. et. c. lxxij. p to.
21a Lia vxor Jacob quid figurabat. lxxx. B. D.
Cur liberet de^o quosdā in apto: quosdā in
occulto. cc. xlv. A. B. (A. c. lxx. A.
De^o vltionū libere egit rē. exponit. c. xxxvij. 21b
Cur hō naturali possibilitate liberi arbitrij
pōt p̄ficere malū: bonū aut nō nisi cū adiu-
torio gratię dei. cc. xxxij. S. R.
Sic liberū arbitriū cōstemur vt dicam^o nos
semp indigere gr̄e auxilio. c. xcv. §. in fi.
Libya duobus modis dicit: vel illa q̄ pp̄tē
est africa: vel illa ouēralis ps que cōtigua
est africę. c. lxx. Y. in medio.
Cōtra libidinē app̄hende fugā si vis obri-
Abulti d̄ū volūt libi (nere victoriā. cc. l. B.
dinē vincere: victi sunt. cc. l. E.
Cōtra eos qui vt libidinē vincāt feminis se
periculose ingerūt. cc. l. D.
Tales dupliciter peccant. cc. l. E.
21g Lignū cur natet sup̄ aquas: cū ex ordine ele-
mētoꝝ deberet esse sub aquis. c. xlvij. §.
21h Vinū castitatē significat: q̄ de terra sine car-
nis voluptate p̄creat. cc. xlvij. B.
Litterę cur addiscant. cc. xxxix. R.
Littera occidit: sp̄s aut viuificat: exponit 21e
lxx. A. lxxx. A. xcv. A. B. c. A. cir. fi. cc. j. A.
Locuste: detrahētes et discordātes significāt 20c
lxxxvij. D. in me. S. xcv. E. circa fi. (Y.
Logos gr̄ce plura significat. c. xc. B. c. xcix. 20g
Longanimis quō dicit de^o. xcvj. L. 20h
Longe quō dicimur a deo esse. v. L. in fine.
xlv. §. cc. ix. L.
Longū nō est qd̄ finē habet. xcvj. B.
Christ^o quō q̄q̄ loquat ex forma hominis: 20q
q̄q̄ ex forma dei. vj. B.
Deus quō loquat̄ intus in aīa homis bonū
q̄ nō solū sonis: § etiā (inspirādo. cc. j. L.
factis nobis loquat̄ christus. cc. ix. A.
Locutionū decē sunt genera q̄bus homies
suos sensus int se cōmunicant. xxxvij. D.
Ille loqui festinat q̄ se vinci timet. c. xvij. A.
Nō est loquēda veritas cū christiano: et cum
pagano mendaciū. cc. xvj. A.
20e Loth cur duos angelos videns ad vnū lo-
20f Lucrū iniustū nō ē sine iu- (quat. c. xcix. B. 20
sto dāno. xcv. E. §. i me. cc. xvj. L. cc. xv. C
20g Lusum post saturiem luxuriosa gentilitas
querit. xcvj. C. circa fi.

Annotatio

- Recte lugent q̄ dei desiderio flagrāt. c. lviij.
 §. in medio.
- Lugere poti⁹ debem⁹ in hac vita q̄ gaude/
 Lucerna q̄ accepto oleo nō (re. c. lxxiij. A.
 lucet: digna nō est in candelabro poni: sed
 cōfringi. c. lxx. C. in fi.
- Lucerna sup candelabrū qd̄ sit. c. xcix. CC.
 Inter lucernā ⁊ lumē: hoc interest. xlviij. L.
- Lux cū sit eadē: p̄ diuersis tñ corporū q̄litati
 bus diuerso ea nitore aspergit. xl. Ik.
- Q̄ sit bona fm̄ hoīem nō fm̄ deū: deus em̄
 nec tantā tribuit quātā poterat ipse largi/
 ri: sed quātū mortalis oculus capere pote/
 rat. c. xxxiiij. B.
- Quid sit lumīare mal⁹ ⁊ min⁹. c. xxxiiij. D.
- Lumē de lumīe xp̄s ē de p̄re: nō duo lumīa/
 ria s̄ vnū. iij. §. xxvj. D. xxxviij. B. i. fi. h.
- Quātū illud amare ⁊ desiderare (xvj. E.
 debeamus. liij. E. (n̄. c. xxi. B.
- Lux in tenebris lucet: ⁊ tenebrę eā rē. expo/
 Ubi luxuria: ibi loc⁹ diaboli. cc. xlix. B.
- Magis fugiendo q̄ resistēdo sup̄at. cc. l. B.
- De luxuria q̄ horrēda facinora in sceleratis
 homib⁹ cōsurgūt. cc. xlvj. E.
- Lunā q̄ certis tp̄ibus obscurat quidā sacri/
 lego ausu defensare posse p̄fidūt. cc. xv. §.
- Mag** Agorū triū munera fidem trinitatis
 m̄ habuerūt. xxix. E.
- Apud eorū sensus nec hūilitas nati/
 uitatis reuerētā diuinitatē diminuit. xxix.
- Ipsoꝝ munera diuio my. (S. xxv. B. D.
 sterio plena erāt. xxix. B. in fi. xxxvj. D.
- Cū magis qualia munera offerre debeam⁹
 chusto. xxix. B. xxxvj. D. in fi.
- Q̄ erāt p̄mitiē gentium. xxx. A. E. xxxj. A.
 xxxij. B. xxxv. A. xxxvi. A.
- Eorū illuminatio magnā iudeorū indicat cecū/
 Itō christū tā regē iu. (tatē. xxx. L. xxxj. B.
 deorū q̄ seculorū agnouerūt. xxxj. B. circa
 fi. C. xxxiiij. B. xxxv. B.
- Cur stellā pdiderāt. xxx. C. xxxj. D. xxxv. D.
- Cur p̄ aliā viā reuertant. xxxij. §.
- Mal** Aballeus vniuersę terrę contritus est: quid
 sit. lxxxv. B. L. cc. xxi. D. E.
- Abaledictiones male credentiū quę sint. vj.
 E. c. xxix. B. L. D. (B. E.
- Mali semp̄ bonos extiguere cupiūt. lxxviij.
- Q̄ p̄sint bonis. lxxviij. D.
- Malis homib⁹ diabolus quasi instrumētis
 vti. lxxxv. B. L. cc. xxi. D. E.
- Dū malis modus imponit licentia peccandi
 frangit. xcviij. E.
- Q̄ mali floreat̄ i hoc seculo: facit bonos sepe
 i fide hēstare. cc. xxxvj. E. §. B. cc. xlv. L.
- Malus nō arbitret̄ neminē esse bonū: ne pe/
 riculosa desperatiōe frangat. cc. xxi. E.
- Malis deus bñ vti. sicut mali male vtunt̄
 bonis dei: exemplū. cc. liij. D.
- Quō malis bñ vti. homo explicare nō pōt
 Malorū abūdantia materies est (cc. liij. E.
 purgationis bonorū vt palea auri. cc. liij.
- Esto bonus intus: tolera malos fo. (S. B.
 ras ⁊ intus. cc. liij. h. J. (cc. liij. L.
- Lur mali sint multi: ⁊ boni pauci. lxxviij. E.
- Itō ideo fugiēdi sunt: s̄ tolerādi. cc. xxi. D.
- Mali mlti facti sūt boni. cc. liij. M. cc. lv. B.
- Infest̄ inē malū pati ⁊ malū eē. cc. xxxvj. B.
- Malus patit̄ malū: cū patit̄ seipm̄. Ibidē.
- Cū agunt homines malū quō se ap̄lo similes
 esse estimāt. xliij. A. xlv. A.
- Melius est vt intus positus propter bonos
 tolere malos: q̄ foras exiens bonos relin/
 quas ⁊ malos. xlvj. D.
- Manē interpretatio: et qd̄ significet. Et qd̄ sit
 minurū sic semē conuandri ⁊ cādūdū. xxi. C.
- Quid q̄ sexto die i duplo colligebat: ⁊ refer/
 uatū scaturiebat. Ibidē. et. D. E.
- Quō fm̄ cuiusq̄ voluntatē sapiebat. xxi. E.
- Mandatū dei non vnius loci lex (xcviij. L.
 est sed mūdi. lxxviij. C.
- Mandato nouo chust⁹ fecit hominē nouū.
 Quō mādata seruare nō vult: fru (xxxix. B.
 stra vitā quērit. cc. v. A.
- Manichei duas ponūt p̄trarias (S. in me.
 naturas boni ⁊ mali. xlv. D.
- Afferūt aliū latoꝝ veteris q̄ noui testamē/
 ti. xlix. B. cc. liij. A. (lxxviij. A.
- Ideo euāgelii recipiunt. lxx. h. lxxij. C. D.
- Itō colunt christū qualē in euāgelio legūt: s̄
 qualē sibi fingunt. lxxij. D.
- Dicūt xp̄m nō verū s̄ phantasticū corp⁹ ha/
 buisse: s̄ quos p̄ferūt testimonia. iij. B. L.
- Christū solē eē estimāt. iij. §. (c. xlv. A. B.
- Eū tm̄ deū ⁊ nō hoīem eē credūt. cc. xvij. D.
- Q̄ adorēt solē. cc. xxi. B. (cc. xxxv. L.
- Dicunt phantasiā esse q̄ dicūt christū semē/
 neo vtero posse nasci: nec dignū esse vt tan/
 ta maiestas per sordes ⁊ squalores semē/
 trāsisse credat. c. xcix. B. (mēti. c. xcix. Ik.
- Cōtra quos p̄ferit auctoritas veteris testa/
 Quia nec moyses: nec p̄phetas recipiūt: iō
 ex nouo cōuincēdi sunt. c. xcix. M. Ik.
- Cōtra manicheos agit. c. v. A. c. xxi. §.
- Manus significāt opationes. xciiij. E.

Annotatio

- N**ō mechaberis: exponit. c. xvj. C. §. A. D.
Adyctat ois qui ppria vxore intempate ex-
 cepto filiorū desiderio vti. c. xv. D.
Si mechaf qui vxore ppriam excepto cau-
 sa filiorū cognoscit: quale putas peccatum
 sit appetere alienā: c. xv. §.
- Med** Christus sic medef plagas pctōz vt cicatri-
 cū vestigia nō remaneāt. j. L. in fi.
Quē medicina christi nō curat nemo cura-
 re poterit. lxxiiij. L.
De medico occiso sanati sum°. lxxiiij. E.
Qd medici carnales p salute corporū: h spi-
 ritales p salute aiay exercē debēt. lxxvij. B.
Medicamēta aię plus q̄ corpis curare de-
 bemus. lxxxvij. B. c. ij. D.
Litius calidis vulnerib° subuenit. Ibidē.
Medic° bon° pus poculū qd egro datur° ē
 bibit: vt pitiā artis ofidat: ⁊ eger secur° ac-
 cipiat. lxxvij. A. (L. xciiij. h. c. lxxvij. L.
Dolorē igerit vt ad sanitatē pducatur. lxxiiij.
Est febris psecutor vt sit hominis libator. c. xvj.
Si egri volūtate at (AD. cc. xxxvij. §. in fi.
 tēderet nunq̄ curaret. c. xvj. §. in fi.
Egrotū odit ⁊ diligit. cc. xxxij. Y.
Mediator quō xps dicat. c. xxxij. E. i me.
In medio duū aiāliū cogit: expōit. c. A.
Utrū mētiri liceat pietatē eā. lxxxix. B. in fi.
Omnis homo mendax: exponit. c. l. §.
- Mer** Mercurio pbo tant° est inter deos honor et
 cult° allat° vt ei° noie dies mercurij voca-
 ret: ⁊ qd de deo pfe ⁊ filio ei° sc̄pserit. c. xcix.
Licet ab hoib° deus estimef: ipse se (E. §.
 tū hominē cōstet. c. xcix. §. in medio.
Meretricis noie q̄ intelligat. c. lxxij. L.
Lompas inferno. c. vij. E.
Meretrices duę litigātes corā salomone qd
 significēt. cc. A. c. xcix. S.
Meridies multis modis interpretat. c. lxx.
 L. ante mediū. U. (B. L.
- M**inistri dei vlt diaboli sic discernūt. lxxxv.
Mirabilia nō sunt nisi q̄ homib° sūt impos-
 sibilia. xvij. J.
- M**irari desinis si deū cogites. c. lx. A.
Miracula christi non obscuritate verborū: s̄
 eloquiū puritate narrant. xij. A.
Qd faciat mirabilia pter s̄uetudinē: qz de°
 est: q̄ nō cōsideratide cōprehēsa sed assidui-
 tate viluerunt. c. xlvij. B. c. lxxvij. B.
- Q**d nō fecit miracula magis artibus vt qui-
 dam putabant. iij. S.
Cū audis miracula: serua fidē: nō inquiras
 rationē. c. lix. A. in fi. (iij. B. h.
- O**ia christi miracula aliqd significabāt. lxx-
- L**ontinebāt beneficiū. c. lix. A.
Sic nobis pficiūt. c. lxxvj. A. cc. ix. A.
Maximū ⁊ p̄mū miraculū christi qd fuit. iij.
Miracula septē panū et qnqz (J. c. iij. A.
 panū sic differūt: ⁊ qd significēt. cc. ix. D.
Miracula christi ⁊ sc̄tōz sic differūt. c. iij. A.
De° miseref sine aliq̄ dolore. cc. xxxij. A. i fi. **W**
Ita quidā deū misericordē putāt: vt iustum
 denegent. c. ij. A. c. v. A. c. ix. B.
Prolixa dei misericordia nō aufert eius iu-
 sticiā: qz quāto diutius expectat: tanto gra-
 uius vindicat. c. ij. A.
Nō denegat misericordiā qui de nra cōuer-
 sione vult mutare sententiā. c. ij. B. c. ix. D.
Sic amāda ē dei misericordia vt timeat ei°
Misericors et miserator (iusticia. c. ij. D.
 domin° longanimis ⁊c. exponit. c. xvj. A.
Spes misericordie dei est nobis si ab opib°
 misericordie nō fuerim° steriles. cc. xxxij. E.
Misericordiā accipiet qui proximo pietatis
 nō denegat officia. lxxvj. A.
Nō pōt misericordiā sperare q̄ peccatib° in
 se nō miseref. cc. iij. A.
Ois misericordia facit locū vnicuiqz fm me-
 ritū operū suozū: qz qui miseref deo offert
 sacrificiū placabile. cc. iij. B.
Misericordiarū multa sunt genera: et quod
 maximū. cc. iij. D.
Misericors cito exaudif. cc. iij. L. in fi.
Estote misericordes: expōit. lxxvj. B. cc. iij. B.
Miseref aię tuę placēs deo ⁊c. expōit. c. ij. L.
Bn̄ misericors est qui a se incipit. cc. iij. B.
Missus ē christ° a patre ⁊ sp̄s sancto. vj. C.
Nō sum missus nisi ad oues ⁊c. exponit. lxx
Missa singulis dieb° do/ (iij. B. C. D. E.
 minicis est audienda. cc. ij. D.
Missarū officiū nō ppter instātiās potētū:
 aut gulā vlt auariciā abbreviādū ē. cc. ij. §.
Moyses vt a iudea nascat: ⁊ a filia pharao/ **W**
 nis adoptet qd significēt. lxxxvj. A. lxxxix. L.
Quid q̄ ethiopiā duxit vxorē. lxxxvj. B.
Quid q̄ cū xga mittat ad egyptū: ⁊ q̄ leprā
 manus eius incurrat. lxxxvj. L. D. E.
Lur miracula factur° vxorē reliqt. lxxxvj. E.
Moyses cū xga significat legē cū decē p̄ce-
 stes vincant. xcij. D. E. c. j. D. in fi.
De eo q̄ moysi dicit: Sine vt irascat furo-
 meus ⁊c. c. xvij. p totū.
Lur sine ligno nō faciat signa. c. j. D.
Moyses figurā legē habuit. c. v. E. c. vj. A.
Sūt mōtes boni: sūt ⁊ mali. c. lxx. J. in me. **W**
Montes israel qui sint. c. lxx. B.

Notabiliū sententiarū

Mors a moisu nomē accepit: quia ex eo qđ
mordem^o pte abstrahim^o: et pte relinqm^o.
Mortis pē peccatū est: (c. f. B. c. xxxvij. B.
qđ si nūq̄ peccaref: nemo moreret. c. xij. B.
Mortis possibilitatē initiū vitę facit. xvij.
B. in me. lxxiiij. D. c. xxxix. B.
Mortis dūcē sunt: scz prima et scda: et p̄me
moris dūcē s̄ p̄es. c. lxxij. B. (cc. xxxix. S.
Mortis nomē memoratū oim corda pcutit.
Et^o meditatio cohibet hoīem a malo. x. L.
Mors cōparat somno. c. lvi. E. (c. xij. B.
Mortē quidā appetūt et cuz venerit fugiūt.
Tūc mori timem^o qđ nob bñ est. cc. xlv. lk.
Ipse se seducit et de morte sua ludit qđ hoc co
gitat vt possit ei extremi t̄p̄is indulgentia
subuenire. c. xx. S. c. lxxxj. A. B.
Mors tūc in victoria p̄sumit. c. lxxj. B. cir. ff.
Mors filioꝝ qñq̄ est disciplina parētū: exē
mortui qđ dicant. xvij. D. (plū. cc. liij. B.
Mortē p̄uersus pl^o amat qđ vitā. cc. xxxix. L.
Morti male times: viuere non male times:
corrige malā vitā et nō timebis male mori.
Ibidē in fine.
Non pōt male mori qđ bñ vixerit. Ibidē.
Si bonā vitā habeas: quecūq̄ occasio fue
rit mortis: ad requiē exis et b̄tudinē qđ nō
timorē nec finē habet. cc. xxxix. G.
Mors bonis est sanua vitę. xlvj. A. B. cir. ff.
Quis bñ mortuus est: diues purpurat: an
lazarus mēdicus? cc. xxxix. X.
Discis bñ mori si didicerit bñ viuere. Ibi. i. ff.
Morere ne moriar. c. xlv. L. cir. ff. c. xliij. S.
Moriamur moꝝ mutatione cū christo: vt a
morte iusticię viuam^o cū xp̄o. c. xlv. S. i. ff.
Contra mortis vetustate christus attulit vi
tę nouitatē. xxxix. B.
Ideo mortē sustinuit vt iniusta mors iustā
vinceret mortē. c. f. B. c. xxxix. B. c. lvi. B.
Mors qđ in puluere cōfectura suscepit: hoc
discussa refundit. c. lvi. E.
Ero mors tua o mors rē. exponit. c. xxxvij.
B. c. lvi. A. c. lxxxj. J.
Mors mortē patit dū ei inuite defunctorū
multitudo subtrahit. c. lxxj. B. (iiij. B.
Si xp̄s nō moreret mors nō moreret. c. lxxi.
Cur mori pro nobis voluit. c. xx. A.
Mori pro nobis voluit nemo recompen
sare potest. c. xxxj. A.
Mors christi plus qđ mūd^o valuit. c. xliij. A.
Nō illi sed nobis data est. c. xxxij. D.
Mortuus est propter culpā nō suā qui vixit
sine culpa. c. lxxxj. B. (c. lxxxj. E. S.
Cur mortē crucis et non aliud genus elegit.

Ipsa t̄p̄is breuitas ostendit potius somnū
fuisse qđ mortē. c. xxxij. D.
Mortuus ē morte breui et t̄p̄ali: ne nos mor
tē subiremus eternā. c. xliij. C. in ff.
Mortem suscepit vt a nobis mortē excluder
et. c. lxxj. B. (struxit. c. lxxxj. S.
Mors christi simpla mortē nostrā duplā de
his moreret nos nō viueremus: qđ accepit
mortē d̄ n̄fo et reddidit vitā d̄ suo. c. xliij. D.
Mortuus est fm solam carnē nō fm deita
tem. xxxix. B.
Mortē solus de^o sentire nō potuit: nec sol^o
hō superare potuisset. c. lxxxvj. B. cir. ff.
Qđ in nostri generis corpore nos mors chri
sti viuificauit. c. lxxxvj. D. (est. c. xix. C.
Deus nō est mortuus tñ fm hoīem mortu^o
Ita in vera humanitate mortu^o est et sepul
tus quō natus. c. xxxj. L.
In morte christi oīa elemēta turbāt: sola cor
da iudeoꝝ nō mouēt. c. xx. E. (te. c. lxx. B.
Mors christi i carne: vita tua esse d̄z in mē
Qđ sit signū nostrę salutis. c. lxxxj. E. in ff.
Qđ nostra est liberatio. c. xxxij. B. in ff.
Est pignus: qđ dabit nobis suam vitā. c. xlv.
S. circa finē.
Reus est mortis christi qui violat aiām chri
sti sanguine mundatā. c. xx. S.
Mors pecoꝝ et p̄mogitoꝝ egypti qđ signi
ficet. lxxxvij. C. E. S. B. lxxxix. D. xcv. S.
Cū facili^o mouēt corpa leuioꝝa difficili^o gra
uioꝝa: cur se leuissima aranea tarde mouet
et grauis equus velociter currit? c. xlvj. S.
Mulier a mollicie: id est a fragilitate nomē
accepit. xvij. D. cc. xliij. A.
Mulieris nose nō virgineū decus negat: s̄ mul
terine^o serus osidit. xix. D. xlv. L.
Mulier in honesta familiaritas fugiēda ē:
exemplū. lxxxij. B. C. cc. l. C. D.
Mulier fort^o qđ dicat. cc. xvij. p. ro. cc. xvij. B.
De muliere chananā et eius fide. lxxxij. per
totū. cc. ix. B.
De muliere samaritana. xlvj. p. totū.
De ea qđ i adulterio deprehēdit. xliij. D. E.
De muliere que fluxū sanguis patiebat: et a
christo sanata: et quid significet. lxxxij. S.
h. c. liij. A. in ff. c. lv. L.
Mundus et oīa instrumenta eius est factus a
deo omnipotente. c. xxxix. B.
Mundū istū qđ aīaī magnū esse dixerūt et
eternū. c. xliij. h.
Qđ stat ex q̄ttuoꝝ elemētis. c. xlvj. D. S.
Mund^o multis modis dicit. xxvij. A. xlvij.
B. lxxx. D. cc. xxxij. L.

Annotatio

- Cur mris malis atterat. l. A. c. xj. A. cc. xlv.
 Amarus est et diligitur. c. xj. L. (P.)
 Quia ruit: et migradū ē. l. J. i me. cc. xlv. Q.
 Compas fornaci. cc. liij. S.
 Aut ridet nos: aut ridet a nobis. ly. D.
 Duobus modis seducit. cc. xlv. A.
 Adūdia inter oēs virtutes insignē locū te-
 ner: qz ipsa sola est q̄ p̄stat videre deum. cc.
 Ubi nō est mūdicia corpis: ibi ha- (xlix. A.)
 bitatio diabolici sp̄s. cc. xlix. B.
 Deus mutat sententiā si tu mutaueris vitam
 xl. S. in fi. c. ij. B. c. ix. B.
- Na**
n Aman syrus leprosus et ab heliseo
 curatus: quid figurabat. cc. vij. p to-
 tum. cc. vij. B. L. D.
- Natiuitates christi duę sunt: vna visibilis:
 altera inuisibilis: vtraq; mirabilis. xij. A.
 xij. S. B. xij. A.
- Una ex utero: altera ex vnda. xxxvj. B.
 Una ex utero: altera ex sepulchro. c. xxxij.
 Quattuor natiuitates valde mirabi- (A. B.)
 les opatus est de^o. xj. L. xx. A.
- Quō semp sit natus: si nō valem^o cogitaret
 credere debem^o. xij. B. J.
- Natus de p̄fe creauit matrē: creat^o de matre
 glorificauit patrē. xij. B. xvj. B.
- Nat^o ē ex virgine m̄fe q̄ ante secula nat^o est
 de deo p̄fe: illa natiuitatē sol^o p̄f: hāc sola
 mater cognouit. xij. A.
- Nat^o est de p̄fis immortalitate: de matris v̄gi-
 nitate: de p̄fe sine matre: de m̄fe sine p̄fe:
 de p̄fe sine tpe: de m̄fe sine semie. xij. A.
 Si illā qua ex patre nat^o (xxvj. A. xxvj. A.)
 est: non possum^o intelligere: illā q̄ ex v̄gine
 natus est frequēt^o recogitem^o. xij. D.
- Nō mireris v̄ginis p̄tū si intelligis deū na-
 sci deuit. xvij. A. D. xix. A.
- Cur p̄ feminā v̄ginē nasci voluit. xij. B.
 Ut de v̄gine nasceret: p̄figuratū erat. xvij.
 B. xx. A. lxxvij. B. in fi.
- Hui^o nonē natiuitatis signū: olim p̄betatū
 fuit. vij. L. xvij. J.
- Quō omnē cogitationē humanā pturbet p̄-
 pter singularitatē: et quę in ea sint miran-
 da. iij. J. v. A. vij. B. xxj. C.
- In xpi natiuitate iura naturę mutat. xij. B.
 Natiuitatē illā mūdus expauit: fides agno-
 uit: infidelitas irrisit: supbia tumuit supata.
 v. B. xij. B. xxj. A.
- Nascēdo mun^o secūditatis attulit nō decus
 v̄ginitatē abstulit: qz v̄ter et diē in q̄ nascēf
 elegit. v. A. i fi. ix. A. xij. C. xij. B. xix. D.
- Nō decebat vt matri p̄ripet v̄ginitatē q̄ no-
 bis afferebat salutē. ix. A. in fi. x. C. in fi.
 Dū v̄tus mūdi nascif: nullus pariedī est ge-
 que sit eminētor (mitus. x. C. in fi. xv. A.)
 v̄tus: partū dedisse v̄gini: aut p̄fectū bo-
 minē de terra creasse: xj. B. xvij. B.
- Sicut nō poterat nisi caro d̄ carne nasci: ita
 non poterat dei caro de femineo utero nisi
 sine generatē p̄dire. xj. A.
- Qui venerat triste legiticare seculū: nascēdo
 v̄ter nō p̄tristauit hospitū. xv. A. xxv. D.
- Nascēdo matri secūditatē attulit: v̄ginitatē
 Nascēte d̄sio nō est abla (nō abstulit. xx. B.)
 ta s̄ cōsecrata v̄ginitas. xxij. B. xxv. D.
- In natiuitate christi nihil sordidū aut inqui-
 natū fuit: exēplū. c. lxxxj. D. i me. c. xxx. Q.
- Nascētis nobilitas fuit in v̄ginitate pariedī
 et nobilitas pariedī in diuinitate nascētis.
 Plus est mirāda miscōia nascētis (xxx. B.)
 q̄ modus nascēdi. xvj. B. xix. A.
- Nō est disputandū de modo: s̄ potius cre-
 dendū et gratias agendū. xij. B.
- Natale christi cū quāta reuerentia sit susci-
 piendū: exemplis p̄bat. j. A. B.
- Natale christi digne suscipere volēs: quę ca-
 uere debeat. j. D. ij. A. C.
- Quib^o ornari debeat v̄tutib^o. ij. A. E. vj. D.
- Quātū antiq; nasciturū desiderabāt. xx. C.
- Dies natal̄ om̄i p̄ ceteris ē honorād^o. xij. B.
- Cur nasci voluit in die p̄ quē factus est ois
 dies. v. A. vij. B. xxj. C.
- Natalis xpi dies gemia ḡfa resp̄det. ix. B.
- huius diei gaudia nullus dignis laudibus
 p̄dicare p̄t. vij. A. x. A. xix. A. xxv. A.
- Testimonia natiuitatē q̄b^o de^o agnoscebat
 p̄s̄q; mirabilia in corpis etate aliqua face-
 ret. iij. B. v. A. xij. D.
- Quid nascēdo nobis cōtulit: et ideo laudā-
 dus: amādus: et adorād^o. v. D. vij. A. x. C.
- Natiuitas christi: sunt spiritales nuptie xpi
 Et si lōge a n̄sa ē diuisa (et ecclie. ij. B. xj. S.)
 nō tū nuptias dānauit: s̄ potētia sup̄ diu-
 nitatis honorauit. vij. B. xvj. C. xxv. D.
- Propter duo nasci voluit. vij. C. xvij. J.
- Christi natiuitas inouat species incipientis
 Quia ex hoīe nascif: nō (seculi. ix. A. xx. A.)
 ideo simplex hō credaf. ix. B. xvj. D.
- Dum p̄sepis patif angustias: mūdus latus
 qui perierat liberaf. ix. D.
- In natiuitate eius oīa gaudent: solus dia-
 bolus cū suis cōtremiscit. x. C.
- Dū infirmus infirma ptulit: vt deus poten-
 tiā exercuit celestem. xj. D.

Notabiliū sententiarū

- Christi natiuitas dei est virtus: prophetę pñuci
ant: spūs sanctus fatef. x. D. xxvj. A. in fi. B.
Natus est hō deus vt liberaret homo reus.
xij. A. B. circa fi.
Natus ē impator vt ablueret pctōr. xij. E. i. fi.
Ideo nasci voluit. xvij. L. xxix. A.
In natiuitate sua magnā nobis spem et cō-
solationē et gratiā cōtulit. xij. F. B. xx. A.
In natiuitate christi qui psciaz bonā hz dul-
cius gaudeat: q̄ malā attēti timeat. vij. A.
Nō natus est sibi sed nobis. xxiiij. A.
Natus sustulit errorem: mortē calcavit occisus.
Natus christo ois gradus te. (c. xxxvij. A.
stimoniū phibet. xx. B. L. E.
Natus paruos q̄rebat. xx. D. i. fi. xxvj. B.
Nemo cōtemnat natū qui vult esse renatus
xx. E. in fi.
Puer natus ē nob et fili dat. expōit. xxj. A.
Lur nascat pegrin⁹ et in diuersorio. xxiiij. L.
Quis sit in die q̄ null⁹ minor erat in terris
a quo tñ incremēta dies sumūt. xvj. D. cir.
fi. xix. D. in fi. xx. E. in fi. xxiiij. A.
Natus est in solsticio hiberno. xxij. B.
In christi natiuitate tria nobis imitanda p-
ponunt. xj. D. in fi.
Natiuitas saluatoris hūilitatē est instrumē-
tū: pietatis mysteriū: et eternę spei manife-
stū remediū. xxij. A.
Ois hui⁹ natiuitatis schola: hūilitatis ē offi-
cina: patiētīę massa: d̄rutis agonia. xxij. L.
In christo nato doctrinā hūilitatis agnosce
etiā nōdū loquēte doctore. xvj. L.
Quōd christ⁹ spiritalit̄ i nobis cōcipit: nascit̄
et nutrit. x. E. xij. B. xvj. L. xx. E.
Natiuitates homis duę sūt: carnalis p̄ma:
secūda spiritalis. xxvij. B. in fi. c. lx. B.
Natiuitas spiritalis habet libertatē: carna-
lis seruitutē. c. lx. B.
Ador vt hō nascit̄ pp̄ba est suę miserīę: p̄co-
nio lachrymosę vocis. l. B. cc. xlvj. A.
Ad natiuitates nil valet stellarum positio.
xxxj. B. xxxiiij. C. lxij. L.
Aues duę discipulorū christi piscantiū qd
ne nebula errorem se- (significēt. c. xlvij. B.
culi significat. c. lxx. A. (iii. p. to.
Ad neophitos sermo. c. xxvj. c. lvij. et. c. lx.
Lur eoz habit⁹ mutet. c. lvij. A. c. lxij. B.
Lur in octauis eoz capita reuelent. c. lx. B.
Qualia seruabūt: et a q̄b⁹ cauebūt. c. lxij. L.
Exhortatio ad neophitos: vt bonos et non
malos i ecclia imitēt. c. lx. E. D. c. lxiiij. A.
Nicodem⁹ ideo occulte petijt corpus iesu vt
celaret: non vt piculū p̄caueret. c. xvij. E. c.
Nobilitas mala est q̄ se p̄supbiā (xxxij. A. No
reddat ignobilem. c. xxvij. A.
Noc exemplar tolerantię fuit. xlvj. L. D.
Noc et si tacebat voce: ope p̄dicabat: silebat
lingua: fabricatide arcę clamabat. lxix. D.
Quid significet q̄ vineā plātans inebriat: et
experrect⁹ minor filio maledicit. c. l. L.
Quod nomen dei nō p̄t hu- (c. liij. A. in me.
mano ore p̄ferri. c. xcix. F.
Nō accipias nomē dei inuanū et. exponit.
xcv. B. xxvj. L. E. B.
Noticia: vide Cognitio.
Noc p̄ secreto ponit. c. vij. F.
Pro infidelitate ponit. cc. xxxvij. L.
De numero ternario: et eius mysterio. liij. B. Hu
lxvij. D. lx. B. L. D. F. lxj. B. c. lvij. C.
Quid significet numer⁹ septenari⁹. xcvi. B.
De numero denario et ei⁹ (F. c. xlvij. E.
mysterio. c. xxvij. B.
De mysterio numeri q̄dragenarij. lxiiij. A.
Numer⁹ quāgenari⁹ quō p̄stet ex (lxix. B.
quaternario et denario: et significat remissi-
onē pctōr. c. lvij. L. circa fi. c. xxvij. B.
Numer⁹ centū quinquaginta tres quid signi-
ficat. c. xlvij. D. in fi. c. liij. B.
De nuptijs spiritalib⁹ christi et ecclie. iij. J.
in fi. lk. xxj. B. xlj. C. cc. xlvij. B.
De nuptijs filij regis. cc. xlvij. A.
In ipsi⁹ nuptijs: deus pater remittit quic-
quid offenderit mūdus. xxj. F.
Ideo nuptijs christ⁹ interfuit. xlj. A.
Qui ante legitimas nuptias v̄ginitatē suā
violauerit: b̄ndictionē nuptialē non mere-
bit accipere. cc. xliij. E. in medio.
Ante nuptias legitimas corrupti: corpe vi-
uentes aīa mortui sunt. cc. xliij. B.
Qui nuptias primas vel secūdas damnat:
anathema sit. c. xcj. F. in medio.
In nuce tria sunt: coriū: testa et nucleus: et
q̄d significet. iij. D. xcix. B. C.
Significat vitam. xcix. C.
Bduratio nō dei potētia cōpellente ob
o p̄fici: sed remissione vel indulgētia
generat. lxxxvij. B. E. F.
Cur obduret quosdam p̄cendo et flagellādo
et quosdā flagellādo obdurari nō pmittat.
Cū abfuerit gra dei tūc obdu- (lxxxvij. C.
rat hoīem sua neq̄cia: exēplū. lxxxvij. D.
Cur de⁹ nō oēs ita castiget: vt nullū p̄tra se
obdurari pmittat. lxxxvij. E. F.

Annotatio

- O**bduratio nō nīss ex desperatiōe nascitur.
Lū indurabo dñs dñs: sen. (lxxxvij. B. S.
 tentiā prulit: quā se facturū pmiserat non
 quā iaz fecisse monstrabat. lxxxix. A.
Obedire cur debeat homo deo. cc. xxx. B.
Oblatōes ad altare iō sūt faciēde. cc. xvj. B.
Obstetricū misteria nō sūt necessaria qbus
 deo puenit ad aias liberandas. lxxxix. B.
Occidēs: exponit. xc. E.
Occidit q occidēdū tradit. c. xvij. D. cir. fi.
Qui ideo nō occidit: qz timet hominē iudi-
 cem: nō ideo innocēs erit. xcvi. L. in me.
Qui se occidit dum querunt ad vitam: et si
 bi auferendo p̄sentem: abnegant et futu-
 ram. cc. xxij. H.
Qui isē occidit peior est parricida. Ibidē.
Se occidit et primū: qui male vitę p̄bet exē-
 plū. c. lxx. E. cc. xxxj. J. cc. xxxij. E. cc. l. E.
Qd occidim⁹: agimus vt nō sit. c. xxxvij. B.
Tria occidit animā capitaliter. c. xx. F.
Oculis dei nō solum acta n̄ra sed et cogitata
 patent. lxxij. E.
Oculi primorū parentū apti sunt ad intuen-
 dum: nō ad videndū. xlv. F.
Discat viri cauere oculos sc̄m̄az cū et amāt
 et nolūt amari. lxxxij. A. in fi.
Odii est ira inueterata: et animā facit homi-
 cidā. cc. xxx. B. cc. xxxvij. S.
Odii trahi compaf. cc. xxxvij. S.
Odiens fratrem nō dormiens sed mortu⁹ cre-
 dend⁹ est. j. D. circa fi.
Qui aliū odit sibi p̄us nocet. cc. xxxvij. S.
Qui alteri vult nocere: odio se p̄uus cruci-
 at: exemplū. lxxxij. E. F.
Quē descendat in gehennā ignar⁹: et cecus p̄ci-
 pitef in penam. lxxxij. F. in fi.
Nō odias hoīem sed vitia: exemplū. lxxxij.
 E. F. xciiij. h. cc. xxxvij. F.
Odii inimicorū cur pmissuz fuerit i lege ve-
 cōtra odij venena redde cha. (ter. lxx. A.
 ritatē et hūilitatē antidotū. lxxxij. F. i fi. S.
Odii aīq̄ amor neq̄ciz: et ecōtra odii neq̄ciz
 amor animę. cc. lvj. B.
Nisi oderis te qualē te fecisti et qualē deus
 odit: nō potens esse qualē te deus fecit: p̄-
 bas exemplo. xcvi. L. i fi. Ad. cc. xxxvij. E.
Olla succensa peccatorē significat. xcix. C.
Oleū cūctis liquorib⁹ supnatat. xlij. B.
Significat charitatē. c. lxxvij. E. cc. vj. C.
Significat misericordiā. cc. vj. B.
Si oleo charitatē volum⁹ abūdare: si solū bo-
 na: si et mala vasa debem⁹ diligē. cc. vj. D.
Significat adulationē. cc. xlvij. C. in fi.
Opera trinitatis sunt indiuisa: quēdā tñ ad op̄
 singulas psonas referunt: exēpla. ij. A. B.
De⁹ opaf magna quō parua. lxxij. h. in me.
De⁹ sic i nob opaf: vt et nōs opemur. xciiij. L.
Cum opus dei sit iusticia: quō opus dei erit
 vt i christū credam⁹. cc. xxxvij. A. cir. fi. B.
Quid sit opa tenebrarū deponē. iij. A. B.
Opa bona filij boni: sed int̄ istos p̄mogenit⁹
 est fides. xciiij. F. in me. xc. F. in me.
Oro qd sit: et q̄ eius vtilitas. cc. xxx. B. S.
Oratiōis virtus. xciiij. D. E. (xxxvij. h.
Si oras mereris: si non oras nil mereris. cc.
Oro ē res spiritalis: et tanto acceptior quāto
 suę naturę implet affectū. c. lvij. D.
Cū oram⁹ deo colloquimur. c. xij. B.
Nō est orandū vt fruct⁹ placēdi expectef ab
 hominibus. lix. J.
Quid sit orare clauso ostio cubiculi. Ibidē
 et. li. D. c. lxxxj. L.
Oratio duas alas habet. lix. J.
Bona est oratio cū ieiunio et elemosyna: q̄a
 ofo iusti clavis est celi. cc. xxvj. A.
Licet alta sit terra: altrū celū: audit tñ deus
 hoīs linguā si mūdā habet p̄sciam. Ibidē.
Oro p̄dest viuus et mortuis: exēplū. xcviij. L.
Quę sint quę oratiōibus ad impetrādā dei
 pietatē aditū faciāt. c. lxxxj. L. D.
Oratorū oīs locus est. c. xxx. D.
Lur stantes adoram⁹ et ad oriētē. c. lxxxj. E.
Orare quę primo loco aut quę secūdo debe-
 amus. li. D. circa fi. E.
Orandi formā ideo nobis christus p̄ aplos
 tradidit. c. xxxvj. A. c. xxxv. A.
Qui te docuit orare: ipse p̄ te allegat p̄cem
 quia tu reus eras. c. lxx. A.
Omnes ad ofones inuitat q̄ omnib⁹ patus
 est tribuere pietatē. c. lxxxj. A.
De oratiōis instātia: exponit p̄bola euāge-
 lica. c. lxxj. p̄ totū. et. c. lxxxj. Q. i me. R. i fi.
Oratio dñica tota exponit. c. xxxvj. c. xxxv. c.
In ofone dñica tres petitiō. (lxxxij. p̄ totū
 nes ad vitā ęternā: et quattuor ad p̄sentem
 p̄tinent. c. xxxv. E. c. lxxxij. L.
In ea oīs species ofonis p̄tinet. c. lxxxij. C.
Quō septē petitiōes correspōdeant beatitu-
 dinibus. c. lxxxij. E. in fi. F. S.
Oro dñica delet vt baptism⁹ peccata. c. xix.
Quę breuitate cōplef nō diffi. (S. circa fi.
 ale discat: et facile retinet. c. xxxvj. F.
Orādum est pro ecclesia vniuersali propter
 duo. c. xvj. A.

Notabiliū Sententiarū

- Orandū est p bonis vt pficiant r p malis
vt cito se corrigant. cc. xliij. A.
- Orare debemus p inimicis exemplo christi
r scōrū. c. xxx. D. P. cc. xxxvij. B. i. fi. J.
- Lū dñs iussit orare p inimicis dura quidē
pcepit sed magna pmisit. cc. xliij. K.
- Cur orare pcepit p inimicis cum scripture
huic cōtrariari videant. lix. L. D.
- Qui orat vt moriat inimic⁹ inuide maledi-
ctionē incidet. c. l. L.
- Op orationē multi inimici facti sunt ami-
Oratio beati Augustini (ci. cc. xliij. AD.
quā semp dicere cōsueuerat post sermōes.
xlvij. F. in fi.
- Os christi euāgelij ei⁹. cc. v. A.
- Oues q perierūt dom⁹ israel que fuerunt.
Uina ouū late pa. (lxvij. B. C. D. E.
tēt: crasse aut ppauce sunt. c. lxx. E.
- Quis tunc infirma dicit qñ sibi tēptatiōes
pfuturas nō credit. c. lxx. F.
- Oues meq vocē meā audiūt rē. exponitur.
(c. lxx. D. in fine. P. Q. R.
- Pal Aleq egyptioꝝ qd significēt. lxxxij.
p L. in medio. lxxxv. p totū. lxxxix. B.
- Palea qd faciat i fornace aurificē. cc. liij. F.
- Palliū duplex quid sit. cc. xvij. D.
- Panē angeloz m̄ ducavit homo: exponit.
c. xxvij. B. c. xxxv. L.
- In sudore vult⁹ tui vesceris pane tuo: expo
Panis noie quid intelli (niē. xlvij. L. D.
gat: r cur nisi qñdianus petat. c. xxvij. L.
c. xxxv. L. c. lxxxij. F.
- Detrib⁹ panibus cōmodādis p amico de
via reuertenti. c. lxx. B.
- Par Paracletus grece: latine dicitur cōsolator.
Sicut de paradiso diabolus (c. xciiij. B.
hoiem deiecit: ita christ⁹ reduxit. c. xx. D.
- Claudebatur p̄uicatori r reserat latroni.
Clauis peccatorib⁹ r incredū. (c. xxij. D.
lis: reserat iustis et fidelib⁹. c. xxxvj. C.
- Honor paradisi est talē habere dñm q pu-
blicos r meretrices dignos faciat para-
disi delitijs. c. xxx. F.
- Paralyticus p rectū dimissus r a christo sa-
natus: quos figuret. c. lxx. B.
- Si frequenter parit delinquenti: peccator
nō pficit ad salutē. xxvij. E. in fine.
- Parentes de quibus debent informare su-
os filios. c. xvij. E. c. lxxij. C. cc. xv. B.
- Paruuli quō nō sensu sed malicia eē debea-
mus. xlvij. L. in medio. D.
- Par Pasche mysteria magna r mirāda i antiq̄s
iudicorū libris fuerunt reseruata r quodā
velamie littere tecta. c. xxxij. A. c. xlix. L.
c. liij. A. B. c. lxxij. A. (liij. B.
- Cur primo mense r in plenilunio celebret.
Pascha christi ē regnū celi: salus mūdi: vi-
ta credentiū: occasus infirmi: gloria super-
noz: resurrectio mortuoz. c. lxxij. A.
- Significat eternā beatitudinē. lxx. A.
- Pastor esse nō pōt q pane vite gregem sibi
creditū pascere nescit. xxxvij. B.
- Pastoris est p̄hibere ne fiat quicquid non
licet: gregis est audire vt faciat. c. lxxvj. L.
- Sunt q pastoz noie gaudere (c. lxx. D.
volunt: r pastoris officiū implere nolunt.
- Prima causa cur arguunt q se (c. lxx. A.
iplos r nō oues pascūt. c. lxx. B.
- Si liceat pastori de lacte gregē sumere ad su-
stētādū victū: r qd sit lac sumere. c. lxx. L.
- Lū pastores lanā honoris ab ouib⁹ accipi-
unt: nō ideo debēt errantes nō corripere.
Cōtra eos q errātes r infirmas (c. lxx. D.
oues nō solū nō curant: sed r fortes r pin-
gues necant male vite exēplo. c. lxx. E.
- Pastor tūc qd infirmū ē p̄firmat r cōfractū
Sic errantē r pereuntē (colligit. c. lxx. F.
inquiret vt reuocet. c. lxx. B.
- Negligētia pastoz disp̄so ē ouū. c. lxx. J.
- Cōminatio dei pastozib⁹ malis seiplos nō
oues pascentibus. c. lxx. K.
- Deus reuocat oues suas a pastozib⁹ ma-
lis: monēdo ne faciant qd mali pastores
faciunt. c. lxx. L.
- Nō excusat malum pastozē si errantis ouis
pellem ostendat patrifamilias ei⁹ vitā in-
quiret i. Ibidē.
- Quid sit q pastor visitat r cōgregat gregē
dissipatū in die nubis r caliginis r in mō-
ribus pascit. c. lxx. H.
- Quid sit pascere in iudicio. c. lxx. D.
- Q in vno bono pastore omnes boni pasto-
res sint. c. lxx. P.
- Pastores boni de bonis ouibus sunt: sed
omnes boni pastores in vno sunt. Ibidē.
- Sub vno pastore oēs pastores vnā vocem
nō diuersas habēt: ideo oues sequunt vo-
cē vnius pastoris. c. lxx. Q.
- Ubi pascis: vbi cubas i meridie: exponit.
In alijs pascit ecclesia: in (c. lxx. S. L.
alijs nō pascit: in alijs cubat: in alijs non
cubat. c. lxx. U.
- Passio christi p̄figurata fuit. lxx. B. L.
- In passione christi maxima relu cet chari-
D

Annotatio

tas. xlvj. k. l. ad.
 In passione christi agnoscit hō quātū va-
 let: et quātū debet. c. xx. f.
 Passio christi p̄ciū est orbis et signū dilectio-
 nis. c. xliij. A. B. c. xx. A.
 Cur in passione accusatus siluit. c. xvij. A.
 De passione dñi et iuda. c. xvij. p. totum.
 Passio christi nostra est vita. c. xxij. B.
 Passus est sine culpa penā: ut culpā solue-
 ret et penā. c. xxxix. L.
 Quod passus sit scdm humanitatem nō scdm
 deitatem: p̄figuratū fuit. lxxj. E. c. xix. L.
 Quod passus sit vere nō putatiue: nō scdm il-
 lā substantiā quē assumpsit: sed fm illā q̄
 assumpta est. c. xcj. E. c. xcij. L.
 Si quis crediderit christū hoīem impassibi-
 le fuisse: anathema sit. c. xxix. B.
 Si quis crediderit filiū dei deum passum:
 anathema sit. c. xxix. B. c. xliij. D.
 Si quis dixerit q̄ in passione dolorē sentie-
 bat filius dei deus: et nō caro cū aīa quā
 induerat scdm formā serui: anathema sit.
 In passione dñi nec muta elemē. (c. xxix. L.
 ta tacuerunt. c. xliij. A. c. xvij. E. c. xx. E.
 c. xxj. E. in fine. c. lxxj. S.
 In passione sua nos docuit qd toleremus:
 in resurrectione qd sperem: q̄ in passione
 opus: in resurrectione est merces. c. xix. D.
 Passio christi exēplū est infirmoz. c. lxx. f.
 Deo pater nō ante deo esse cepit et postea pa-
 ter: sed sine vllō initio et deo semp et pater.
 c. lxxj. L. circa fi. c. xxxj. B. circa fi.
 Quod sit deus immēsus: eternus: incōphensi-
 bilis et inestimabilis. c. xc. D.
 Nō possum patre cōfiteri eternū nisi cōfi-
 teamur etiā et filiū eternū. c. xcj. B.
 Nō q̄si ex cōiugio habet filiū. c. xcix. B. D.
 Idē exēplo p̄bat. c. xcix. &
 Quod habet filiū et nūq̄ sine filio fuit: auctori-
 tate gētilium ostendit. c. xcix. E. f.
 Idē p̄bat auctoritate legis. c. xcix. S. vsq̄
 Idem ex p̄phetis. c. xcix. L.
 Nunq̄ sine filio: q̄ nunq̄ sine ratione fuit.
 Pater pater est et nūq̄ nō (vj. f. c. xcix. y.
 fuit pater: et qd pater loquit filiū loquit: si-
 militudine ostendit. c. xcix. &
 Nō est sine filio. c. lxxix. L. circa finem.
 Nūq̄ nō pater fuit. xxxvij. k. iij. E.
 Sine filio credi non pōt: q̄ licet sit distincta
 p̄sonarum p̄prietas: est tñ vna inc̄sc̄rēta
 maiestas. c. xv. C.
 Pater hoc habet p̄p̄riū. xxxvij. L.

Idē est patre dicere et ingenitū. xxxvij. S.
 Pater nec filij nec sp̄s sancti p̄ (c. xxxix. A.
 sonā aliq̄i excludit s̄ semp pat̄ ē. c. xcj. L.
 Quod nō sit filiū nec sp̄s sanctū. xxxvij. L.
 Pater in hoc p̄p̄riū nomē q̄ pa (c. xxxix. A.
 ter est qui filiū genuit: nō volūtate nō ne-
 cessitate. c. xxv. B.
 Si q̄s dixerit patre eē filiū vel eūdū eē para-
 clitū: anathema sit. c. xxxix. B. c. lxxix. L.
 Si q̄s cōfiteat patre natū: incarnatū aut pas-
 sum: anathema sit. vj. f.
 Si maior est filio iā nō vn̄ est deo sed duo.
 Pater noster q̄ es i celis rē. ex. (c. xcix. L.
 ponit. c. xxvj. A. c. xxxv. A. c. lxxij. L.
 Ut patre se deo vellet vocari ab hoīe: pieta-
 tis fuit. c. xxij. A.
 Quod sit pater noster p̄ gratiam. iij. E.
 Sub patre celesti oēs fratres sunt dñs et
 seruus: imperator: et miles: diues et paup̄.
 c. xxxv. A. c. lxxij. D.
 Ibi est pater noster vbi nobis p̄parat herē-
 ditas. Ibidē.
 Patris similitudinē actus indicēt sobolis.
 Pater maloz diabolus est: nō ex (lxxvj. B.
 ipso nascēdo: s̄ ipsi neq̄tiā imitādo. l. L.
 Patrimonij qd habes si oparis tuū est: si
 cessas alienū est. lxxvj. B. cc. xxv. L.
 Cur diuidis illud heredi tuo et non christo:
 lxxvj. B. post mediū.
 Patripassiani q̄ dicant. c. xcix. B. in fi.
 Patientia dei est nō negligentia cū diu pec-
 cātes tolerat: exēplū. c. ij. A. cc. xxj. B. L.
 Patientia dei qua malos expectat nō sit ex
 aliqua passione. cc. xxij. A. (c. xxij. A.
 Virtus animi q̄ patientia dicit donū dei est.
 Patientia a patiēdo nomē accepit. Ibidē.
 Patientia hoīs recta et laudabilis hęc est.
 Quid intersit inter patien- (c. xxij. B.
 tes et impatientes. Ibidem.
 Quanta patiunt amatores seculi nō inveni-
 tabili necessitate: s̄ culpabili volūtate: q̄
 qdāmodo vidēt licite insaniē. cc. xxij. L.
 Nō sine causa patiunt mali homines ma-
 la ista mundi. c. xxxix. C.
 Patientia laborum facit vis desideriorum.
 Quod p̄pter cupiditates ex (cc. xxij. B. R.
 plendas q̄ eis flagrant multa dura et acer-
 ba patientissime sustinet: q̄ licite estiman-
 tur et legibus cōcessē. cc. xxij. D.
 Multa quidā patiunt p̄ apertis sceleribus
 nō vt ea puniāt: sed vt ea p̄petrēt: quozū
 patientia nec mirāda nec laudanda: exē-

Notabiliū sententiarū

plum. cc. xxij. E. cc. xlv. lb.
Patientia comes est sapientie: non famu-
la concupiscētie: amica bonę cōscientie: nō
inimica innocētie. cc. xxij. E. in fine.
Quādo causa patiendi bona tūc patientia
vera est: qz nō omnes q̄ patiūntur participes
sunt patientie: sed qui passione recte vtun-
tur. Lū patientia tenet in cri (tur. cc. xxij. S.
mine: tūc multū errat in noie. Ibidē.
Cum tanta patiūntur hoīes pro his que pe-
reunt ac salute carnis: quāta sustinere de-
berent p̄ vita beata: auctoritate ostendit.
xlviij. S. cc. xxij. S.
Anima nō solū p̄ patientiā possidet cū tor-
quent mala aliqua: sed cum p̄ patientiam
corpus ipsum ad tēpus affligit vel amit-
tit: vt felix immortalitas cōpet. cc. xxij. lb.
Oportet patienter ferri qd̄ festināter nō po-
test auferri. cc. xxij. J.
Patientia anim⁹ partim vt̄ in seipso: partim
in corpore suo: et qd̄ patientie certamen ma-
ius sit. cc. xxij. J. lb.
Adeius est patienter oīa p̄ferre q̄ sibi impa-
tienter mortē inferre. cc. xxij. lb.
Patientie p̄cepta ex scripturis ostendunt.
Patientia sup̄borū falsa est (cc. xxij. D.
qm̄ ea sup̄ p̄tati attribuit. cc. xxij. P.
Cur false patientie p̄t sine dei adiutorio vo-
luntas humana sufficere: verę autē nō nisi
desuper adiuta et inflammata nō sufficit.
cc. xxij. D.
Ideo quisq̄ ad p̄ferenda mala durior est.
cc. xxij. lb. in medio.
Patientia iniquoz nō est desursum descen-
dēs a patre luminū: sed terrena non cele-
stis: animalis nō sp̄ntialis: diabolica non
deifica. cc. xxij. P. in fi. lb. in fi. et. S. i. fi.
Patientia vera in nobis esse nō p̄t sine cha-
ritate dei: que in bonis oīa tolerat: que si
de se gloriē ē tāq̄ si de stupore morbi nō
de robore sanitatis gloriē. cc. xxij. Z.
O homo per se ex quattuor inclinā ad p̄-
ferenda mala: que nisi diuinitus adiutus
sustinere nō p̄t. cc. xxij. & p.
O patientia iustoz sit donū dei: aucto-
ritas ostendit. cc. xxij. AA.
Qui patit̄ nō habēs charitatē i aliq̄ scisma-
te cōstitut⁹ ne neget xp̄m: nō ē culpāus s̄
laudād⁹: licet ei nō sufficiat ad regnū celo-
rū obtinendū: valet tñ ad extremi iudicij
supplicij tolerabilib⁹ subeundū. Ibidē.
Utrum talis patientia sit donum dei.

cc. xxij. BB. LL.
Patientia pauperū nō peribit in finē: expo-
Paul⁹ a paululo: id est (nis. cc. xxij. DD. Pau-
modico dicit: qz humilis fuit. xlvij. E. lb.
Cur sibi nomē mutatū sit. xlvij. L.
Paulus elisus ē p̄secutor: et erectus p̄dica-
tor. xlvij. L. E.
Abagis erat virtutum q̄ verborū magister.
Tale se cōfiteb̄ peccatorē vt oīs (xlvij. L.
peccator non desperet: quia ipse veniam
meruit. xlvij. A.
Dauptas christi qd̄ nobis attulit. cc. xij. C.
Pauperū caput christ⁹ est. c. x. lb. cc. xij. C.
Cur pauperes christ⁹ assūpsit. cc. xij. L. E.
Tibi delictus est pauper et. exponit. liij. L.
c. x. p̄ totum.
Pauperū duo sunt genera. c. x. A. (D. E.
Paup nō cōtemnat diuites pauperes. c. x.
Paup sup̄bus omnib⁹ displicet: quia est in-
tolerabilis. c. x. B. D. cc. xij. A.
Qui paup est nō suffert increpatōes: expo-
nit. cc. xij. AB. lb.
Nō est de paupertate gloriandū. cc. v. L.
Pauperes querāt sufficientiā: et refrenēt cū
paupertate nostrā deo (piditate. cc. v. L.
cōfiteri debem⁹. cc. xij. D.
Paupes ideo nō sunt despiciēdi. ij. L. in fi.
Tale se quisq̄ pauperi (D. cc. xv. D. E.
exhibeat: qualē sibi aliū si ipse paup esset
vellet exhiberi. lxxvj. A. (c. lxxvj. B.
Pauperes de⁹ esse voluit pp̄ duo. vij. J.
Dauptas nō ē timēda: s̄ iniqtas. cc. xv. C.
De laude pacis. c. lxx. A. c. lxxij. p̄ totū.
Pax ē serenitas mētis: tranquillitas aig: sim
plicitas cordis: amoris vinculū: consortiū
charitatis. c. lxxij. A.
Pax est dilectōis mater: cōcordie vinculū
et pure mētis indicij manifestū. c. lxx. B.
Pax plebis: gloria sacerdotis: et parētū leti-
cia: p̄fecta charitas filioz. c. lxx. c. lxx. D.
Pax est hereditas christianoz. cc. B.
Nō vult fili⁹ dei dici q̄ pacē noluerit ample-
cti. Regat sibi patrē deū q̄ pacificus esse
contemnit. c. lxx. A. c. lxx. A.
In pace christ⁹ suos dimisit quos in pace
inuenire voluit. c. lxx. A. c. lxx. C.
Si vnitate pacis nō habet: meritū christia-
nē virtutis vilescit i cūctis: nec puenit ad
vocalū filij nisi p̄ nomē pacifici. c. lxx. B.
Plātare pacē radicē dei est (A. c. lxx. A.
et euellere penit⁹ inimici. c. lxx. D.
Pax p̄ceptū regalib⁹ cōseruāda ē. c. lxx. L.

Annotatio

De omnibus virib⁹ sit custodienda: q^z de⁹
 semp in pace est. c. lxxix. L.
 Si pacē tēporalē desideram⁹ nō dissimule/
 m⁹ pacē cū primis custodire. c. lxxxiij. B.
 Pax cū bonis et deū timētib⁹ est custodien/
 da: nō cū iniqs et sceleratis qui pacē inter
 se habent in peccatis. c. lxxvj. B.
 Pax cū bonis et bellū cū vitijs semp ē habē
 Si fracta fuerit: iā nō erit pax: (da. Ibidē.
 nec ē illibata apud quē fides integra nō ē.
 Sine pace nō suscipit sacerdotis (cc. C.
 oratio: nec plebis oblatio. c. lxxvj. L.
 Qui posuit fines tuos pacem et. exponit.
Pecc Peccatū primū hoīs totū mū (c. lxxviij. L.
 dū decepit: vt nullū esset remediū salutē
 nisi per christum. xliij. A.
 Quod ostendit figuraliter. c. v. D. E.
 Peccatū primū oīm maloz cā ē. c. xxxix. L.
 Quā dura sit ei⁹ cōditio pbat remediū ma/
 gnitudo. xxix. L.
 Illud soluere potuit q^z sine pctō vnerat.
 Unde cōtrahat. xlv. f. (xlv. f. in fi.
 Sine peccato nemo viuit quātūlibet iust⁹
 nec infans vni⁹ diei: non ex eo qd cōmisit
 sed quod cōtraxit. vij. B. xliij. B. in fine.
 L. lxxxiij. D. c. ix. L. c. xxvj. D. c. xxxv. D.
 c. lxx. B. cc. xxij. L. et. cc. xlvj. A. in fi.
 Peccatū originale cōtrahit oīs qui ex con/
 iunctione viri et femine nascit. xliij. D.
 Qui sine peccatis vitā istā se transire posse
 putat fallit. lxxij. B.
 Sicut sine pctis minutū null⁹ vnq^z fuit aut
 esse poterit: ita sine capitalib⁹ criminibus
 auxiliāte deo eē possum⁹ et debem⁹. lviij. A.
 Nō peccare est legis pcepta seruare. lix. f.
 Peccatū omne aut fit i aīa p cōsensum pra/
 uē suggestiōis: aut male vtēdo corpe ad
 ledendū primū: aut ad corrupēdū seipsū.
 Omnia peccata hoīm aut ad (c. lxxxiij. B.
 corruptelā prinēt flagitioz: aut ad facino/
 ra nocēdi. xcvj. D. circa finē.
 Quē sint peccata criminalia et quē venia/
 lia q^z elemosynis redimi possint. xcvj. L.
 Mortaliter peccat q^z periculo peccati mor/
 talis se ingerit. cc. l. D. E.
 Pctā ad mortē et nō ad mortē q^z sint. lix. C.
 Pctā q^zridiana sine qb⁹ hęc vita non agit p
 tria dimittunt. c. lxxxiij. B. L. B. xcvj. S.
 Peccatoz remissio in ecclesia nō solum per
 baptismū: s^z etiā p orationē dominicā di/
 mittit. c. xix. B. c. xxiiij. D. c. xxxj. D.
De dimittant⁹ peccata p ignē tribulationis

lxxxiij. L. D. E. cc. xxij. L.
 Nō sunt cōtemptibiliter cōmittenda: q^z nō
 refert vtrū minutis an magnis intereas.
 xcvj. S. cc. xliij. E.
De minutis cresētib⁹ addūt etiā crimina/
 lia: et cumulū faciūt et i desperationē demer
 Magna est cautela (gūt. lxxxviij. B. S.
 peccati: pntiā dei semp timere. cc. xliij. D.
 Peccare nō deberet quis etiā si de⁹ impuni/
 tatē pmitteret. liij. L. in fine. xcvj. L.
 Aliud ē nō peccare timore pēnē: aliud amo/
 re iusticię: exemplū. xcvj. B.
 Si nō times peccatū vel time q^z ducit pec/
 catum. cc. xxxix. S. in fi. L.
 Nō est peccandū spe veniē nec cū despera/
 tione. liij. L. lviij. A.
 Nō q^z peccat sed q^z in peccatis pseuerat odi/
 Qui peccatis pctā (bilis est deo. lviij. A.
 addūt: difficulter sanant: exemplū. lviij. B.
 Pctā pterita nō nocēt si non placēt. lxxij.
 Si peccata nostra nos (S. c. lxxxj. B.
 superāt: pccū quo redēpti sum⁹ de⁹ nō con/
 temnit. c. ix. L.
 Peccata cōtrarijs curant. lxxxv. D.
 Peccandi licentia frangit dum iniquis mo/
 dus imponit. xcvij. L. cc. xxxviij. L.
 Peccata nostra iudices nos sentiant nō pa/
 tronos: accusatores nō defēsores: q^z si tu
 agnoscis de⁹ ignoscit. lxxxviij. B.
 Multi se assidue peccatores cōfitent: quos
 tū peccare delectat. vij. B.
 Semp magis dorsum q^z faciē ponūt in fa/
 ciem iusti. lxxxj. B.
 Sicut deficit fum⁹ et sicut fluit terra a facie
 ignis: sic pereāt pctōres: exponit. c. ix. p to/
 Peccatores quomodo pereūt. tum.
 et non pereunt. Ibidem. f.
 Qui sua peccata excusant: fumo companf.
 Pecunię nomine intelligit (c. ix. B. L.
 quicquid possidet: et dicitur a pecore quia
 antiqui totum qd habebant in pecorb⁹
 habebāt. cc. xxxix. B.
 Pecunia nō te facit beatū: q^z luci cōpata vi/
 lescit: et sine ea videri nō pōt. cc. xxxix. P.
 Facile eā poteris amittere si in lucrū nolue/
 ris erogare. lxxvj. B.
 Seruata castib⁹ fuit: q^z in misericordia refer/
 uat pmiū futurū acquirat. Ibidem.
 Pectus tūdere est qd in pectore latet argu/
 ere. xlvij. A.
 Qui pectus tūdit et nō corrigit: peccata solli/
 dat non soluit. cc. xxxix. D. in fi.

Notabiliū sententiarū

Pen Quos pena tpalis p scelerib^o nō affligit: il-
los pena eterna insatiabili tormētōrū pro-
sequit dolore. cc. xxxviij. E.
Penas peccatorū nemo vt sunt cōsiderat: q̄s
metueret si crederet: si autē crederet caue-
ret: si caueret euaderet. c. lxxvj. D. in fi.
Graues sint. c. lxxxj. E.
Pgnitere de^o dicit sine alicui^o prauitatis cor-
reptione. xl. L. cc. xxij. A. in fi.
Pnia in deo dicit mutatio sentētię nō iniq̄
Pgnitere ē trāfacta pec^o (sed iuste. c. ix. B.
cata deslere: z eadē nō iterare. lxxvj. C.
Est pctā dimittere: z mores mutare. lviij. D.
Sic quisq̄ peniteat vt q̄ diu uiuat semp cri-
mina nitet effugere. lvi. A.
Penitentia certā non facit nisi odiū peccati
Pnia vera est: q̄s q̄s sic (z amor dei. vij. B.
cōuertit vt non reuertat. Ibidem.
Displiceat tibi q̄ es: possis eē q̄ nō es. c. l.
Parū est pgnitere: (A. cir. fi. cc. xxxviij. E.
pctōrē nisi pgnitētiā egerit: nec ad emēdan-
da crimia vox penitētis sola sufficit. lviij. B.
In pnia duplicē dz hfe stertū pctōr. lxxvj. C.
Pgnitētia vera nō annoz numero censet: s̄
animi amaritudine: qz de^o nō tā longitūdi-
nē tps q̄ affectū pgnitētis pēsat. lxxvj. D.
Pnia mutat hoiem in melius: s̄ nec ipsa vi-
det aliqd pfutura si ab opibus misericor-
dię sterilis fuerit. l. P.
Pnie digni fruct^o q̄ sint. Ibidē. et. lxxvj. L.
Pgnitētia corrūpit: si eis p q̄b^o q̄s pgniteat
rursus inuoluat malis. c. lxxxj. E.
Quidā vocant pgnitētes: z nō st. c. xliij. B.
Tpe pgnitētiā non oportet nimio risu: aut
incōgruo cachinno dissolui. c. lxxij. A.
Pgnitētes ideo multū debent diligere desū.
vij. B.
Nō erubescat pgnitere: qui nō erubuit pec-
Ideo quidā pgnitere differūt (care. lviij. F.
qz longā vitam sperant. c. xliij. B.
Cōtra eos qui pniaz denegāt: aut pgnitēti-
bus estimāt veniā denegādā. c. lxxxj. E.
Pgnitētib^o est credenda peccatorū remissio:
q̄ auctoritatib^o probat. Ibidem.
Per pniaz plures plapli repati st. c. lxxxj. S.
Hunq̄ spernit de^o pgnitētiā: si sincere z sim-
pliciter offerat. Ibidem.
Cito pgnites: tam cito deus mutat sentē-
tiā. xl. B. in fi. c. ij. B. c. ix. B.
Pnia ideo nō est differenda ad vltimū vitę
tempus. xliij. F. lviij. B.
Pgnitendū ē statim post pctm: ne ampli^o pec-

cādo fias incurabil: exēplū. lviij. B. C. D.
Lito ē pgnitēdiū p pctm. lxxxviij. B. c. ij. D.
Pgnitētib^o de^o indulgētiā repromisit: s̄ nō
vtrū pgnitere debeāt. lxxvj. B. c. xliij. B.
Pniaz iūne differre stultū z piculosū. c. xx. B.
In extremis pctēti nō est denegādā. lviij. B.
Pnia infirma ē que ab infirmo pctit: timeo
ne z ipsa moriat. Ibidē. (ra. c. ix. E.
Tūc pnia est fructuosa: qm correctio est libe-
Apud inferos nō est pnia ad salutē. Ibidē.
et. c. lxxxj. S. in fi. cc. ix. E.
Pentecoste quid sit. c. lxxxij. A.
Perdix fouet q̄ nō peperit: fecit diuitias sed **Per**
nō in iudicio zē. exponit. c. lxxv. D.
Perdix cōtentiosa est auis: z cōtendēdi stu-
dio capif: z figurat hereticos. c. lxxv. D. cir.
Peregrin^o ē q̄ nil in hoc mūdo pos- (fi. B.
sudet. c. xxviij. D. (esse. xlix. B.
Perfectio homis est inuenisse se nō pfectum
Perfectus vt deus nemo esse pōt. lxx. F.
Diabolus nō psequit nisi bonos: q̄s figura-
liter ostendit. lxxxij. B. C. lxxxv. A. B.
Abali cū psequunt bonos in corpe: seipos
pus occidūt i mēte. lxxviij. D. (v. B. L.
Semp bonos psequūt. lxxviij. B. E. lxxx-
Des q̄ volūt pie viuere i xpo: necesse est pser-
cutionē pati zē. exponit. c. lxxv. F. in me.
Persona aliter capif in diuinis q̄ in huma-
Persona vna est christus (nis. c. lxxxix. L.
fm deitatē z humanitatē. vij. B.
Petite z accipietis zē. exponit. c. lxxxj. p. to. **Pet**
Petra bis dga pcussa xpm significat. xciij. B.
Petrus apus de deo beatus: de se sathanas
fuit. c. xliij. L. c. l. F. (c. xvij. B.
Quid significet q̄ auriculā serui amputauit
Petrū pstrauit anicula decrepita: quasi gra-
uis febricula. c. xxj. C. c. xxiiij. L.
Abortē timendo mortuus est: sed plorando
surrexit. c. xlix. B.
Aballerē petrū dñm negasse q̄ iudā domi-
nū vendidisse. c. xvij. C.
Abaluit suū accusare pctm vt iustificaret cō-
stredo: q̄ grauaret negando. Ibidē.
Flere cepit amare: qz dominū cepit amare.
Lachrymas fudit cōfessōis qm iu (c. xxj. C.
das osculū porrigit falsitatis. Ibidē in fi.
Regauit in nocte: s̄ cōstet in die. c. xvij. L.
Petrū timor ostendit quid homo sine gratia
dei possit. c. xxij. A. c. xxvij. L.
Ideo petrū dominus deseruit: vt futuro ec-
clesię rectori ignoscendi peccātib^o quedā
regula poneret. c. xxiiij. B. C. D.

Annotatio

- Dabit confessio mirabile: si habuisset in consummatione virtute. c. xxvij. L. c. xlix. B. Petrus cur tertio si dominus amet interrogetur. c. xlix. A. c. lxx. P.
- Pha** Pharaon rex egypti: diabolus significat. lxxxvij. B. C. lxxxv. A. B. lxxxvj. A. lxxxvij. A. Cur pharaoni imputat qd dñs cor ei induerit. lxxxvij. p. to. (perijt. lxxxix. p. to. De pharaonis crudelitate i filios isrl ob qd
- Pbi** Pbi pbi sunt meliores: quatuor veritati fuerint propinquiores. c. xxxix. D.
- Quomodo p creaturas cognouerunt creatoris: s euauerunt. c. xxxix. E. c. xliij. A. B. C.
- Pie** Pietas quid sit. cc. xxxij. L.
- Pil** Pilatus iusti sanguine confitetur et tradit: ideo iniquitatis sue testis est qui ore absoluit et corde condemnat. c. xvij. D. c. xxj. E.
- Pis** Quis piscis quatuor die producantur ex aquis et benedicent: quid significet. c. xxxij. D. in fi. Piscatores discipulorum post resurrectionem et passionem chusti qd significet: et quod inter se differat. c. xvij. A. B. L.
- Pisces centum quinquaginta tres: quid significet
- Pla** Placeat tibi deo qualis est: (c. xvij. D. E. non quale tu esse vis. xvij. L. cc. xxxvij. E. Placere sibi non est iusticie charitas: s supbie
- Non in te placet deo nisi (vanitas. cc. xliij. C. si quod habes ex deo. xliij. C. circa fi. xvij. L. De plaga dei. c. xvij. per totum.
- De decem plagis egyptiorum: et earum mysterijs. lxxxvij. per totum. xvij. B. (xv. p. to. De conuenientia decem plagarum ad decem precepta Plato dicit in libro de constitutione mundi: stellas omnes deos esse: et animas intellectuales habere
- Dicit summum deum dijs promississe ut (c. xliij. J. nunquam corpibus exuerent. c. xvij. E. in me.
- Plu** Pluuia spiritualis quod non pluat nisi super bonos
- Poe** Poetarum carmina inani (nos. lix. E. c. viij. E. quadam inflatione velut ranarum sonis mundo deceptiois fabulas intulerunt. lxxxvij. B. F.
- Pop** Populus populi superabit. expdit. lxxxvij. B. L. Quis plus iudeorum senior mortuus est i heremo et iunior intrauit i terram repromissionis: quid significet. c. ij. p. totum. et. c. vj. C.
- Por** Porphyrius philosophus christianae fidei acerrimus inimicus asserit omne corpus fugiendum. c. xliij. F.
- Porte duae sunt: paradisi et ecclesie. c. xxxvj. C.
- Pot** Omnipotentia dei visibilium et invisibilium creatio testatur. c. xliij. A. B. c. xxxix. E. c. xliij. A. B. Omnipotentem deum etiam pagani profiterentur. c. xvij. E. Negare christum gentilis potest: deum omnipotentem negare omnino non potest. c. xxxix. B. Ideo omnipotens deus potest dici: cui nil impossibile
- le est. c. xxxj. B. in fi. c. lxxxj. L. in fi. Omnipotentia dei ad quod est nobis necessaria. Quis eque potens ad magna faciendum et ad parua. Ibidem. Non potest mori: non potest peccare: non potest metiri. et. si posset non esset omnipotens. Ibidem. Nihil precepit deo impossibile. lix. B. lix. B. Preceptum et consilium differunt. lix. D. cc. v. A. Ideo precepit deus ut exciter desiderium: et prestet auxilium. lix. A. in fi. Non interest vestrum precepta dei domini in agro custodias: cum ubique sit qui precepit. lxxxvij. C. Predicatores licite accipiunt sustentationem necessitatis a populo: et mercedem dispensationis a Si quis felicitatem terrenam licet (omnino. c. lxx. L. tam predicaret: preses turbas colligeret. c. lxx. D. Cur predicanda sit quicquid dura et aspera. lxxxvij. B. C. Ita predicator loquatur ut simplices pabulum spirituale accipiant: quia ad altitudinem scholarum ascendere non possunt. lxxxvij. A. Quis debet alta et profunda: quicquid pura et simplicia predicari: exemplum. lxxxix. E. F. Predicator non parcat voci ne parcat salutis: exemplum. c. vj. D. E. F. Si bona loquatur deus per eum loquitur: si mala tunc diabolus. lxxxvj. L. Quis malus sit audiendus non imitandus: iuxta illud: Quae dicuntur facite. c. lxx. L. Quis debeat facere recapitulationem propter memoriam simplicium. c. viij. F. cc. j. B. Prelati ad duo obligantur: scilicet pro se et subiectis. Ad hoc sunt in ecclesia ut eis quod (c. lxx. B. presunt consulat non sua utilitate attendat: quia si honorem suum querunt se pascent non oues. Ibidem. Cur eminentius sedeant. cc. xxxij. F. Licite a subiectis necessaria vitae sumantur: exemplo apostoli. c. lxx. C. Prelatura propter duo i presbiteris. c. lxx. L. D. Non qui prelatum accipiunt: sed qui diligunt vituperant a deo. cc. xxxij. E. in fi. F. Prepositi tanto difficiliore itinere ad deum pueniunt: quanto maiori sarcina onerantur. c. lxx. B. cc. xxxij. F. Negligentia prelati occidit eum. c. lxx. K. Si non bona ratione reddat quia non constituit errantem: qualem redditur est qui fecit errantem. c. lxx. L. Primogenitum dicitur ex eo quod secutus alius primus significat: et quod christus dicitur primogenitus. c. lxxxj. Primogenitorum egyptiorum in (B. cc. vj. D. terit quod significet. lxxxvij. E. B. in me. Primogenita cordis nostri quae sint. xv. F. Qui privilegio sibi concessio abutitur legum iure ab obtrita dignitate deijctus. cc. xvij. D. in fi.

Notabiliū sententiarū

P^{ro} Prophete sancti in quāto opprobrio olim habebāt ostēdit. cc. iij. B. (cc. xxxiiij. S. Promissa sua cur deus differat nō auferat. Semp̄ maiora dat q̄ p̄mittit. xcix. D. Prouidentia dei nullis mūdi p̄tibz deest. Ideo qdā puidētia diuinā dene (lxij. L. gar. cc. xx. B. cc. xxxvj. E. S. S. Proximū tuū oēm hoīem intellige. liij. S. Proxim⁹ est omni hoī oīs hoī: q̄ nil tā p̄ximū q̄ hō et hō. cc. xxxix. S. Propinq̄or nemo ē hoī seipso. cc. xxij. M. **P^{sal}** Psallere i psalterio ⁊ cithara qd̄ sit. cc. xxij. Psalteriū. x. chordaz qd̄ sit. xcvi. S. (A. Psalteriū cantāri est voluptas: timēri on⁹. **P^u** Publicani q̄ sint. lix. E. (xcv). Ik. Pudicitie cās nō nisi vir pudicus audire de Propter pudicitie dāna sa (bet. c. xvij. L. lutis vota cōprimenda sunt. cc. xlij. B. Pudicitia deo amabilis ⁊ ad oē bonum est Detrib⁹ pueris missis (vtilis. cc. xlix. L. in caminū ignis. cc. xl. p̄ totum. Fortiter pugnat q̄ se pugnat. vij. C. Pulcher vbiq̄ chust⁹ est. xij. E. Pulchra ista ⁊ mutabilia nō fecit nisi q̄ in cōmutabil pulchrior in seipso ē. c. xliij. A. Pulchrior ille est q̄ nō dispēdio castitatis s̄ cultu pudor̄ speciosior eē. p̄ba. lxxxij. A. Maior est pulchritudo cordis q̄ corporis. Pulsate ⁊ aperiet vobis r̄. (lxxxij. B. exponit. c. lxxj. A. cc. xxxiiij. C. Pupill⁹ q̄s sit. c. x. J. Hoīe pupilli omne gen⁹ humanū dicat: ⁊ q̄ sint tutores ei⁹. iij. L. c. lxxj. A. Cur de⁹ puniat quosdā statim post p̄ctm: ⁊ quosdā nō. xcviij. E. **Qua** Quadragēsimē sancte dies quid si- gnificēt ⁊ qd̄ dies pasche. lvi. A. Quidā in q̄dragesima vasa in qb⁹ coctē sūt carnes tāq̄ imūda formidāt: ⁊ in carne sua ventris ⁊ gutturis luxuria nō re **Que** Querēdus ē christ⁹ nō (fugit. c. lvij. J. crudelitate sed credulitate. ix. D. in si. Diuersis modis querit. xxxiiij. L. Qui male q̄rūt in terrā decidūt. c. xxj. B. Questus est acq̄sicio lucri. cc. v. E. **Ra** Rachel furat̄ idola patris sui ⁊ quid r̄ significet. lxxx. B. D. Ratio multis modis dicat. c. xc. B. Ad rōnē qd̄ pp̄ue ptineat. iij. A. Radices oīs boni aut mali duē sūt. xlij. D. In radice q̄cqd̄ lateat estas idicat. cc. xij. D. Ranarū noīe qd̄ significet. lxxxvij. B. S.

Raphadin interpretat̄ sanitas iudicij: ⁊ spiri- taliter significat. xcij. A. Rebecca qd̄ figuret. lxxv. C. D. lxxvij. A. **Reb** Quid significet q̄ i vtero rebecca puuli col- lidebant. lxxvij. A. in medio. B. Liro recōaliet prim⁹ tu⁹: si in veritate vis **Ree** vt vincat diabolus inimic⁹ tu⁹. c. lxxij. B. Recti corde q̄ sint. xcvi. L. cc. xxxvij. E. Inter redemptū ⁊ redimētē dispensatio **Red** fuit: cōpēsatio nō fuit. c. xliij. A. Opus regis ē vitā suā p̄ his qb⁹ regnat op **Reg** Regina austri qd̄ signū (ponere. c. xxx. L. rabat. cc. liij. B. L. Chust⁹ cur nō rex gēt iū: s̄ iudcoz appellet. Qui cū xp̄o regre nō meruent (xxx). L. cū diabolo absq̄ dubio pibit. cc. xxxij. S. Regnū celoꝝ extollit nō confundit: cū illic publicani ⁊ meretrices itroducāt. c. xxx. S. Acq̄ri pōt: estimari nō pōt. cc. liij. S. Licet oib⁹ assit: deest tamē ignorantibus. Adueniat regnū tuū: exponit (c. lxxxij. L. c. xxvj. B. c. xxxv. B. Regnū peccati sic euertit. lix. D. Relationes iu diuinis sic intelligēde sunt. **Rel** Initiū religionis christiane (xxxvij. S. hoc est. cc. xlv. S. Remissio peccōrū ideo p̄cipue credenda est. **Rem** Reuēciare diabolo ⁊ p̄p̄is (c. lxxxj. A. **Ben** eius quid sit. iij. B. L. D. Resurrectio christi in veteri lege multiplici **Res** ter p̄figurata fuit. c. l. L. c. liij. A. B. Seip̄sū resuscitauit. c. xxxij. E. in medio. Adortuos suscitauit ⁊ carnē suā non credit̄ resuscitare: c. xliij. A. in si. In resurrectione christi fuit opatio p̄tatis: sicut i passioe mysteriū pietat̄. c. lxxxj. J. Difficile resurgeret si nō anteq̄ surgeret re- gnaret. c. lxxxvij. B. Cur sabbato quieuit i sepulchro ⁊ die octa- ua surrexit. c. xij. A. Ea die surrexit ab in feris qua conceptus est in vtero virginis. xxij. B. De gloria dñice resurrectionis ⁊ triumpho apud iseros: ⁊ q̄ cū eo surrexerūt. c. xxxvij. p̄ totū: sed principalius. S. c. lvj. A. In christi resurrectione cūcta elemēta letāf sicut in ei⁹ passioe cōristabāt. c. xxxvj. A. Sicut oē qd̄ i reb⁹ s̄sistit diuina dispēsatio ne hoīs impio seruit: sic i resurrectione om- nib⁹ vna exultatio incūbit. c. l. B. D. Resurrectio christi quantū credulis cōtulit gaudiū: tñ incredulis interitū portauit et **D 4**

Innotatio

luctum. c. xliij. A.
 Cur post resurrectionē primo se mulierib⁹
 ostēdit: et p̄ eas nūciat. xvij. D. c. xvij. E.
 Quod post resurrectionē mādūcavit ptānis fu
 it nō necessitatis. c. xlvij. B. J. c. lvij. L.
 Cur post resurrectionē loca vulnerum reti
 nuit. c. xxx. H. c. xxxvij. S. c. xxxvij. L.
 In resurrectionis manifestatione de aspe
 ctu dubitari p̄t de tactu nō p̄t. c. lxj. A.
 Quod surrexit clauso sepulchro et introiit clau
 so ostio: quō nat⁹ est illeſo materni pūdo
 ris signaculo. c. xxxvij. B. c. lvj. L.
 Nihil nos docere voluit ostēdēdo se viūū
 post resurrectionē: q̄ vt credat̄ resurrectio
 Resurrectio xp̄i simplex (mortuoz. c. lxj. L.
 nob̄ duas resurrectiones formavit. c. lxxxj.
 Resurrectio ch̄isti defunctis est vita (S.
 peccatorib⁹ venia: factis gl̄ia rē. c. lxij. A.
 Resurrectio ch̄isti est spes n̄ra. c. lxxx. B.
 Ideo surrexit vt nos ad vitā resuscitaret
 Ad h̄ surrexit vt imagi (eternā. c. xxij. C.
 nē nobis futurę resurrectionis ostēderet.
 c. lxij. B. et. cc. l. B.
 Si nō in vero corpore surrexit cōditioni no
 strę resurgendo nil cōtulit. c. lxxxj. D.
 Nemo credat de ch̄isti resurrectione nisi qd̄
 de se credi voluit ch̄istus. c. xlv. L.
 In resurrectione ch̄isti qd̄ imitari debeam⁹
 Si cōsurrexistis cū ch̄i (c. lxij. L. c. liij. A.
 sto quę sursum rē. exponit. c. xlj. C.
 Quod sint duę resurrectiones sicut duę mortes.
 Resurrectio mortuoz figura (c. lxij. B.
 liter ostendit. xvij. L. D. xcix. D. E.
 Resurrectio carnis erit finis sine fine: quia
 mors carnis nulla: nullę angustię: nulla
 senect⁹ aut lassitudo erit. c. xix. B.
 Resurget incorruptibilis caro: sine vitio: si
 ne deformitate: sine onere: ac pondere: et
 quę nūc tibi facit tormentū: tūc erit orna
 mentū. c. xxxix. L. c. xlvij. L. B.
 Resurrectionē carnis etiā qdā p̄bi cogno
 uerūt licet in mō errabāt. c. xxxix. D. E.
 Post resurrectionē erūt mēbra integra: etiā
 q̄ h̄ pudēda: ibi tū pudēda nō erūt. c. lxj. L.
 Nulla erit ibi corruptio: nulla deformitas:
 nulla erumiosa necessitas: sed pulchra ve
 ritas et summa felicitas. Ibidem.
 Quod erit in diuersa specie claritatis: qz diuer
 sa sunt merita charitatis. c. xliij. J.
 Resurget idē qd̄ cecidit: nō nouū corp⁹ aīa
 Resurget corpus spi (reinduet. c. lvj. E.
 ritale non spiritus. c. xlv. A. B. (B.
 Ver̄ Retia scissa: scismata sunt cōmissa. c. xlvij.

Quid retribuā domino p̄ omnib⁹ rē.
 exponit. c. l. E.
 Retribuere nō debem⁹ mala p̄ malis: exem
 plū. lxxxj. S. lxxxij. E. S.
 Rufus frequēs corrūpit mores. xvij. E. ^{Vir}
 Peccatorū suoz vulnera diligit qd̄ se in die
 bus rogationū ab ecclesia subtrahit: et nō
 sibi medicamēta aīę pcurat. c. lxij. C.
 Rub⁹ est gen⁹ spinarū: et significat synago
 gā iudeoz. lxxxvj. L. ^{Ba}
 Abbatū est qdā vacationis indi
 ctio. xcy. L. xcy. L. ^{Sab}
 Quę iudēi in sabbato non facere p
 bibēt carnaliter: nos in die dñica facere p
 bibemur etiā spiritualiter. c. xxxvj. B.
 Sabbatū iudēi carnaliter: ch̄istiani sp̄rita
 liter obseruare debent. c. xlvij. E.
 Abeli⁹ iudēus i sabbatis et neomenijs suis
 agrū coleret: q̄ i teatro seditiosus existe
 Stricti⁹ seruāt illud iudēi (ret rē. xcy. L.
 q̄ ch̄istiani diē dñicū. cc. xv. C.
 Cur trāsuit in diē dñicū. c. liij. B. cc. l. B.
 Sabelli⁹ qd̄ de ch̄isto sentiat. c. lxxxix. L.
 Sabelliani dicūt vnam patris et filij et sp̄s
 sancti esse psonā. c. xcix. B.
 Sacramēta vetera cur xp̄s suscepit qd̄ v̄e ^{Sacra}
 tur⁹ p̄nūciabat. c. lvij. E.
 Ubi sacrificiū ē ch̄isti: ibi interemptio pec ^{Sacri}
 catorū et recōciliatio dei. c. xxx. B.
 Ch̄ist⁹ sacrificiū est et sacerdos. c. xxx. B.
 Cur nō i tēplo s̄ sub cęlo oblat⁹ sit. c. xxx. L.
 Cur iudēis p̄cipit i vno loco sacrifici ^{(D.}
 re. c. xxx. D.
 Duplex sacrificiū de⁹ a nob̄ exigit. cc. lv. D.
 Saccus ch̄isti erat similitudo carnis pcti: q̄ ^{Sac}
 cōscissus est in passione: et effusum est p̄ciū
 nostrę redemptionis. cc. lvj. D.
 Sagena ch̄isti q̄ totū mūdū cepit iudēos ^{Sas}
 tenere nō potuit. c. xxxvj. A.
 Salomō ch̄isti figurā gessit. cc. liij. B. L.
 Deus saluat p̄ misericordiā q̄s non inuenit ^{Sal}
 p̄ iusticiā saluare. lxxvj. D.
 Salutare dei ch̄ist⁹ dñi est. xx. E. ^{Son}
 Samaria p̄ idolatria poni solet. xxxij. C.
 Ideo ad samaritanos xp̄s venit. xcij. A.
 Historia s̄sonis figurati: exponit de xp̄o.
 c. vij. p̄ totū. ^{Sas}
 Sanguis xp̄i p̄ciū est vite. c. xxvij. B.
 Diabolū vicit et nos redemit. c. xxij. C.
 Sanctificare nomē dei qd̄ sit. c. xxvj. B.
 Sācti debēt i nobis aliqd̄ recognoscere de
 suis v̄tutib⁹ vt p̄ nobis erorēt. c. lxxxj. P. ^{Sap}
 Sapia vera ē deū amare. cc. xxxij. L.

Notabiliū Sententiarū

- Sapientie cognitio omnib⁹ se offert fidelit⁹
in q̄rētib⁹. c. xij. A.
- Sapia supboꝝ ideo falsa est. cc. xxij. P.
- Sapientia mundi stulticia ē apud deū: ex
ponit. c. xxxix. L. c. xliij. A. L.
- Sapia q̄nq̄ abusive in malo p̄ stulticia po
Sapiētes ⁊ prudentes (nit. c. lxx. D.
- mūdi superbi intelligunt. xlvij. L.
- Sar Sara sterilis ⁊ in senio fecūdata q̄d signifi
Abors sarg infidelitatē s̄ (cet. cc. liij. A.
- gnificat synagogę. lxxv. S.
- Sca De scala iacob ⁊ et⁹ misterio. lxxix. p totū.
- Sci Scinifes q̄ dicā: ⁊ q̄d figurēt. lxxxvij. B.
- Nō oēs q̄ sciūt p̄ticipes sūt scie. cc. xxij. S.
- Sci Scripturas veteri ac noui testamēti recipi
m⁹ i libroꝝ nūero quē sac̄te ecclie tradidit
Si q̄s aliq̄s scripturas (auctoritas. xxi. S.
- pter eas q̄s ecclia recepit: vel auctoritatē
habēda s̄ ec̄ crediderit: anathe. sit. c. xxix. B.
- In scripturis pus res gesta credēda ē et post
mysteriū inq̄rendū. lxx. A. lxxij. B.
- Tria i eis sūt: facies litterę: moralis doctri
na: secretū mysterioꝝ. xcix. B. C.
- Q̄ i eis pus carnalit figurabā: in nob spi
ritalit adimplet. lxxxij. B. (rēt. xlix. A.
- Ita sibi oēs cōnectū q̄ si ex vno ore p̄cede
Sicut q̄dā futura tāq̄ p̄terita narrāt: ita q̄
dā nō voto optātis sed p̄nūciantis dicūt:
In scripturā vna eadēq̄ p̄sona (c. ix. B. L.
- scdm̄ tēp⁹ ⁊ locū diuersas significaciones
habet. c. xxvij.
- Q̄ sanis sint ornamenta et egrotis medi
camenta. c. lxxvij. A.
- Sec Securitas nimia p̄ditionē infert. c. xx. B.
- Sed Sedere cur ad dexterā p̄tis xp̄s credat cum
stephan⁹ viderat eū stātē: ⁊ q̄d sit sedere.
Ideo sedere dicif ne dicat ma- (c. xix. D.
- ior: sed equalis patri. c. xv. D.
- Sep Sepulchrū mori ē habitaculū. c. xxxij. D.
- Sepulchrū patens guttur eorum: exponit.
Sepultura xp̄i req̄es ē christi (c. xxxij. L.
- ani. c. xliij. L. c. xxij. C. c. xxi. D. in fi.
- Ideo in alieno sepulchro ponit: q̄ p̄ alioꝝ
moriebā salute. c. xxxij. D.
- Ser Serpēs p̄ sapia ponit. lxxxvj. E. lxxxvij. A.
- Serpēs quō dicif ē calidior cūcti aiantib⁹.
Serpēs exaltat⁹ i heremo quō (c. lxx. D.
- christū figurabat. c. j. p totum.
- Lur nō de auro vel argento s̄ gre fuerat fa
ctus. c. j. L.
- De morte serpētū ⁊ viuoz serpētū venena
antidota p̄parant. Ibidem.
- Maio: fuit minor: exponit. lxxxvij. L. D.
- Ideo quidam deo seruiunt vt honoribus
crescāt. lxxvij. B.
- Indigni⁹ ē mēte q̄ corpe seruire. cc. xliij. S.
- Sibylla de christi passione: resurrectione et
etiā de sc̄do ei⁹ aduētū p̄dixit. liij. D.
- Sichima interpretat⁹ humer⁹: et significat. Sich
- Silere dei q̄d sit. xcvj. A. c. ij. L. (lxxxj. B. Sil
- Symbolū gręce latie dicif collatio. c. xv. A. Sym
- Symbolū ē cōphēsis fidei n̄f̄c atq̄ p̄fectio:
simplex: breue ⁊ plēnū. Ibidem.
- In symbolo ē regla fidei n̄f̄c: breuis nūero
vboꝝ ⁊ grādis p̄dere sniaz. c. xxxv. A.
- Doctrina symboli xp̄us ē sacramēti: illumi
natio aig: plenitudo credēdi. c. xxxj. A.
- Symbolū apli tali mō ediderūt. c. lxxxj. A.
- Quid quisq̄ apostoloꝝ symbolo addidit.
Symboli expositio. c. xcv. A. (c. xv. A.
- Simeon iustus agnouit christū infantē se
nex: ⁊ fact⁹ ē in puero puer. xij. D. xx. D.
- Nō expectauit vt audiret christū loquentē
quē agnouit infantē. xx. L.
- Sin iterptat⁹ tēptatio: et significat. xcij. A. Sin
- Sinus p̄ secreto ponit. c. x. D.
- Sites multe sunt. xcij. B. xcij. B. Sit
- Sitis christi i cruce q̄d significet. c. xliij. B.
- In sole duo sūt: calor ⁊ splēdor. liij. B. Sol
- Lutū tāgēl purgat nō se inq̄nat. c. lxxxj. D.
- Sol spiritualis nō orit nisi iustis. lix. E.
- Solēnitās ab eo q̄d solet nomē accepit: eo
q̄d solet in anno celebrari. c. lxxxvj. A.
- Spes vera aim ad inuisibilia trahit ⁊ ligat Spe
nec decipit: s̄ fideliter ad beatitudinē pdu
Recte sperat q̄ ab actione pra- (cit. liij. L.
- ua discedit. Ibidem.
- Spei beatitudo succedit. liij. D.
- Spes mūdi caduca ē: spes dei solida ac p̄
Spei inanis vmbra mul- (petua. c. lxx. L.
- tos decepit. c. xx. B.
- Spes bonoꝝ nō ē in h̄ mūdo. c. xj. B.
- Qui i alio hōie sperat: inordinate humilis
est: q̄ in se sperat periculose supb⁹: vtrūq̄
sperati p̄nitiosum. xcij. L.
- Spūs melior ē omni corpe. c. xliij. B. Spi
- Spūs n̄f̄ q̄ viuut hō aia vocat. c. lxxxvj. D.
- Nō ois spūs dei de⁹ ē: q̄ sūt duo spūs: dei
Spūs factō p̄p̄riū nō (⁊ mūdi. c. xxxij. L.
- mē ē spūs sanct⁹: licet pater sit spūs et fili⁹:
⁊ pat̄ sanctus et fili⁹. xxxvij. S. c. xxv. A.
- Ideo spūs sanct⁹ ali⁹ paraclit⁹ dicif: nō mi
nor: q̄ simil est glorie vel naturę eiusdēq̄
substātię: ⁊ maiestatis socius. c. lxxxv. A.
- Necessē est vt vni⁹ sit substātię natura cū
chusto: quem videmus vni⁹ cum chusto
D 5

Annotatio

esse doctrine. c. lxxxij. L.
Quod sit deus et una in trinitate persona: auctori-
 tatibus probatur. c. xciiij. A. B.
Si quis spiritum sanctum dixerit patrem aut filium ana-
 thema sit. c. xxix. B.
Ita in spiritum sanctum cre- (thema sit. c. xxix. B.
 dedum est sicut in deum patrem et filium. c. xxxj. L.
 in fi. c. lxxxj. A. c. xciiij. A.
Si quis dixerit non adorandum spiritum sanctum ab omni
 creatura sicut filium et patrem: anathema sit.
Lu- (thema sit. c. xxix. B.
 ca pater et filio unum est verum deum (c. xxix. B.
 non minus nec tertius deus. c. xcix. § §.
Equalis est patri et filio manens in patre et fi-
 lio: et tertia in trinitate persona. iij. L.
Contra eos qui spiritum sanctum minorem aut mini-
 stralem magis quam deum pronuntiant. vj. L.
Non est pater nec filius: sed patris et filij spiritus:
 patri et filio coequalis et ad trinitatis prin-
 cipes unitatem. xxxvij. L. B.
Qui negat spiritum sanctum non esse patris et filij
 plenus est imundo spiritu: et vacuus est spiri-
 tus sancto. c. xcix. § §.
Quod uniformiter ad patrem et filium dicitur: quod pa-
 tris et filij spiritus est. xxxvij. §.
Equaliter de patre et filio procedit: quod patris
 et filij communio appellatur. xxxvij. B.
Hoc habet proprium quod equaliter a patre et filio
 procedit. xxxvij. L.
Ideo neque genitum neque igenitum dicitur. xxxvij.
Simul procedit a patre et filio ad san- (D.
 ctificandam creaturam. Ibidem.
Quod verus sit deus non genitum non ingentus:
 non creatum neque factum: de patre procedens et
 filio: patris et filij spiritus: semper patri et
 filio coeternum. c. xxv. A. c. xxxix. A.
Non est minor filio aut patre. c. xix. L. c. xxij. D.
Si quis dixerit spiritum sanctum facturam aut per filium fa-
 ctum: anathema sit. c. xxix. L.
Si quis non dixerit spiritum sanctum de patre esse ve-
 re ac proprie sicut filium de divina substantia et
 deum verum: anathema sit. Ibidem.
A patre et filio procedens per omnia equalis est natu-
 ra: voluntate: potentia et eternitate. c. xcj. L.
Si quis de patre et filio bene senserit: de spiritu san-
 cto non recte habuerit hereticus est. c. xxix. D.
Quomodo auctor conceptiois christi dicatur.
Quia mittitur: non ideo quasi subiectione (c. lxxxj. D.
 et aut servum esse credendum est. c. lxxxij. B.
Cur sacrificatio spiritus sancti attribuat. xvj. B.
Augebat apostolis sapientiam: et confirmabat constantiam
Ideo in specie ignis (tia. c. lxxxv. D. E. §.
 super singulos sedit. c. lxxxv. L. c. lxxxvij. B.
Sicut musto pleni apostoli in adventu spiritus sancti

credebant: ita et nunc electi inebriantur.
Cur non daretur discipulis nisi (c. lxxxv. B.
 glorificato christo. c. lxxxvj. A. c. lxxxvij. A.
Cur in statu et lingua igne apparet. c. lxxxvij.
Cur non modo loquatur lingua quam spiritus sanctus
 accipit quod tunc. c. lxxxvj. L. D.
A dono spiritus sancti alieni sunt quam societate uni-
 tatis non retinet. c. lxxxvj. D. c. lxxxvij. B.
Ut spiritus sancti simus digni in habitatione
 et illuminatione: quales nos esse oporteat.
Nisi assit cordi audientis: otiosus (c. lxxxv. J.
 sus est sermo doctoris. c. lxxxj. A.
Cur spiritus sancto attribuat remissionem peccatorum
 Sponsus et sponsa quod christus dei (iij. L. Spon-
 citur. xl. A. cc. xxxiiij. B.
Sponsus sponsam servare debet fidem quam sibi
 servari desiderat. cc. xliij. B.
Sponsa non est quam virum suum non cognoscit. iij. §.
Sub stellarum potentate nullus secularium negotiorum
 rumpit puerum. xxxiiij. L. D. lxiij. L. Sed
Steellarum nomine sancti intelligitur. c. xxxiiij. D.
Stella a magis visa nunquam prius apparuit
 inter sidera: nec postea permansit. xxxj. B.
Tunc nos spiritualiter ad christum (xxxiiij. D.
 sum ducit. xxxiiij. B. L.
Stephanus pro martyr sequebatur et dilige- (Supb.
 bat persecutores. cc. xxxvij. J.
Cur per se stans et per inimicos genua flectens
 Pacem pinguissem coram. cc. xxxvij. B.
Invenit quod pacem inimicis optavit. c. lxx. D.
Stulticia ubi es ubi tibi sapiens videris. cc. xij. Sent.
Stulticia quodam mundi est quam longe est a deo (B.
 et quodam quod accedit ad deum. c. xxxix. E.
Stercus non suo loco positum immunditia est: sed
 suo loco positum agrum fructificat: et figurat
 spiritualiter. c. lxx. A. B. L. D. circa si.
Supbia non est magnitudo sed tumor. xxvj. B. Sup
Supbia amittit quod humilitas impetrat.
Supbia non est nisi ubi negligit (cciiij. L.
 disciplina. cc. xxxvij. A.
Supbia invidiosum facit. cc. xxxix. L.
Supbia fumo comparatur. c. ix. B.
Supbia quanto gloriosior apparet ante homines
 tanto deiectionis erit ante deum. cc. xiiij. L.
Erubescat homo esse superbum per quod humilis factus
Susana inimicos suos (de. cc. xliij. B. Sed
 tacendo vicit. c. xvij. L.
Susana decus pudicitie vicit impudicitiam
 iudicium quod propter divina pudoris salutis vo-
 ta compressit. cc. xliij. B.
Cum ducebat non dolebat de supplicio quia
 gaudebat de testimonio falsidico. cc. xliij. C.

Notabiliū sententiarū

- Zi** Zizania que dicant. cc. xxxij. B. cc. liij. h.
Tac Acet mō de? s̄ nō sp̄ tacebit. xcvj. A.
t Cur tacebat ihs corā pilato. c. xvij. D.
Taciturnitas negat qd̄ obijc̄ cū nō vult respōdere qd̄ querit. c. xvij. A.
Bene tacet q̄ defensionē nō despat. Ibidē.
Taceat lingua necesse est vbi ipsa veritas sibi adest. c. xvij. B.
Taceat lingua in bono negocio que i malis causis obticere cōsuevit. Ibidem.
- Tau** Tau lra silitudinē crucis exp̄mit. c. viij. D.
Tan Tangere christū ē in ipm̄ credere. c. xvij. E.
Tacr saluatoris opus ē saluti. lxxij. f. h.
Quicqd̄ in tēplis manufactis agit: totū in templo corporis nri spiritali edificatione cōplet. cc. liij. A. cc. liij. A. cc. lv. A.
- Tem** Templū dei ē q̄sq̄ i q̄ est charitas. xxxix. B.
Si quis templū dei violauerit rē. exponit. Tempora tria sūt: (xcvj. D. circa fl. cc. x. L. ante legē: sub lege: r̄ sub gratia. c. li. B.)
Duo sūt tpa: laboris r̄ mercedis. c. li. A. D.
Tēpus om̄e virē nre q̄st̄ stadiū quoddaz est virtutū ad celeste brauiū. lxxij. A.
Qd̄ homi plixū est: deo breue est. xcvj. B.
Tēptauit de? abrahā rē. exponit. lxxij. lxxij.
Tēptat de?: tēptat christus: qz̄ (lxxij. p̄ to. christus deus: tēptat r̄ heretic. lxxij. D.)
Tēptatio dei nō id agit vt ipse aliqd̄ agnoscat qd̄ nesciebat: s̄ vt illo tēptante qd̄ est i homie occultū pp̄ale. lxx. h. lxxij. E.
De? temptat vt doceat: diabol? vt seducat. Q̄ cōtra temptatiōes sit ieiunā. lxxij. f. dum r̄ orandū. c. lvij. f. h. B.
Diabol? cur tēptauit p̄ serpentē. c. liij. A.
Diabolus vbiqz̄ temptat: s̄ vbi mulierē inuenit vincit: vbi mulierē nō inuenit vincit? Illos tēptare nō psue. (abscedit. lxxvij. L. uir: quos q̄eto iure se possidere cognoscat: exemplū. lxxvij. B. C. lxxv. A. B.)
Modo temptat p̄ illos quos suis vinculis alligatos tenet: quō olim p̄ serpentē. c. lxxij. L.
Tādiu aliqz̄ nō sentit eius tē (B. cc. xxij. L. prationē: q̄d̄n̄ opera illius exercere voluerit: exemplū. xciij. L.)
Nō pōt tēptare nisi p̄missus: r̄ nō nisi quātū p̄mittit. c. xxvj. E. c. lvij. h. in fi.
Tēptare pōt suadēdo nō cogēdo. c. xcvij. f.
Ad tēptādū nemo eo astutior. cc. xxxij. D.
Quō quosdā forti? tēptat p̄ morbos v̄l dāna q̄s ab ei? amicitia reslire p̄spicit. cc. xliij. B.
Aliud est tēptari sine q̄ null? iust? p̄bat? est: aliud in temptatiōe induci. c. lxxij. h.
Ideo tēptari christ? voluit vt christian? ma-
- gisterio ei? instruct? nō posset a temptatiōe superari. c. lvij. E. circa fi.
Tēptationū duo sūt genera: intus et foras: exemplū. cc. xxxij. f. h. L. ad.
Tēptari christianū necesse ē. c. lxx. f. i me.
Quē tēptatio p̄babilē reddidit: ipse ad sanitatē iudc̄i pueniet. xciij. A.
A temptatiōibus nec infantū etas vacare potest. cc. xlvj. A.
Quē sit tēptatio sensū. cc. xlvj. B.
Ideo iuuetus maioribus temptatiōnū tempestatibus quatit. cc. xlvj. C.
Talis vnicuiqz̄ tēptatio dat: qualē aut cum laude vincere: aut cuz̄ opprobrio succūbere poterit. cc. xlix. C. in fi. cc. liij. h.
Tenebrę egyptioz̄ palpabiles qd̄ significēt Tenebrę dicunt pecca (lxxvij. E. h. in me. tores: nō natura sed vitio. xlvij. B. an me.
Terra iuisibilis r̄ incōposita sic legit apparu Ter
Cur tertia die germē r̄ (isse. c. xxxij. B. D. herbam ptulit. c. xxxij. D.)
Terra repromissiois qd̄ figuret. c. B. c. v. D.
Quō eam iudc̄i iusto dei iudicio receperūt: nō alienā inuaserūt. c. v. p̄ totū.
Quō spiritalit̄ fuit lacte r̄ melle. c. v. D.
Cur nō sit recuperata p̄ moysen: sed p̄ iesū na? Cur tñ duo terrā repromissiois (ue. c. v. E. intrauerūt de filiis isrl. c. A. B. c. ij. p̄ totū.
Terra nra ē caro nra: q̄ nō debet eē mortētū s̄ viuētū: virtutū nō vitioz̄. h. A. lxxvij. A.
Thesaurizat r̄ nescit cui cōgregat ea: expo- Thesaurizat r̄ nescit cui cōgregat ea: exponit. cc. nif. l. B. C. D. xcvj. f. cc. xx. L. cc. xlv. f. f. Ubi thesaur? tuus ibi r̄ cor tuū: exponit. cc. Magna vanitas q̄ thesaurizat mo (xlv. L. riturus monturis. l. E. f. h. B.)
Q̄ sit thesaurizādū i celo: et q̄re. l. h. f. h. B. Quid boni in thesaur? celestē colligāt sciūt: mali qd̄ thesaurizent ignorāt. cc. xx. L.
Testamēta duo figuralit̄ ostēdūt. c. A. B. i fi. Test
Qui cōtra testatoris venit volūtatē: exbere dandus est. c. xcix. R.
Testimoniū falsū nō est dandū: nec p̄ auaricia: nec vitę redēptiōe. c. xcvj. L. D.
Nō solū testimoniū xp̄o p̄hibēt v̄ba sc̄ptura r̄: s̄ facta r̄ gētes. iij. L. vsqz̄. R. viij. C.
Timor dei p̄dagog? est aie: vt ad charita- Tim
tē p̄ducatur. liij. f. cc. xij. f. cc. xliij. E.
Timor dñi spes est fortitudinis. cc. xliij. A.
Hoc ipm̄ vehemēt? timeas: qz̄ nō times. cc. lxxij. L.
Timor nō est mittend? foras qua- cūqz̄ dilectiōe: sed recta. Ibidem.
Maior timor debet esse p̄grinantū: minor p̄p̄inquātū: null? puenientū. cc. xliij. E.

Annotatio

- Qui perfecte deū timet: sp se a peccatis custo-
dit: qz sp dei p̄sentia cogitat. cc. xiiij. D.
Alius ē timor filioꝝ: ali⁹ seruoꝝ. cc. xiiij. E.
Timēris deū beata erit ala: et a temptatiōe
diaboli libera: qz ab itinere prauo recedit:
z ad virtutū semitā vias suas dirigit. Ibi.
Ubi timor dei non est ibi dissolutio vitę est.
cc. xiiij. §. cc. xxxviiij. L.
Timor dei timorē expellit gebennę: qz facit
hoiem pctm̄ cauē: z iusticię opa agē. cc. xiiij.
Lū timore z tremore vestra ipsi⁹ salutē (§.
operamini: exponit. xciiij. C.
To Tobias ad hoc cęcitātē incurrit vt angelū
susciperet medicū. cc. xxvj. A.
Tobię cęcitas exercitiū erat virtutū. cc. xxvj. L.
Thomas ap̄stolus dū curiosus extiterat i vul-
nere saluatoris: mortē incurrebat infideli-
Eius bona infidelitas: que (tatis. c. lix. B.
seculoꝝ fidei militauit. c. lvj. D. c. lxj. A.
Qz sibi gessit cūcti p̄fecit qz cū suā exercebat
solicitudinē oim̄ fidē cōfirmavit. c. lxj. A.
Tran In trāsfīguratōe christi apparuerūt moy-
ses z helias: qd significet. c. xcix. CC.
Transire christi quid sit. liij. E. in medio.
Tri In tribulatiōe cōstitur⁹ aliquē cōsiliariū q̄
rere debet: z quē. liij. A. lxxxij. D.
Cōtra futuras tribulatiōes quidā se fortius
armant: quidā tribulatiōib⁹ necessario ve-
nitibus frangūtur. c. lxxv. §. post mediū.
Tribulatio peccata purgat: aiam clarificat
vt lima ferrum: ideo libenter est tolerāda.
lxxxij. L. D. E. c. v. §. cc. xxij. L. cc. liiij. §.
Bonos pducit ad gloriā: malos redigit in
faullā. cc. xxij. D. cc. xxij. B.
Bonos probat: malos vexat. c. xj. B.
Si cū tribulatiōe p̄ficimus: tribulatio tun-
so est: z p̄fectus pductio. cc. xxij. B.
De trinitate locutur⁹: nō rationē sed aucto-
ritatē sequat. c. lxxxix. B.
Periculosū ē homib⁹ de trinitate disputare:
quā angeli in celo scire nō p̄sūt. c. lxxxix. A.
Trinitas credi debet nō inuestigari. c. xc. A.
Trinitatis mysteriū: figuratē ostenditur.
liiij. B. lxxvij. D. lxx. B. C. D. §. lxxj. B.
In trinitate tres sunt p̄sonę discrete: osten-
dit. xxxvij. D. c. lxxxv. A.
In trinitate ita est cōstitenda vna diuinitas
vt nec singularis putet p̄sona: nec triplex i
vnitate substantia. xxxix. E.
Qui fm̄ tres p̄sonas: tres diuisas substan-
tias esse cōfitef: anathema sit. vj. E.
Qui fm̄ singulas p̄sonas trina noia tm̄ di-
stincta patris z filij z spūs sanct⁹ nō cōfitef
maledictus sit. Ibi dē. (st. Ibi dē.
Qui vnā p̄sonā corū esse cōfitef maledict⁹
Trinitas nō diuidit diuinitate: sed p̄sonaz
qlitate z pprietate. c. lxxxix. L. c. xciiij. L.
Nō ē q̄ternitas p̄sonaz s̄ trinitas. c. xlviij. E.
Licet addita sit hūanitas nō est facta p̄sona
rū q̄ternitas: s̄ p̄manet trinitas. xix. A. i. si.
Cur potius trinitas q̄ triplex dicenda sit.
In trinitate null⁹ ē grad⁹: nil i. (xxxvij. L.
ferius: nil supius: qz p̄ter p̄sonaz pprietatē
quicqd de vna p̄sona dicit: de trib⁹ dignif-
sime potest intelligi. c. xcj. C.
In trinitate nihil distat: nihil varium: nihil
defectiuū: nihil alteri p̄trariū: equale semp
indiuisibile z incōmutabile. c. xix. E.
Cōcterna est trinitas et inseparabilis vnitas:
sine initio: sine fine: nil maius aut minus.
In trinitate si aliqd mai⁹ aut min⁹ (c. lxxxj. B.
dicit: ip̄secta diuinitas accusat. c. lxxxij. B.
In trinitate nihil potest compari. c. xc. B.
Si q̄s nō dixerit trinitatis vnā diuinitatē:
vnū regnū: vnā volūtātē: potentia z glo-
riā: anathema sit. c. xxxix. D.
Qui trinitatis vnā sempiternā substantiā
esse nō cōfitef: maledict⁹ sit. vj. E.
Qui vel vnā de trinitate p̄sonā nō credide-
rit: i duab⁹ illi credidisse s̄ p̄dest. c. lxxxj. B.
In trinitate singulatim singulę p̄sonę plen⁹
est deus: z totę tres p̄sonę vn⁹ de⁹: nō duo
aut tres diij. lxx. §. c. xxv. A. c. xxxix. A.
Qz trinitas sit vnus deus vnus substantię
vniūsq̄ essentię: ois sc̄ptura si recte intelli-
git insinuat. xxxvij. L.
Nō est aliud parer: aliud fili⁹: aut aliud spi-
ritus sanctus: q̄uis p̄sonaliter distinguant:
probat scripturis. xxxvij. D.
Quelibet p̄sonaz in trinitate est de⁹ om̄ps:
etern⁹: incōmutabilis: z simul oēs vna sub-
stantia eterna et p̄fecta. xxxvij. E.
Quedā in trinitate substantialiter: quedā re-
latiue dicunt. xxxvij. §. B. B.
Quę substantialiter dicunt nō pluraliter sed
singulariter dicenda sunt. xxxvij. J.
In trinitate singulę p̄sonę habent aliqd p̄-
p̄riū qd inseparabili equalitate aliquaz in se
ostendāt pprietatē. xxxvij. L.
Trinitatis inseparabilis est substantia z ope-
ratio. xxxvij. AB. cc. j. E.
Inseparabilis nature vnitas non potest sepa-
biles habere p̄sonas. xxxvij. B.
In trinitate ois nature noia vel essentię si-
cut i vna p̄sona singulariter: sic etiā semp
i trib⁹ singulari noie dicit debēt. xxxvij. B.

Notabiliū sententiarū

Quedā pprie: quedā trāslatiue: qdā relati
ue in trinitate dicunt. xxxvij. p. d.
Ad trinitatis cognitionē r visionē nisi ocu
lo mūdato p fidē verā r dilectionē nō pue
In trinitate meli^o eq̄litas (nif. xxxvij. R.
q̄ similitudo dicat. xxxvij. L.
Anima christi tristabat: sed diuinitas incō
cussa letabat. c. xxj. D.
Ideo tristitia nostrā suscepit vt nobis suā
leticiā donaret. c. xvij. A.
Tristitia de iniquitate ppria iusticiā pturit:
scdm illud: Quē aut scdm deū tristitia rē.
Tu Tubarū noie p̄dicatores figurā (c. l). A.
tur. c. vj. D. E. f.
Tubę ductiles qd significēt. cc. xxij. B. D.
Tunica christi incōfutilis qd (cc. xxij. H.
significet. c. ix. B. in medio. c. xcix. &
Thuribula sanctificata in mortib^o peccato
rum: quid significēt. xxvij. p. totum.
Turtur: spiritales significat. liij. B. L.
Significat castitatē. liij. L. in medio.
U Acua vasa populū gentiū figurā
vāt rē. cc. vj. B. (A.
De vaca: arietate et capra rē. liij.
Vasa aurea r argētea: lignea et fictilia in
magna domo: alia in honore alia in cōtu
melia rē. qd significet. cc. liij. B. L. D. E.
Ud Q̄ velum templi scindit in christi passione
qd significet. c. xiiij. B. in fine.
Uell^o gedeonis qd significet. c. viij. D. S.
Uen Venatoris animo suauior est capta bestia
q̄ cocta comedentis palato. xlvij. f.
Q̄ homo vendidit se diabolo p peccatū in
eternā seruitutē: r quid inter vendētem et
ementē interuenerit. xlvij. D. E.
Quē fuit causa venditiōis nostrę. xlvij. f.
Veniā petēti dimitte. c. xxxv. D. c. lxx. B.
in fine. L. c. lxxxj. S.
Veniā petat q̄ iniuriā fecit: det veniā q̄ in
iuriā accepit. c. lvij. A.
Venter r genitalia sunt sibi vicina r p mē
brorū ordine ordo vitiorū itelligit. lxx. A.
U Q̄ vbi sit inseparabile r equale cū patre
r oia cū ipso disponēs. iij. E.
Idem pbat ex verbis pphete. iij. f.
Q̄ nō pōt dici verbū de verbo: quō fili^o de
Q̄ non sint duo sed (patre. xxxvij. B.
vnum: verbum r cui^o est verbū. c. xcix. f.
Si quis nō dixerit verbū dei equale patri
et omnia posse r oia nosse: anathema sit.
c. xxx. L.
Quod sit verbū sine tēpore: p quod facta

sunt tpa. xiiij. B.
Verbū dei hoc est qd nō potest dicere ver
bum hominis. c. xlv. D.
Q̄ nō sit factū vel creatū. c. xcij. B.
Ideo sit hō vel caro vt se noscat homo ho
minē. lxxij. L.
Tolle vbi r qd ē caro nisi caro. liij. E.
Non in carne pereundo cessit: sed caro ver
bo ne ipsa periret accessit. xix. A. xxvij. L.
In se manēs innouat oia: nec loco cōcludit
nec tpe tendit: nec vocib^o textit: vterū ma
tris assūpto corpe secū dauit: r de sinu pa
tris nō migrauit: pbat exēplo. xxvij. B. L.
Ad nos veniēs surū (xlvij. L. c. xlv. D.
angelos nō deseruit nec patrem. xxxij. D.
xl. f. lxxix. L. D. c. lxxvij. B. c. xlvij. E.
Q̄ cepit esse homo nō destitit esse deus: ex
verbis apostoli ostēdit. xl. D. circa fi.
Nō in carnē versum est: sed verbū manens
carnē accepit. c. xix. B. c. xxv. B. c. xcj. D.
Si quis dixerit nō simul esse in celis r in ter
ra: anathema sit. c. xxxix. L.
Ita se in assumpto hoie cōcludit vt mundū
totū regere r cōtinere r replere nō destitit.
Ita suscepit hominē vt (c. lxxxj. f. in fi.
nō pmutaret in humanitatē: svt diuinita
ti sociaret humanitas. c. xcij. L.
Q̄ suscepit plenū hominē: id est aiām r cor
pus hominis. c. xlv. B. E. cc. xxxv. C.
Ideo assumpsit formā serui vt possit humi
litate r obedientiā verbo r exemplo insi
ciant in celis: vt manducaret r biberet ab
homine in terris factū est caro. c. xxvij. B.
Q̄ verā carnē ex maria assūpsit in qua dia
bolū vicit. c. lxxvj. D. c. xxv. B.
Frustra nobis euāgelista diuinitatē vbi p̄
dicaret: si verbi humanitatē taceret. xl. D.
Nō eo mō facit homo vba quō fact^o est ip
Verbū plarū ita sen (sep verbū. xxv. A.
sib^o influit vt id recipit nō excludit audi
tor. xxvij. B. c. xlv. D.
Verbū mētale cū sit vox nō mutat in vocē
sed manens in mētis luce r assumpta car
nis voce pcedit ad audientē et nō deserit
cogitantē. xxvij. C. et. c. xlv. L.
Verbū hominis non diuidit p syllabas in
audiente: sic nec verbum dei conscindit:
exemplo pbat. xl. B. L. c. xlv. D.
Verbū dei p̄dicari debuit gentib^o: figurali
ter ostēdit. lxxv. L.
Q̄ p̄dicatū semp ad discēdū puocat: qz ha

Annotatio

- bet quo infirmo recreari possit et fortis roborari: exemplū. xcj. E.
- Qui verbū dei audit et bñ audit deficit et p/ In nido cordis spūs/ (fict. cc. xxxix. F. sancti calore foueri debet si fructus ex eo spere. cc. xvij. A.
- Q stat tibi qd cūq; desideras. xcj. E.
- Verbū dei quō vermes faciat. Ibidem.
- Verbū cōsumās et breuiās faciet dñs super terram et. exponit. cc. xxxix. L. E.
- Veritas de terra orta est: exponit. xvj. A.
- Veritas mēiri nō pōt: alio (D. c. B. ij. B. quin veritas nō est si mēiri pōt. c. lxij. A.
- Veritas mūdāt: vanitas inqñat. xcj. B.
- Veritas meli⁹ ex cōparatiōe falsoꝝ fulget.
- Uermis calefaciente sole de (xcvij. A. puro limo formatur: et significat christum.
- Uel vestiri lanceis et lineis: et qd (c. lxxxj. D. sit vestiri duplicibus. cc. xvij. B. D.
- Uia triū dierū: qd significet. xc. A. B. lxxj.
- Uia nobis fact⁹ est christ⁹ ad (B. c. vj. A. celū: et si amara et aspsa videat: plana facta est p vestigia multoꝝ ambulātium in ea.
- De trib⁹ vijs p q̄s boni ambulant ad celū et mali ad infernū: et quō vias bonoꝝ diabol⁹ obsideat. xc. E. F. iij. F.
- Uitia sic superant. vij. E.
- Uōtraria cōtrarijs curā. lxxxv. D. c. v. D.
- Uia Deus videt nō solū opera s et corda. cc. xiiij.
- Quomodo visus sit patrib⁹. (D. in fi. lxxvij. D. lxx. D. F.
- Ue deus videat motū ē mūdo. xliij. B.
- Uisio dei spulchra et delectabil sit. Ibidem.
- Sancti in patria multo pfectius videbūt q̄ hic solent videre pphete. c. liij. L.
- Una ē et sola visio dei: cui merito oīa iustificatiōnū merita: vniūsa vtrū studia post/ Qui male videt nō (ponit. xliij. D. E. est culpabilis: s si male viderit. lxxxij. A.
- Uidūe quales esse debeant. vij. B.
- Uin Multi dñ putāt se vincere victi sūt. cc. l. L.
- Q nō statim se vindicat de⁹ in peccatores patientiē est nō negligentē. c. lxxxj. B.
- Vindicta dei duob⁹ modis licite peti pōt.
- Vindicta a dñabilib⁹ factis (lx. L. D. homines cōpescit: quos in bonis operib⁹ beneficia dei retinere nō possūt. xcviij. E.
- Ubi future vindicte sollicitudo versat: illic aut nō peccat aut tardē delinqt. Ibidem.
- Sunt q̄ ita vinū nō bibunt vt alioꝝ expresse sione pomoz alioꝝ liquozes sibi nō salutis cā: sed iocunditatis exquirāt. c. lxxij. F.
- Vinū noui mittendū ē in vtres nouos: exponit. c. lxxxv. B. c. lxxxvj. B. c. lxxxvij. B.
- Vir a virilitate dicit. xcvi. D. cc. xliij. A.
- Vir Boie viri sensus rōnalis intelligit. lxxxij. B. in fine. lxxxix. B. L.
- Vir nō debet ire quo nō vult vt eū sequat/ vxoz sua. xcvi. L. circa fi. A.
- Vir caput est mulieris: sed si male facit nō est caput ei⁹ sed christus. xcvi. L.
- Ad h delapsa est humana pueritas vt vir habeat a libidine victus: et nō vir victor: libidinis. xcvi. D. post mediu. et. cc. l. C.
- Vir est vir fortis q̄ ferro nō vincit et a libidine superat. cc. xliij. F.
- Virga moysi p quā egyptus flagellat: mare diuidit: et petra pcutit: quid significet. lxxxvj. D. xc. L. xliij. B. c. j. D. et. cc. vj. F.
- Quid significet q̄ in serpentē versa serpentes egyptiacos deuoret. lxxxvj. E. in medio. lxxxvij. A. c. liij. B.
- Sine virga nō regit populus. xcix. A.
- De virga aaron et eius mysterio. xcix. per to/ Egrediet virga de radice iesse: (tū. iij. D. exponit. iij. D. xcix. B.
- Virga gedecōi qd significet. c. vij. A. B. F.
- Virgo ecclesia caueat seductoē ne inueniat corruptoē. c. xix. F.
- Ubi nō potest a cōcubitu caro esse integra sit in fide virgo cōscientia. xvj. L.
- Uirginitas corporis in paucis est hoibus: sed uirginitas mentis in omnibus esse debet. xl. F. c. xix. F.
- Bona est fecunditas in cōiugio sed melior est uirginitas in sanctimonio. xxv. D.
- Uirginitatis magnū est meritū. xvij. B.
- Q in maria peperit christū. xvj. C. in me/ Uirginitas semel amissa nūq; (dio. xx. B. recuperari potest. vij. B.
- De uirginitate carnis sic quisq; gaudeat vt animē damnū nō patiat. Ibidem.
- Uirginitas nulli seruituti succūbit qz illuz diligit qui humano generi attulit liberta/ Uirginitatis amica fames: ini (tem. x. B. mica saturitas. lxxxvij. B.
- Uirtutes tres sunt q̄bus vniuersē ecclesie fruct⁹ cōtinent. lxx. F.
- Duē sunt uirtutes quē aiām purificat et capacē faciūt diuinitatis. cc. xlv. A.
- Uirt⁹ boni opis fruct⁹ ē britudinis. c. xij. A.
- Non uirtus sed causa uirtutis apud deum mercedē meret. lix. B. circa fi. cc. xxij. B.
- In ipsis uirtutibus obtinendis dubius est

Notabiliū sententiarū

modus et incerta discretio. lxxij. B.
Vita mortalis dura est causa. l. B.
Vita longa est languor quodammodo longus. lxxiiij. D.
Diu viuere est diu torqueri. c. xiiij. B.
Vita longa oēs habere volūt: nō bonā omnes. c. xliiij. B. cc. v. A. in fi. cc. xxxix. L.
Vita ista somno cōparat. c. lxxxj. L. in fi.
Lomparat vig. xcvj. L. cc. xxxix. AD.
Quo viuendo decreuit. cc. xlv. B.
Quātūlibet iuste pagat: quodā tñ puluere terrenę cōuersatiōis aspergit. lxxij. B. L. D.
Qui male viuit nō viuit: moriat̄ vt viuat. c. xli. L. in medio. c. xliiij. F.
Vita nostra pollere debet integritate et fama. cc. xxxviiij. F.
Ira sit licita vt oibus sit nota. Ibidē.
Quid sit bñ viuere et q̄ merces bonę vitę. cc. xxxix. A. L. F. in fine.
Nō habere viuēdi cupiditatē: et nō habebis moriēdi eternitatē. c. xcvj. D. in fi.
Vita bona p̄ timorē penę retinet̄: et p̄ bonā vitā bona cōsciētia cōparat. cc. xiiij. A.
Qui vitā istā plus q̄ futurā appetit: pecori b̄ assimilaf. cc. xvj. A.
Quātū sit appetenda vita beata cū sic amatur vita ista misera quāq̄ finēda. c. xliij. A.
Vita beatā oēs volūt: sed vnde beate viuatur nō omnes volunt. c. xli. D.
Vita beatā non potest acquirere: q̄ de aduersario diabolo victricē non accipit pal.
Quātū distet inter vitā istā (mā. iij. U. et vitam beatā. iij. F.
Per quā viā aliq̄s ad beatā vitam accedat vel recedat. iij. F. xc. L. F.
Omnis vita humana debet in se deficere: et in christo rescere. xxij. A.
Vita nō est nisi beata: et beata vita esse nō potest nisi eterna. c. xliij. C.
Vita beata quid sit. c. xliij. A.
Si vis ad vitā ingredi serua mādāta tē. ex De vitulo aureo filio (ponit. c. xliij. p̄ totū. rū israel et eius mysterio. xcvij. p̄ totū.
Titulus saginat̄ quid significet. lxx. D.
Tituli noie quid intelligat. c. viij. L. F.
a Ulcera vesicariū egyptiorū qd̄ significant. lxxviiij. L. in fi. B. xciiij. L.
a Vulpis noie qui si guref. c. vij. D.
Vulnus cito ad sanitatē pducit qd̄ putref. cere longa abusione nō sinit. lxxviiij. B.
a Vnū si diuiseris integrū nō habebis: exem lum vnū christ̄ suos (plum. cc. A. B. ipse esse voluit: nō id eos eē voluit qd̄ ip/

se est. xxxviiij. S.
De vnitāte seruanda: et quanta fuit vnitāte primitiuorū ecclesię. c. xix. L. D.
Unigenit̄ et primogenit̄ quōd christ̄ dicat. xcvj. D. c. lxxxj. B. (D.
Cur de hūc vocet et illū nō vocet. cc. xxxiiij. **To**
Voluntas creatoris lōge alteri generis est q̄ creaturę. cc. xliiij. p̄.
Initiū voluntatis bonę ex deo ē. xxxiiij. L.
Voluntas dei tunc sit in celo quō in terra. c. xxvj. B. c. xxxv. B. c. lxxxij. F.
Volūtas vt sit bona a deo donat. xciiij. L.
Voluntati bonę nil tā facile est q̄ ipsa sibi.
Lum gloriā de suis viribus (xlvij. F. est ac si gloriā de stupore morbi nō de robore sanitatis. cc. xxij. Z.
Totū optimū et pfectū hoc est. vij. D. L.
Ursus omnē virtutē in manibus habet: et **Ar** significat diabolū. c. xcvij. D.
Vlix vsura vbi p̄ paruo dato celū acquiri **Ar** vsuras nō pōt accipere (tur. c. xlvj. D. q̄ deū noluerit fenerari. lxxvj. B.
Qui vxores habet aut habere volūt: integros ad eas se seruare debent: sicut integras eas inuenire volunt. xcvj. L. circa. fi. F. A. c. xliiij. L. cc. xliij. B. L.
Q̄ nō ppter libidinē: sed filiorū pcreationem duci debeat: qd̄ ip̄e tabulę matrimoniales indicant. cc. xliiij. C.
Vxorē ducēs ad triginta dies ecclesiā non intrare debet. cc. xliiij. L.
In vxore plus castitas q̄ caro diligaat: pbat̄ur exēplis. lxxxiiij. L.
Ab vxorib̄ quib̄ rēporib̄ sit abstinendū. Q̄ sit vteda rēporib̄ opoz (cc. xliiij. C. B. tunis. cc. xlix. L.
Qui excepto desiderio filiorum cognoscit vxorē peccat licet nō mortaliter: sed si sepius sit imūdā facit aiam: ideo ieiunijs et elemosynis se purgare debet. cc. xliiij. L.
Si peccatū est ppriā vxorem (xcvj. L. excepta causa filiorū cognoscere: quale est appetere alienam. xcv. D. F.
Vxores castę ostendūt maritis impudicis fieri posse qd̄ facere nolūt: et fieri nō posse dicūt. xcvj. D. cc. xliij. A. in fi.
Vxor casta zelare debet virū fornicariū nō ppter carnē sed ppter charitatē. xcvj. A.
Vbi meli⁹ viuit vxor q̄ marit⁹ dom⁹ capite deorsū pēdet. xcvj. C. circa. fi. cc. xliij. A.
Nō sequat̄ virū ad malū. xcvj. L. in fi. A.
Finis

